

Europeiska unionens officiella tidning

L 178

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

2 juli 2019

Innehållsförteckning

I *Lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn** 1

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1111

av den 25 juni 2019

om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn

(omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttranden ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Den 15 april 2014 antog kommissionen en rapport om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽³⁾. I rapporten drog man slutsatsen att förordning (EG) nr 2201/2003 är ett välfungerande instrument som har medfört stora fördelar för medborgarna men att de befintliga reglerna skulle kunna förbättras. Ett antal ändringar ska göras av den förordningen. Av tydlighetsskäl bör den omarbetas.
- (2) I den här förordningen fastställs enhetliga bestämmelser om domstols behörighet vid äktenskapskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap samt för tvister om föräldraansvar som har ett internationellt inslag. Den underlättar rörlighet för avgöranden samt officiella handlingar och vissa överenskommelser i unionen genom att fastställa bestämmelser om hur de ska erkännas och verkställas i andra medlemsstater. Dessutom förtydligas barnets rätt att ges möjlighet att uttrycka sina åsikter i förfaranden som han eller hon omfattas av, och förordningen innehåller också bestämmelser som kompletterar Haagkonventionen om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn av den 25 oktober 1980 (nedan kallad *1980 års Haagkonvention*) i förbindelserna mellan medlemsstaterna. Därför bör denna förordning bidra till att stärka rättssäkerheten och öka flexibiliteten för att säkerställa att tillgången till rättsliga förfaranden förbättras och att dessa förfaranden effektiviseras.

⁽¹⁾ Yttrande av den 18 januari 2018 (EUT C 458, 19.12.2018, s. 499) och yttrande av den 14 mars 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 26 januari 2017 (EUT C 125, 21.4.2017, s. 46).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (3) Att unionens rättsliga område fungerar på ett smidigt och korrekt sätt samtidigt som medlemsstaternas olika rättssystem och rättsliga traditioner respekteras är av största vikt för unionen. I det avseendet bör man ytterligare förbättra det ömsesidiga förtroendet för varandras rättssystem. Europeiska unionen har satt som mål för sig själv att upprätta, upprätthålla och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer och tillgången till rättslig prövning säkerställs. För att uppfylla detta mål bör personers, och särskilt barns, rättigheter i rättsliga förfaranden stärkas för att underlätta samarbetet mellan de rättsliga och administrativa myndigheterna och verkställigheten av avgöranden i familjerättsliga ärenden som har gränsöverskridande följder. Det ömsesidiga erkännandet av avgöranden i civilrättsliga ärenden bör förbättras, tillgången till rättslig prövning förenklas och informationsutbytet mellan medlemsstaternas myndigheter förbättras.
- (4) I detta syfte bör unionen bland annat besluta om sådana åtgärder rörande civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder och särskilt sådana som behövs för att den inre marknaden ska fungera väl. Begreppet *civilrättsliga frågor* bör ges en självständig tolkning, i enlighet med fast rättspraxis vid Europeiska unionens domstol (nedan kallad *EU-domstolen*). Det bör ses som ett självständigt begrepp som ska tolkas mot bakgrund dels av förordningens mål och systematik, dels av de allmänna principer som framgår av helheten av de nationella rättssystemen. Begreppet *civilrättsliga frågor* bör därför tolkas på så sätt att det även kan omfatta åtgärder som enligt en medlemsstats rättssystem kan omfattas av offentlig rätt. Det bör särskilt omfatta alla ansökningar, åtgärder eller avgöranden i frågor om *föräldransvar* i den mening som avses i denna förordning, i enlighet med dess mål.
- (5) Denna förordning omfattar *civilrättsliga frågor*, vilket inbegriper förfaranden i tvistemålsdomstol och efterföljande avgöranden samt officiella handlingar och vissa överenskommelser utom rätta i äktenskapsfrågor och frågor om föräldransvar. Dessutom bör begreppet *civilrättsliga frågor* omfatta ansökningar, åtgärder eller avgöranden samt officiella handlingar och vissa överenskommelser utom rätta om återlämnande av ett barn i enlighet med 1980 års Haagkonvention, som enligt rättspraxis från EU-domstolen och i linje med artikel 19 i 1980 års Haagkonvention inte är förfaranden som i sak behandlar föräldransvaret men som är nära anknytta till det och som behandlas genom vissa bestämmelser i denna förordning.
- (6) För att underlätta rörligheten för avgöranden samt officiella handlingar och vissa överenskommelser i äktenskapsfrågor och frågor om föräldransvar är det nödvändigt och lämpligt att reglerna om behörighet och erkännande och verkställighet av avgöranden omfattas av ett unionsrättsligt instrument som är bindande och direkt tillämplig.
- (7) För att säkerställa att alla barn behandlas lika bör denna förordning omfatta alla avgöranden om föräldransvar, inklusive åtgärder för att skydda barnet, oberoende av eventuella anknytningar till äktenskapsmål eller andra mål.
- (8) Eftersom tillämpningen av bestämmelserna om föräldransvar ofta blir aktuell i samband med äktenskapsmål, är det emellertid lämpligt att ha ett enda instrument om äktenskapskillnad och föräldransvar.
- (9) Med avseende på avgöranden som rör äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap bör denna förordning endast tillämpas på äktenskapets upplösning. Den bör inte avse sådana frågor som orsakerna till äktenskapsskillnaden, förmögenhetsrättsliga konsekvenser av äktenskapet eller andra frågor som har samband med dessa. Avgöranden om att avslå upplösning av äktenskapet bör inte omfattas av förordningens bestämmelser om erkännande.
- (10) När det gäller barnets egendom bör denna förordning endast tillämpas på åtgärder för att skydda barnet, nämligen att utse och tilldela uppgifter till en person eller ett organ med ansvar för att förvalta barnets egendom samt företräda och bistå barnet, och åtgärder för förvaltning av, bevarande av eller förfogande över barnets egendom. I detta sammanhang bör förordningen exempelvis tillämpas i fall där förfarandets mål är att utse en person eller ett organ som ska förvalta barnets egendom. De åtgärder avseende barnets egendom som inte rör skydd av barnet bör även i fortsättningen regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012⁽⁴⁾. Bestämmelserna om behörighet i prejudiciella frågor i denna förordning bör emellertid kunna tillämpas i sådana fall.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (11) Varje slags placering av ett barn i vård utanför det egna hemmet, det vill säga, enligt nationell lag och nationella förfaranden, med en eller flera personer, eller på en institution, till exempel på ett barnhem, i en annan medlemsstat bör omfattas av denna förordnings tillämpningsområde såvida den inte uttryckligen undantas, såsom är fallet med placering för adoption, placering hos en förälder eller, i tillämpliga fall, hos en annan nära anhörig i enlighet med vad den mottagande medlemsstaten angett. Följaktligen bör även *placeringar i vårdande och fostrande syfte* som beslutas av domstol eller arrangeras av en behörig myndighet med föräldrarnas eller barnets samtycke eller på deras begäran till följd av barnets avvikande beteende omfattas. Endast sådana placeringar – antingen i vårdande och fostrande syfte eller av bestraffande karaktär – som beslutas eller arrangeras till följd av en handling som barnet begått och som, om den hade begåtts av en vuxen, skulle kunna utgöra en straffbar gärning enligt nationell straffrätt, oberoende av om detta i det enskilda fallet skulle kunna leda till fällande dom, bör undantas.
- (12) Denna förordning bör inte tillämpas på frågor som rör fastställande av föräldraskap, eftersom det är en annan fråga än tilldelning av föräldraansvar, eller på andra frågor om personers rättsliga ställning.
- (13) Frågor om underhållsskyldighet undantas från denna förordnings tillämpningsområde, eftersom dessa skyldigheter redan omfattas av rådets förordning (EG) nr 4/2009⁽⁵⁾. Förutom de domstolar där svaranden, eller den underhållsberättigade, har hemvist bör domstolar som har behörighet i äktenskapsmål enligt den här förordningen i allmänhet vara behöriga att besluta i frågor i samband därmed om underhållsskyldighet gentemot maka eller make eller underhållsskyldighet efter äktenskapsskillnad genom tillämpning av artikel 3 c i den förordningen. Domstolar som är behöriga i mål om föräldraansvar enligt den här förordningen är i allmänhet behöriga att besluta i frågor i samband därmed om underhållsskyldighet gentemot barn genom tillämpning av artikel 3 d i den förordningen.
- (14) Enligt EU-domstolens rättspraxis bör begreppet *domstol* ges en vid tolkning och även omfatta administrativa myndigheter, eller andra myndigheter, såsom notarier, som utövar behörighet i vissa äktenskapsfrågor eller frågor om föräldraansvar. Varje överenskommelse som godkänts av en domstol efter en prövning i sak i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden bör erkännas eller verkställas som ett *avgörande*. Andra överenskommelser som får bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten efter ett formellt ingripande av en offentlig myndighet eller annan myndighet som en medlemsstat meddelat kommissionen för detta ändamål bör ges rättsverkan i andra medlemsstater i enlighet med de särskilda bestämmelserna om officiella handlingar och överenskommelser i denna förordning. Denna förordning bör inte tillåta fri rörlighet för rent privata överenskommelser. Överenskommelser som varken är avgöranden eller officiella handlingar men som har registrerats av en offentlig myndighet med behörighet att göra detta bör emellertid omfattas av rörlighet. Sådana offentliga myndigheter kan inbegripa notarier som registrerar överenskommelser, även om de utövar ett fritt yrke.
- (15) När det gäller *officiell handling* bör begreppet *bemyndigande* i denna förordning ges en självständig tolkning i enlighet med den definition av *officiell handling* som används horisontellt i andra unionsinstrument och mot bakgrund av denna förordnings syften.
- (16) Även om återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention inte är förfaranden om föräldraansvar i sak, bör avgöranden enligt vilka ett barn ska återlämnas i enlighet med 1980 års Haagkonvention omfattas av erkännande och verkställighet i enlighet med kapitel IV i denna förordning om de behöver verkställas i en annan medlemsstat på grund av ytterligare ett bortförande efter det att avgörandet om återlämnande har meddelats. Detta påverkar inte möjligheten att inleda nya förfaranden för återlämnande av ett barn i enlighet med 1980 års Haagkonvention när det gäller detta ytterligare bortförande. Dessutom bör denna förordning fortsätta att vara tillämplig på andra aspekter av fall av olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn, till exempel bestämmelserna om behörighet för domstolen i hemvistmedlemsstaten och bestämmelserna om erkännande och verkställighet av beslut från den domstolen.
- (17) Denna förordning bör tillämpas på alla barn upp till 18 års ålder, i likhet med Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn (nedan kallad *1996 års Haagkonvention*), även i de fall där barnet har förvärvat rättskapacitet, till exempel genom myndighetsförklaring genom äktenskap, innan han eller hon uppnått denna ålder enligt den lagstiftning som reglerar deras rättsliga ställning. Därigenom bör överlappningar med tillämpningsområdet för Haagkonventionen av den 13 januari 2000 om internationellt skydd av vuxna som är tillämplig på personer från 18 års ålder undvikas och luckor mellan de två instrumenten förhindras. 1980 års Haagkonvention och följaktligen även kapitel III i denna förordning, som kompletterar tillämpningen av 1980 års Haagkonvention i förbindelserna mellan medlemsstaterna, bör även fortsättningsvis vara tillämplig på barn upp till 16 års ålder.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 10.1.2009, s. 1).

- (18) Vid tillämpning av denna förordning bör en person anses ha *vårdnad* i de fall där en person med föräldraansvar inte, enligt ett avgörande, på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättsverkan enligt lagen den medlemsstat där barnet har hemvist, kan besluta om barnets bosättningsort utan medgivande från denna person, oavsett vilken terminologi som används i den nationella lagen. I vissa rättssystem där begreppen *vårdnad* och *umgänge* används kan den förälder som inte har vårdnaden i själva verket ha betydande ansvar för beslut som rör barnet och som går bortom själva rätten till umgänge.
- (19) Reglerna om behörighet i frågor om föräldraansvar har utformats med hänsyn till barnets bästa och bör tillämpas i enlighet med detta. Varje hänvisning till barnets bästa bör tolkas mot bakgrund av artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter av den 20 november 1989 (nedan kallad *FN:s konvention om barnets rättigheter*) såsom de genomförts i nationell lag och nationella förfaranden.
- (20) För att skydda barnets bästa bör behörigheten i första hand avgöras i enlighet med närhetskriteriet. Följaktligen bör behörigheten ligga hos den medlemsstat där barnet har hemvist, förutom i vissa situationer som fastställs i denna förordning, t.ex. om barnets vistelseort ändras eller efter en överenskommelse mellan de personer som har föräldraansvar.
- (21) Om inga förfaranden i frågor om föräldraansvar pågår och barnets hemvist har ändrats efter en laglig flytt bör behörigheten följa barnet för att behålla närheten. För förfaranden som redan pågår är det av skäl hänförliga till rättssäkerheten och rättsväsendets effektivitet motiverat att behörigheten bibehålls tills dessa förfaranden har lett till ett slutligt avgörande eller på annat sätt har avslutats. Den domstol vid vilken förfarandet pågår bör dock under vissa omständigheter ha rätt att överföra behörigheten till den medlemsstat där barnet bor efter en laglig flytt.
- (22) I fall av olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn, och utan att eventuellt val av domstol enligt denna förordning påverkas, bör domstolarna i den medlemsstat där barnet har hemvist bibehålla sin behörighet fram till dess att ny hemvist i en annan medlemsstat har fastställts och vissa särskilda villkor uppfyllts. Medlemsstater som har koncentrerad behörighet bör överväga att ge den domstol vid vilken talan väckts genom ansökan om återlämnande i enlighet med 1980 års Haagkonvention möjlighet att också utöva den behörighet som överenskommit eller godtagits av parterna enligt den här förordningen i frågor om föräldraansvar om parterna nått en överenskommelse under återlämnandeförfarandets gång. Sådana överenskommelser bör innefatta överenskommelser både om att barnet ska återlämnas och om att barnet inte ska återlämnas. Om man kommer överens om att barnet inte ska återlämnas bör det stanna kvar i den medlemsstat där det har sin nya hemvist och behörigheten för eventuella framtida vårdnadsförfaranden bör bestämmas på grundval av barnets nya hemvist.
- (23) På specifika villkor som fastställs i denna förordning bör det vara möjligt att fastställa behörighet i frågor om föräldraansvar också för en medlemsstat där förfaranden om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap mellan föräldrarna pågår, eller för en annan medlemsstat med vilken barnet har en nära anknytning och som parterna antingen på förhand har kommit överens om senast vid den tidpunkt då talan väcks eller uttryckligen godtagit under förfarandets gång även om barnet inte har hemvist i den medlemsstaten, förutsatt att utövandet av sådan behörighet är för barnets bästa. Enligt EU-domstolens rättspraxis bör en annan person än föräldrarna som enligt nationell lag har ställning som part i det förfarande som inletts av föräldrarna anses vara part i förfarandet vid tillämpning av den här förordningen, vilket innebär att det, om den parten invänder mot det val av behörighet som det berörda barnets föräldrar har gjort efter det att talan väckts, inte kan fastställas att behörigheten godtagits av alla parter i förfarandet vid den tidpunkten. Innan domstolen utövar sin behörighet på grundval av en överenskommelse om val av domstol eller ett godtagande bör den undersöka huruvida denna överenskommelse eller detta godtagande grundade sig på ett väl underbyggt och fritt val från de berörda parternas sida och inte var en följd av att en part utnyttjat den andra partens svåra situation eller svaga ställning. Godtagandet av behörighet under förfarandets gång bör registreras av domstolen i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden.
- (24) Om inte annat avtalats mellan parterna bör varje överenskommen eller godtagen behörighet upphöra senast när talan mot ett avgörande i dessa förfaranden i frågor om föräldraansvar inte längre kan föras genom ordinära rättsmedel eller när förfarandena har avslutats av något annat skäl, för att kravet på närhet ska kunna respekteras vad gäller eventuella framtida förfaranden.

- (25) Om barnets hemvist inte kan fastställas och behörighet inte kan bestämmas på grundval av ett avtal om domstols behörighet, bör domstolarna i den medlemsstat där barnet befinner sig vara behöriga. Denna regel bör även vara tillämplig på flyktingbarn och barn som på grund av oroligheter i den medlemsstat där de har hemvist har fördrivits från denna. Mot bakgrund av den här förordningen jämförd med artikel 52.2 i 1996 års Haagkonvention bör denna behörighetsregel emellertid endast vara tillämplig på barn som hade hemvist i en medlemsstat innan de fördrevs. Om barnet före fördrivningen hade hemvist i ett tredjeland bör behörighetsregeln i 1996 års Haagkonvention om flyktingbarn och barn som har fördrivits vara tillämplig.
- (26) Under exceptionella omständigheter kan det hända att en domstol i den medlemsstat där barnet har hemvist inte är den mest lämpade att handlägga ärendet. Undantagsvis och på vissa villkor, men utan att vara skyldig att göra det, bör den behöriga domstolen kunna överföra sin behörighet i ett specifikt ärende till en domstol i en annan medlemsstat, om denna domstol är bättre lämpad att bedöma barnets bästa i det enskilda ärendet. Enligt EU-domstolens rättspraxis bör överföringen av behörighet i frågor om föräldrans ansvar från en domstol i en medlemsstat endast göras till en domstol i en annan medlemsstat till vilken barnet i fråga har en *särskild anknytning*. Denna förordning bör innehålla en uttömmande förteckning över de avgörande faktorerna för en sådan *särskild anknytning*. Den domstol som är behörig bör framställa sin begäran till domstolen i en annan medlemsstat endast om dess föregående beslut om att låta handläggningen av målet vila och begära överföring av behörigheten har vunnit laga kraft i de fall ett sådant beslut kan överklagas enligt nationell lag.
- (27) Under exceptionella omständigheter och med beaktande av barnets bästa i det enskilda fallet bör en domstol i en medlemsstat som inte är behörig enligt denna förordning, men till vilken barnet har en särskild anknytning i enlighet med denna förordning, kunna begära överföring av behörigheten från den behöriga domstolen i den medlemsstat där barnet har hemvist. Detta bör dock inte vara tillåtet i fall av olovligt bortförande eller kvarhållande av barnet. Denna specifika behöriga domstol bör fastställas i den anmodade medlemsstatens nationella lag.
- (28) En överföring av behörighet, oavsett om den begärs av en domstol som önskar överföra sin behörighet eller av en domstol som önskar överta behörigheten, bör enbart gälla för det specifika fall för vilket överföringen görs. När det förfarande för vilket överföringen av behörighet begärdes och beviljades har avslutats bör överföringen inte ha någon verkan för framtida förfaranden.
- (29) Om ingen medlemsstats domstol är behörig enligt denna förordning bör behörigheten i varje medlemsstat fastställas enligt lagen i den medlemsstaten. Uttrycket *lagen i den medlemsstaten* bör omfatta internationella instrument som gäller i den medlemsstaten.
- (30) Denna förordning bör inte hindra att domstolarna i en medlemsstat som inte är behörig i sakfrågan i brådskande fall vidtar interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som gäller ett barn som befinner sig i den medlemsstaten eller det barnets egendom. Dessa åtgärder bör inte erkännas och verkställas i någon annan medlemsstat enligt denna förordning, med undantag för åtgärder som vidtas för att skydda barnet från en allvarlig risk enligt artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention. Åtgärder som vidtas för att skydda barnet från en sådan risk bör vara i kraft till dess att en domstol i den medlemsstat där barnet har hemvist har vidtagit de åtgärder som den anser vara lämpliga. I den mån skyddet av barnets bästa så kräver bör domstolen, direkt eller genom centralmyndigheterna, underrätta den domstol i medlemsstaten som är behörig i sakfrågan enligt denna förordning om de åtgärder som vidtagits. Underlåtenhet att lämna sådan information bör emellertid inte i sig utgöra grund för att inte erkänna åtgärden.
- (31) En domstol som endast är behörig för interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, vid vilken en ansökan som rör sakfrågan anhängiggörs, bör självant förklara sig obehörig om en domstol i en annan medlemsstat är behörig i sakfrågan enligt denna förordning.

- (32) Om utgången av förfaranden vid en domstol i en medlemsstat som inte är behörig enligt denna förordning är beroende av att en prejudiciell fråga som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde avgörs, bör denna förordning inte hindra domstolarna i den medlemsstaten från att avgöra frågan. Om målet för förfarandena exempelvis är en arvsvist där barnet berörs och en förmyndare måste utses för att företräda barnet i dessa förfaranden bör den medlemsstat som är behörig i arvsvisten tillåtas att utse förmyndaren för de pågående förfarandena oavsett om den är behörig i mål om föräldraansvar enligt denna förordning eller inte. Varje sådant avgörande bör endast ha följder för de förfaranden som det meddelades för.
- (33) Om en rättshandling som har vidtagits eller ska vidtas för ett barns räkning i arvsmål inför domstol i en medlemsstat kräver tillstånd eller godkännande från en domstol för att vara giltig, bör en domstol i den medlemsstaten kunna besluta om en sådan rättshandling ska tillåtas eller godkännas, även om den inte är behörig enligt denna förordning. Begreppet "rättshandling" bör omfatta till exempel godtagande av arv eller arvsavstående eller ett avtal mellan parterna om arvskifte eller fördelning av kvarlåtenskapen.
- (34) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av folkrätt rörande diplomatisk immunitet. Om behörighet enligt denna förordning inte kan utövas på grund av diplomatisk immunitet enligt folkrätten, bör behörigheten utövas i enlighet med nationell lag i en medlemsstat där den berörda personen inte åtnjuter någon sådan immunitet.
- (35) I denna förordning fastställs den tidpunkt vid vilken talan ska anses ha väckts vid en domstol vid tillämpning av denna förordning. Mot bakgrund av att det i medlemsstaterna finns två olika system enligt vilka stämningsansökan antingen måste delges svaranden först eller ges in till domstolen först, bör det vara tillräckligt att den första åtgärden enligt nationell lag har vidtagits, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som han eller hon enligt nationell lag var tvungen att vidta för att den andra åtgärden ska kunna vidtas. Med beaktande av den ökande betydelsen av medling och andra metoder för alternativ tvistlösning, även under domstolsförfaranden, bör – i enlighet med EU-domstolens rättspraxis – talan inför domstol också anses ha väckts vid den tidpunkt då stämningsansökan eller en motsvarande handling inges till domstolen i de fall där förfarandet under mellantiden har skjutits upp, i syfte att finna en lösning i godo, på ansökan av den part som väckte talan, utan att stämningsansökan ännu har hunnit delges svaranden och utan att svaranden har haft kännedom om förfarandet eller deltagit i det på något sätt, förutsatt att den part som väckt talan inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som han eller hon var tvungen att vidta för att få delgivningen med svaranden verkställd. Vid litispensens bör, enligt EU-domstolens rättspraxis, den dag då ett obligatoriskt medlingsförfarande inleddes vid en nationell medlingsmyndighet anses vara den dag då talan anses ha väckts vid en domstol.
- (36) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 ⁽⁶⁾ bör tillämpas på delgivning av handlingar i förfaranden som inleds enligt den här förordningen.
- (37) Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat avser ett mål som domstolen inte är behörig att pröva i sak enligt denna förordning och som en domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva i sak enligt denna förordning, bör den förstnämnda domstolen självant förklara sig obehörig. En domstol i en medlemsstat till vilken barnet har en särskild anknytning i enlighet med denna förordning bör dock ha möjlighet att begära en överföring av behörighet enligt denna förordning, men inte vara skyldig att göra det.
- (38) För att rättskipningen ska fungera väl måste man minimera möjligheten till samtidiga förfaranden och säkerställa att oförenliga avgöranden inte meddelas i olika medlemsstater. Det bör finnas tydliga och verkningfulla mekanismer för att avgöra frågor om litispensens och mål som har samband med varandra och för att undanröja problem som härrör från nationella skillnader när det gäller att fastställa vid vilken tidpunkt ett mål ska anses vara pågående. Den tidpunkten bör ges en självständig definition i denna förordning. För att göra exklusiva avtal om val av domstol mer ändamålsenliga bör bestämmelserna om litispensens i denna förordning inte hindra de fall där föräldrarna ger domstolarna i en medlemsstat exklusiv behörighet.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 79).

- (39) Vid förfaranden i frågor om föräldrans ansvar enligt denna förordning samt återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention bör, som grundprincip, barn som är föremål för dessa förfaranden och som är i stånd att bilda egna åsikter, i enlighet med EU-domstolens rättspraxis ges en verklig och faktisk möjlighet att uttrycka dessa, och vid bedömningen av barnets bästa bör dessa åsikter beaktas på vederbörligt sätt. Barnets möjlighet att fritt uttrycka sina åsikter i enlighet med artikel 24.1 i stadgan och mot bakgrund av artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter spelar en viktig roll vid tillämpningen av denna förordning. Denna förordning bör dock låta frågan om vem som ska höra barnet och hur barnet ska höras fastställas genom medlemsstaternas nationella lagar och förfaranden. Följaktligen bör denna förordning inte syfta till att ange huruvida barnet bör höras av domaren personligen eller av en specialutbildad expert som rapporterar till domstolen i efterhand eller huruvida barnet bör höras i domstolen eller på annan plats eller på något annat sätt. Vidare kan det inte finnas en absolut skyldighet att höra barnet även om det tillhör barnets rättigheter att yttra sig, utan frågan om barnet ska höras måste bedömas med hänsyn till barnets bästa, till exempel i fall som inbegriper överenskommelser mellan parterna.

Även om det enligt EU-domstolens rättspraxis inte är ett krav i enlighet med artikel 24 i stadgan och förordning (EG) nr 2201/2003 att domstolen i ursprungsmedlemsstaten i varje enskilt fall ska inhämta barnets åsikter genom att höra barnet och att den domstolen således har ett visst utrymme för skönmässig bedömning, gäller enligt rättspraxis även att om domstolen beslutar att ge barnet möjlighet att höras är domstolen skyldig att vidta alla lämpliga åtgärder för att anordna ett sådant hörande, med beaktande av barnets bästa och omständigheterna i varje enskilt fall, i syfte att säkerställa att de bestämmelserna är verkningfulla, samt att erbjuda barnet en verklig och faktisk möjlighet att uttrycka sina åsikter. Domstolen i ursprungsmedlemsstaten bör, i den mån det är möjligt och alltid med beaktande av barnets bästa, utnyttja alla medel som står den till buds enligt nationell lag samt de särskilda instrumenten för internationellt rättsligt samarbete, inbegripet, när så är lämpligt, de instrument som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 (7).

- (40) Vid olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn bör barnet utan dröjsmål återlämnas, och i det syftet bör 1980 års Haagkonvention fortsätta att tillämpas, med de kompletteringar som följer av denna förordning, särskilt kapitel III.
- (41) För att slutföra återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention så fort som möjligt bör medlemsstaterna, på ett sätt som är samstämmigt med strukturen för deras nationella domstolsväsenden, överväga att koncentrera behörigheten för dessa förfaranden till så få domstolar som möjligt. Behörigheten för ärenden som rör bortföranden av barn skulle kunna koncentreras till en enda domstol för hela landet eller till ett begränsat antal domstolar med hjälp av exempelvis antalet överklagandedomstolar som utgångspunkt och där behörigheten för internationella fall av bortförande av barn koncentreras till en förstainstansdomstol inom varje överklagandedomstols domsområde.
- (42) I återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention bör domstolarna i varje instans meddela sina avgöranden inom sex veckor utom i fall då detta är omöjligt på grund av exceptionella omständigheter. Det faktum att metoder för alternativ tvistlösning används bör inte i sig anses utgöra en exceptionell omständighet som medger att tidsfristen överskrids. Däremot kan exceptionella omständigheter uppstå vid användning av sådana metoder eller som ett resultat av dem. För en domstol i första instans bör tidsfristen börja löpa vid den tidpunkt då talan väcks. För en domstol i högre instans bör den börja löpa vid den tidpunkt då alla de obligatoriska etapperna i förfarandet har avslutats. Beroende på det berörda rättssystemet kan sådana etapper innefatta delgivning av överklagandet till svaranden, antingen i den medlemsstat där domstolen är belägen eller i en annan medlemsstat, överlämnande av ärendet och överklagandet till överklagandedomstolen i medlemsstater där överklagandet måste inges till den domstol vars avgörande överklagas eller en ansökan från en part om att kalla till förhandling i de fall en sådan ansökan krävs enligt nationell lag. Medlemsstaterna bör också överväga att begränsa antalet möjliga överklaganden av ett avgörande som beviljar eller vägrar återlämnande av ett barn enligt 1980 års Haagkonvention, till ett enda överklagande.
- (43) I alla ärenden som rör barn, och särskilt ärenden som rör internationella bortföranden av barn, bör domstolarna överväga möjligheten att uppnå uppgörelser genom medling och andra lämpliga medel, vid behov med hjälp av befintliga nätverk och stödstrukturer för medling i gränsöverskridande tvister om föräldrans ansvar. Sådana insatser

(7) Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGTL 174, 27.6.2001, s. 1).

bör dock inte onödigt förlänga återlämnandeförfarandena enligt 1980 års Haagkonvention. Medling är dessutom kanske inte alltid lämpligt, särskilt i fall av våld i nära relationer. Om föräldrarna i samband med ett återlämnandeförfarande enligt 1980 års Haagkonvention når en överenskommelse om att ett barn ska återlämnas eller inte återlämnas, och även om andra frågor som rör föräldransvar, bör denna förordning under vissa omständigheter göra det möjligt för dem att komma överens om att den domstol vid vilken talan väckts enligt 1980 års Haagkonvention bör ha behörighet att ge deras överenskommelse bindande rättsverkan, antingen genom att införliva överenskommelsen i ett avgörande eller genom att godkänna den eller genom att använda någon annan form som föreskrivs i nationell lag och nationella förfaranden. Medlemsstater som har koncentrerad behörighet bör därför överväga att ge den domstol vid vilken talan väckts om återlämnande i enlighet med 1980 års Haagkonvention möjlighet att också utöva den behörighet som överenskommit eller godtagits av parterna enligt denna förordning i frågor om föräldransvar om parterna nått en överenskommelse under återlämnandeförfarandets gång.

- (44) Domstolen i den medlemsstat dit barnet olovligt har förts eller där det kvarhålls bör kunna vägra ett återlämnande i särskilda vederbörligen motiverade fall, vilket är tillåtet enligt 1980 års Haagkonvention. Innan domstolen gör det bör den dock överväga huruvida lämpliga säkerhetsåtgärder har vidtagits eller skulle kunna vidtas för att skydda barnet från den allvarliga risk som avses i artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention.
- (45) Om en domstol överväger att vägra ett återlämnande av ett barn enbart på grundval av artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention bör den inte vägra återlämnande av barnet om den part som ansöker om återlämnande av barnet lägger fram tillräcklig bevisning om, eller om domstolen på annat sätt finner att lämpliga åtgärder har vidtagits för att garantera barnets skydd efter återlämnandet. Exempel på sådana åtgärder är ett domstolsbeslut från den medlemsstaten som förbjuder sökanden att närma sig barnet, interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, från den medlemsstaten som gör det möjligt för barnet att stanna hos den bortförande föräldern som har den faktiska vårdnaden till dess att ett avgörande om vårdnaden i sak har meddelats i den medlemsstaten efter återlämnandet eller påvisande av att det finns sjukvård tillgänglig för ett barn som har behov av behandling. Vilka åtgärder som är lämpliga i det enskilda fallet bör avgöras av den konkreta allvarliga risk som barnet sannolikt kommer att utsättas för vid återlämnandet om sådana åtgärder inte vidtas. När domstolen försöker fastställa om lämpliga åtgärder har vidtagits bör den i första hand förlita sig på parterna och, när så är nödvändigt och lämpligt, begära biträde från centralmyndigheterna eller domare i nätverk, i synnerhet inom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, såsom det inrättats genom rådets beslut 2001/470/EG⁽⁸⁾, och det internationella Haagnätverket för domare.
- (46) När domstolen beslutar om återlämnande av barnet bör den, när så är lämpligt, kunna besluta om sådana interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, enligt denna förordning som den anser nödvändiga för att skydda barnet från den allvarliga risk för fysisk eller psykisk skada som återlämnandet medför och som annars skulle leda till en vägran att återlämna barnet. Sådana interimistiska åtgärder och deras rörlighet bör inte försena återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention eller undergräva behörighetsavgränsningen mellan den domstol vid vilken talan väckts om återlämnande i enlighet med 1980 års Haagkonvention och den domstol som är behörig att i sak pröva frågan om föräldransvar enligt denna förordning. Om så krävs bör den domstol vid vilken talan väckts om återlämnande i enlighet med 1980 års Haagkonvention samråda med domstolen eller de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där barnet har hemvist, med biträde från centralmyndigheterna eller domare i nätverk, i synnerhet inom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område och det internationella Haagnätverket för domare. Dessa åtgärder bör erkännas och verkställas i alla andra medlemsstater, däribland de medlemsstater som är behöriga enligt denna förordning, till dess att en domstol i en sådan medlemsstat har vidtagit de åtgärder som den anser vara lämpliga. Sådana interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, skulle till exempel kunna omfatta att barnet bör fortsätta att bo tillsammans med den person som har den faktiska vårdnaden eller hur kontakterna med barnet bör ske efter återlämnandet till dess att domstolen i den medlemsstat där barnet har hemvist har vidtagit de åtgärder som den anser lämpliga. Detta bör inte påverka eventuella åtgärder som vidtas eller avgöranden som meddelas av domstolen i den medlemsstat där barnet har hemvist efter det att barnet har återlämnats.
- (47) Det bör vara möjligt att förklara ett avgörande om återlämnande av barnet interimistiskt verkställbart, utan hinder av att det överklagats, om barnets bästa kräver att barnet återlämnas innan överklagandet avgörs. Det kan fastställas i nationell lag vilken domstol som kan förklara avgörandet interimistiskt verkställbart.

⁽⁸⁾ Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område (EGT L 174, 27.6.2001, s. 25).

- (48) Om domstolen i den medlemsstat dit barnet olovligt har bortförts eller där det kvarhålls beslutar att vägra att barnet återlämnas enligt 1980 års Haagkonvention bör den i sitt avgörande uttryckligen hänvisa till de relevanta artiklar i 1980 års Haagkonvention på vilka vägran grundas. Oavsett om ett sådant avgörande om vägran har vunnit laga kraft eller fortfarande kan överklagas får det dock ersättas av ett efterföljande avgörande i ett vårdnadsförfarande av domstolen i den medlemsstat där barnet hade hemvist före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet. Under detta förfarande bör en grundlig granskning göras av alla omständigheter, inbegripet, men inte begränsat till, föräldrarnas agerande, med beaktande av barnets bästa. Om det efterföljande avgörandet om vårdnaden i sak medför att barnet ska återlämnas, bör återlämnandet ske utan att något särskilt förfarande för erkännande och verkställighet krävs i någon annan medlemsstat.
- (49) Den domstol som vägrar att återlämna barnet enbart på grundval av artikel 13 första stycket b eller artikel 13 andra stycket, eller båda, i 1980 års Haagkonvention, bör självant utfärda ett intyg med hjälp av lämpligt formulär i denna förordning. Syftet med detta intyg är att informera parterna om möjligheten att väcka talan om vårdnaden i sak vid en domstol i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, inom tre månader från delgivningen av avgörandet om vägran att återlämna barnet, eller, om talan vid den domstolen redan har väckts, att till domstolen överlämna handlingar som är relevanta för återlämnandeförfarandet.
- (50) Om ett förfarande om vårdnaden i sak redan pågår i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet vid den tidpunkt då den domstol vid vilken talan har väckts om återlämnande enligt 1980 års Haagkonvention vägrar att återlämna barnet enbart på grundval av artikel 13 första stycket b eller artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention, eller bådadera, bör den domstol som vägrade återlämnandet av barnet, om den är medveten om detta förfarande, inom en månad från dagen för avgörandet översända en kopia av avgörandet, det relevanta intyget samt, i tillämpliga fall, en utskrift eller sammanfattning av eller ett protokoll från förhandlingarna, tillsammans med alla övriga handlingar som den bedömer vara relevanta till den domstol som handlägger vårdnadsförfarandet i sak. Begreppet *alla övriga handlingar som den bedömer vara relevanta* bör avse alla handlingar som innehåller uppgifter som kan påverka det vårdnadsförfarandets utgång, om dessa uppgifter inte redan ingår i avgörandet om vägran att återlämna barnet.
- (51) Om det ännu inte pågår något förfarande om vårdnaden i sak i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet och en part väcker talan vid en domstol i den medlemsstaten inom tre månader från delgivningen av avgörandet om att barnet inte ska återlämnas, bör den parten, inför den domstol där ansökan ingetts om vårdnaden i sak, lägga fram en kopia av avgörandet enligt 1980 års Haagkonvention om att barnet inte ska återlämnas, det relevanta intyget och, i tillämpliga fall, en utskrift, en sammanfattning eller ett protokoll från förhandlingarna. Detta hindrar inte den domstol vid vilken talan väckts från att begära alla övriga dokument som den anser vara relevanta som innehåller uppgifter som kan påverka vårdnadsförfarandets utgång, om dessa uppgifter inte redan ingår i avgörandet om vägran att återlämna barnet.
- (52) Om en part har väckt talan vid den domstol som är behörig att besluta om vårdnaden i sak inom tre månader från delgivningen av avgörandet om vägran att återlämna barnet enligt 1980 års Haagkonvention, eller om ett vårdnadsförfarande redan pågick vid denna domstol vid den tidpunkt då den mottog avgörandet från den domstol som vägrade återlämna barnet, bör ett avgörande om vårdnaden i sak som är följden av det förfarandet och som medför att barnet ska återlämnas till den medlemsstaten vara verkställbart i andra medlemsstater i enlighet med kapitel IV avsnitt 2 i denna förordning utan att något annat förfarande krävs och utan att det finns någon möjlighet att motsätta sig dess erkännande. Detta bör gälla såvida inte och i den mån det konstateras att det är oförenligt med ett senare avgörande om föräldransvar som rör samma barn, förutsatt att det har utfärdats ett intyg för *privilegierade avgöranden* för avgörandet om vårdnaden i sak som medför att barnet ska återlämnas. Om talan väcks vid den domstol som är behörig att besluta om vårdnaden i sak efter utgången av de tre månaderna eller om villkoren för att utfärda ett intyg för sådana privilegierade avgöranden inte är uppfyllda ska det efterföljande avgörandet om vårdnaden i sak erkännas och verkställas i andra medlemsstater i enlighet med kapitel IV avsnitt 1 i denna förordning.

- (53) Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsinstrument kan domstolen, om det inte är möjligt att höra en part eller ett barn personligen, och om de tekniska medlen är tillgängliga, överväga att hålla en förhandling med hjälp av videokonferens eller någon annan kommunikationsteknik, såvida det inte på grund av särskilda omständigheter i fallet vore olämpligt att använda sådan teknik för en rättvis handläggning av förfarandet.
- (54) Ett ömsesidigt förtroende i rättskipningen i unionen berättigar principen om att avgöranden i äktenskapsmål och i mål om föräldraansvar som meddelats i en medlemsstat bör erkännas i alla medlemsstater utan att det behövs ett förfarande för erkännande. I synnerhet bör de behöriga myndigheterna i den anmodade medlemsstaten vid mottagandet av ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat, som avser beviljande av äktenskapskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap och som inte längre kan angripas i ursprungsmedlemsstaten, erkänna avgörandet på grund av lag utan att något annat förfarande krävs och uppdatera sina register över civilstånd i enlighet med detta. Det ankommer på nationell lag att fastställa huruvida dessa skäl för vägran kan återopas av en av parterna eller ex officio i enlighet med nationell lag. Detta utesluter inte att en berörd part i enlighet med denna förordning kan ansöka om ett avgörande om att det inte finns några skäl för att vägra erkännande enligt denna förordning. Det bör fastställas i den nationella lagen i den medlemsstat där en sådan ansökan görs vem som är att betrakta som en berörd part som har rätt att göra en sådan ansökan.
- (55) Erkännande och verkställighet av avgöranden, officiella handlingar och överenskommelser som har meddelats i en medlemsstat bör bygga på principen om ömsesidigt förtroende. Därför bör skälen för att vägra erkännande begränsas till ett minimum mot bakgrund av denna förordnings underliggande syfte, som är att underlätta erkännande och verkställighet och att på ett effektivt sätt skydda barnets bästa.
- (56) Erkännande av ett avgörande bör vägras endast om ett eller flera av de skäl för att vägra erkännande som fastställs i denna förordning föreligger. Förteckningen över skäl för att vägra erkännande i denna förordning är uttömmande. Det bör inte vara möjligt att som skäl för vägran återopa skäl som inte förtecknas i denna förordning, såsom en överträdelse av litispensens-regeln. I frågor om föräldraansvar ersätter ett senare avgörande alltid ett tidigare avgörande med verkan för framtiden i den mån som avgörandena är oförenliga.
- (57) När det gäller ett barns möjlighet att uttrycka sina åsikter, bör det vara ursprungsdomstolen som beslutar om lämplig metod för att höra ett barn. Det bör därför inte vara möjligt att vägra erkännandet av ett avgörande enbart av det skälet att ursprungsdomstolen har använt en annan metod för att höra barnet än en domstol i erkännande-medlemsstaten skulle använda. Den medlemsstat där erkännande begärs bör inte vägra erkännande om ett av undantagen från detta specifika skäl för vägran som tillåts enligt denna förordning är tillämpligt. Effekten av dessa undantag är att det inte bör vara möjligt för en domstol i den verkställande medlemsstaten att vägra att verkställa ett avgörande enbart av det skälet att barnet inte har getts möjlighet att uttrycka sina åsikter, med beaktande av hans eller hennes bästa, om förfarandet endast avsåg barnets egendom och förutsatt att det inte var nödvändigt att ge en sådan möjlighet mot bakgrund av sakfrågan, eller om det förelåg starka skäl, särskilt med beaktande av ärendets brådskande natur. Sådana starka skäl kan exempelvis anses föreligga då det råder en överhängande fara för barnets fysiska eller psykiska integritet eller liv och ytterligare dröjsmål skulle kunna medföra en risk för att denna fara förverkligas.
- (58) Målet att gränsöverskridande tvister som gäller barn ska bli mindre tidskrävande och kostsamma berättigar avskaffandet av verkställbarhetsförklaringen, eller registreringen för verkställighet, beroende på vad som är tillämpligt, före verkställighet i den verkställande medlemsstaten vad gäller alla avgöranden i mål om föräldraansvar. Medan förordning (EG) nr 2201/2003 endast avskaffade detta krav för vissa avgöranden som beviljar umgänge och vissa avgöranden som medför att ett barn ska återlämnas, bör den här förordningen avskaffa det för gränsöverskridande verkställighet av alla avgöranden i mål om föräldraansvar, samtidigt som den bibehåller en ännu förmånligare behandling av vissa avgöranden som beviljar umgänge och vissa avgöranden som medför att ett barn ska återlämnas. Resultatet är att ett avgörande som meddelats av en annan medlemsstats domstol bör betraktas som om det hade meddelats i den verkställande medlemsstaten, med förbehåll för denna förordning.

- (59) När interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, beslutas av en domstol som är behörig att pröva målet i sak, bör det säkerställas att åtgärderna omfattas av rörlighet enligt denna förordning. Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutas av en sådan domstol utan att svaranden har kallats att inställa sig bör dock inte erkännas och verkställas enligt denna förordning såvida inte det avgörande som innehåller åtgärden delges svaranden före verkställigheten. Detta bör inte hindra att sådana åtgärder erkänns och verkställs enligt nationell lag. När interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, beslutas av en domstol i en medlemsstat som inte är behörig att pröva målet i sak, bör deras rörlighet enligt denna förordning begränsas till åtgärder som vidtas i ärenden som rör internationella fall av bortföranden av barn och som syftar till att skydda barnet från den allvarliga risk som avses i artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention. Dessa åtgärder bör tillämpas till dess att en domstol i en medlemsstat som är behörig att pröva målet i sak enligt denna förordning har vidtagit de åtgärder som den anser vara lämpliga.
- (60) Eftersom verkställighetsförfaranden kan vara rättsliga eller utom rätta beroende på nationell lag kan *behöriga verkställande myndigheter* innefatta domstolar, exekutionsbiträden och andra myndigheter i enlighet med vad som fastställs i nationell lag. I fall då domstolar anges i denna förordning utöver behöriga verkställande myndigheter bör det omfatta fall där ett annat organ än en domstol enligt nationell lag är behörig verkställande myndighet men där vissa avgöranden är förbehållna domstolar, antingen från början eller i form av en prövning av den behöriga verkställande myndighetens agerande. Det bör vara den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen i den verkställande medlemsstaten som beslutar om, vidtar eller förbereder särskilda åtgärder som ska vidtas under verkställighetskedet, såsom icke- tvingande åtgärder som får tillämpas enligt nationell lag i den medlemsstaten eller tvångsåtgärder som får tillämpas enligt den lagen, inbegripet böter, frihetsberövande eller att barnet hämtas av ett exekutionsbiträde.
- (61) För att underlätta verkställigheten av avgöranden om utövande av umgänge från andra medlemsstater bör behöriga verkställande myndigheter eller domstolarna i den verkställande medlemsstaten ha rätt att ange närmare uppgifter om praktiska förhållanden eller rättsliga villkor som krävs enligt lagen i den verkställande medlemsstaten. De arrangemang som föreskrivs i denna förordning bör underlätta verkställigheten i den verkställande medlemsstaten av ett avgörande som i annat fall skulle kunna vara för vagt för att vara verkställbart, så att den behöriga verkställande myndigheten eller den verkställande domstolen kan konkretisera och precisera avgörandet. Även andra eventuella arrangemang för att uppfylla de rättsliga kraven enligt den verkställande medlemsstatens nationella verkställighetslagstiftning, som till exempel deltagande av en barnavårdsmyndighet eller en psykolog vid verkställigheten, bör genomföras på samma sätt. Emellertid bör sådana arrangemang inte påverka eller gå utöver de väsentliga delarna av avgörandet om umgänge. Dessutom bör befogenheten enligt denna förordning att anpassa åtgärder inte föranleda att den verkställande domstolen ersätter åtgärder som är okända i lagen i den verkställande medlemsstaten med andra åtgärder.
- (62) Verkställighet i en medlemsstat av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat utan en verkställbarhetsförklaring bör inte äventyra respekten för rätten till försvar. Därför bör den person mot vilken verkställighet begärs kunna ansöka om att erkännande eller verkställighet av ett avgörande ska vägras om han eller hon anser att ett av skälen för att vägra erkännande eller verkställighet i denna förordning föreligger. Det bör vara den nationella lagen som fastställer huruvida de skäl för att vägra erkännande som anges i denna förordning ska behandlas självmant eller på ansökan. Därför bör samma behandling vara möjlig i samband med vägran av verkställighet. Tillämpning av en nationell grund för vägran bör inte leda till att villkoren och formerna för de grunder som föreskrivs i denna förordning utvidgas.
- (63) Den part som angriper verkställigheten av ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat bör i möjligaste mån, och i enlighet med den verkställande medlemsstatens rättssystem, kunna göra så inom ramen för verkställighetsförfarandet och bör inom ett och samma förfarande, utöver de skäl för vägran som anges i denna förordning, kunna åberopa de skäl för vägran som gäller enligt lagen i den medlemsstat där verkställighet begärs och som skulle vara fortsatt tillämpliga eftersom de inte är oförenliga med de skäl som föreskrivs i denna förordning. Dessa skäl kan exempelvis omfatta angripanden som grundar sig på formella fel enligt nationell lag i en verkställighetsakt eller på påståenden om att den handling som krävs enligt avgörandet redan har utförts eller har blivit omöjlig att utföra, till exempel om force majeure föreligger, om den person som barnet ska överlämnas till har blivit allvarligt sjuk, fängslats eller avlidit, om den medlemsstat dit barnet ska återlämnas har blivit en krigszon efter det att avgörandet meddelades eller om verkställighet vägras av ett avgörande som enligt lagen i den medlemsstat där verkställighet begärs inte har något verkställbart innehåll och inte kan justeras i detta syfte.

- (64) För att underrätta den person mot vilken verkställighet begärs om verkställigheten av ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat, bör det intyg som upprättas enligt denna förordning, om så krävs åtföljt av avgörandet, delges den personen inom rimlig tid före den första verkställighetsåtgärden. I detta sammanhang bör den första verkställighetsåtgärden avse den första verkställighetsåtgärden efter en sådan delgivning. Enligt EU-domstolens rättspraxis har den part mot vilken verkställighet begärs rätt till ett effektivt rättsmedel, vilket inbegriper möjligheten att inleda ett förfarande för att angripa avgörandets verkställbarhet innan verkställigheten faktiskt inleds.
- (65) I frågor om föräldraansvar kommer verkställigheten alltid att avse ett barn och i många fall innebära att ett barn överlämnas till en annan person än den person som barnet bor hos vid den tidpunkten och/eller att barnet flyttas till en annan medlemsstat. Det främsta målet bör således vara att uppnå en lämplig balans mellan å ena sidan sökandens principiella rätt att få ett avgörande genomfört så snabbt som möjligt även i gränsöverskridande fall inom unionen, vid behov även genom tillämpning av tvångsåtgärder, och å andra sidan behovet av att i möjligaste mån begränsa barnets exponering för sådana eventuellt traumatiserande tvingande verkställighetsåtgärder i fall där sådana inte kan undvikas. Denna bedömning bör i varje enskilt fall göras av de behöriga verkställande myndigheterna och domstolarna i varje medlemsstat.
- (66) Denna förordning syftar till att skapa lika förutsättningar för medlemsstaterna när det gäller gränsöverskridande verkställighet av avgöranden i mål om föräldraansvar. I ett antal medlemsstater är dessa avgöranden redan verkställbara trots att de fortfarande kan överklagas, eller redan har överklagats. I andra medlemsstater är endast ett slutligt avgörande mot vilket talan inte längre kan föras genom ordinära rättsmedel verkställbart. För att möjliggöra hantering av brådskande situationer föreskriver denna förordning därför att vissa avgöranden i mål om föräldraansvar kan förklaras interimistiskt verkställbara av domstolen i ursprungsmedlemsstaten även om avgörandet fortfarande kan överklagas, nämligen avgöranden enligt vilka ett barn ska återlämnas enligt 1980 års Haagkonvention och avgöranden som beviljar umgänge.
- (67) I verkställighetsförfaranden som gäller barn är det dock viktigt att de behöriga verkställande myndigheterna eller domstolarna snabbt kan reagera på relevanta ändrade omständigheter, inbegripet angripanden av avgörandet i ursprungsmedlemsstaten, bristande verkställbarhet av avgörandet samt hinder eller nödsituationer som myndigheterna eller domstolarna stöter på under verkställighetsskedet. Därför bör verkställighetsförfarandena skjutas upp på ansökan eller på myndighetens eller domstolens initiativ om avgörandets verkställbarhet har skjutits upp i ursprungsmedlemsstaten. Den myndighet eller domstol som är behörig för verkställighet bör dock inte vara skyldig att aktivt undersöka huruvida verkställbarheten under tiden har skjutits upp, till följd av ett överklagande eller av andra skäl, i ursprungsmedlemsstaten om det inte finns något som tyder på att så är fallet. Dessutom bör uppskjutande eller vägran av verkställighet i den verkställande medlemsstaten ske på ansökan och beslutet om uppskjutande eller vägran av verkställighet bör, även i fall då det konstateras att en eller flera av de skäl som anges i eller tillåts enligt denna förordning föreligger, överlåtas till den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen.
- (68) Om avgörandet fortfarande kan överklagas i ursprungsmedlemsstaten och tidsfristen för att föra talan mot avgörandet genom ordinära rättsmedel ännu inte har löpt ut, bör den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen i den verkställande medlemsstaten ha möjlighet att på ansökan skjuta upp verkställighetsförfarandet. I dessa fall får myndigheten eller domstolen fastställa en tidsfrist inom vilken ett överklagande ska ges in i ursprungsmedlemsstaten för att ett uppskjutande av verkställighetsförfarandet ska kunna beviljas eller bibehållas. Fastställandet av en tidsfrist bör endast ha verkan för uppskjutandet av verkställighetsförfarandet och bör inte påverka tidsfristen för överklagande enligt ursprungsmedlemsstatens förfaranderegler.
- (69) I undantagsfall bör det vara möjligt för den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen att skjuta upp verkställighetsförfarandet om verkställighet skulle innebära att barnet utsattes för en allvarlig risk för fysisk eller psykisk skada på grund av tillfälliga hinder som har uppstått efter det att avgörandet meddelades eller på grund av någon annan betydande ändring av omständigheterna. Verkställigheten bör återupptas så snart den allvarliga risken för fysisk eller psykisk skada upphör. Om risken kvarstår bör man dock – innan verkställighet vägras – vidta alla lämpliga åtgärder, i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden, vid behov med stöd från andra berörda yrkesgrupper, såsom socialarbetare eller barnpsykologer, i syfte att försöka säkerställa att avgörandet genomförs. I synnerhet bör den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen, i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden, försöka undanröja eventuella hinder som har uppstått till följd av ändrade omständigheter, som till exempel en tydlig invändning från barnet som uttryckts först efter det att avgörandet meddelats och som är så stark att den, om den ignoreras, skulle innebära att barnet utsattes för en allvarlig risk för fysisk eller psykisk skada.

- (70) Officiella handlingar och överenskommelser mellan parter om hemskillnad och äktenskapsskillnad som har bindande rättsverkan i en medlemsstat bör likställas med *avgöranden* vid tillämpning av bestämmelserna om erkännande. Officiella handlingar och överenskommelser mellan parter i frågor om föräldraansvar som är verkställbara i en medlemsstat bör likställas med *avgöranden* vid tillämpning av bestämmelserna om erkännande och verkställighet.
- (71) Även om skyldigheten att ge barnet möjlighet att uttrycka sina åsikter enligt denna förordning inte bör gälla officiella handlingar och överenskommelser, bör barnets rätt att uttrycka sina åsikter fortsätta att gälla enligt artikel 24 i stadgan och mot bakgrund av artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter såsom de genomförts i nationell lag och nationella förfaranden. Det faktum att barnet inte har fått möjlighet att uttrycka sina åsikter bör inte automatiskt vara ett skäl för att vägra erkännande och verkställighet av officiella handlingar och överenskommelser i frågor om föräldraansvar.
- (72) För frågor om föräldraansvar bör centralmyndigheter utses i alla medlemsstater. Medlemsstaterna bör överväga att utse samma centralmyndighet för denna förordning som för 1980 och 1996 års Haagkonventioner. Medlemsstaterna bör säkerställa att centralmyndigheterna har tillräckliga finansiella resurser och personalresurser för att kunna fullgöra de uppgifter de tilldelats enligt denna förordning.
- (73) Denna förordnings bestämmelser om samarbete i frågor om föräldraansvar bör inte tillämpas på handläggningen av ansökningar om återlämnande inom ramen för 1980 års Haagkonvention, som i enlighet med artikel 19 i den konventionen och EU-domstolens fasta rättspraxis inte är förfaranden som behandlar föräldraansvaret i sak. Tillämpningen av 1980 års Haagkonvention bör emellertid kompletteras av bestämmelserna i denna förordning om internationella bortföranden av barn liksom av kapitlet i denna förordning om erkännande och verkställighet och kapitlet om allmänna bestämmelser.
- (74) Centralmyndigheterna bör biträda domstolar och behöriga myndigheter, och i vissa fall också personer med föräldraansvar, i gränsöverskridande förfaranden och samarbeta både generellt och i enskilda ärenden, bland annat för att främja att familjetvister görs upp i godo.
- (75) Utom i brådskande fall och utan att det påverkar det direkta samarbete och de direktkontakter mellan domstolar som tillåts enligt denna förordning, kan domstolar och behöriga myndigheter lägga fram en begäran i enlighet med denna förordning om samarbete i frågor om föräldraansvar till centralmyndigheten i den medlemsstat där den anmodande domstolen eller behöriga myndigheten finns. En begäran kan i vissa fall också läggas fram av personer med föräldraansvar, och sådana bör lämnas in till centralmyndigheten i den medlemsstat där sökanden har hemvist. Sådana begäranden bör omfatta begäranden om information och biträde till personer med föräldraansvar som söker erkännande och verkställighet av avgöranden inom den anmodade centralmyndighetens territorium, i synnerhet rörande umgänge och återlämnande av barn, inklusive, vid behov, information om hur de kan få rättshjälp, begäranden om underlättande av överenskommelser mellan personer med föräldraansvar genom medling eller andra alternativa tvistlösningsmetoder och begäranden om att en domstol eller behörig myndighet ska överväga huruvida åtgärder behöver vidtas till skydd för barnets person eller egendom.
- (76) Ett exempel på ett brådskande fall då det är tillåtet med en direkt inledande kontakt med domstolen eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten är en direkt begäran till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat om att den ska överväga huruvida åtgärder behöver vidtas till skydd för barnet om det antas föreligga en överhängande risk för barnet. Skyldighet att gå genom centralmyndigheten bör endast föreligga i fråga om en ursprunglig begäran; all efterföljande kontakt med domstolen, den behöriga myndigheten eller sökanden kan även ske direkt.
- (77) Centralmyndigheterna eller de behöriga myndigheterna bör inte hindras från att ingå eller upprätthålla befintliga överenskommelser eller arrangemang med centralmyndigheterna eller de behöriga myndigheterna i en eller flera andra medlemsstater för att möjliggöra direktkontakt i förbindelserna med varandra. De behöriga myndigheterna bör informera sina centralmyndigheter om sådana överenskommelser eller arrangemang.

- (78) I enskilda ärenden om föräldraansvar som omfattas av denna förordning bör centralmyndigheterna samarbeta med varandra genom att biträda domstolar och behöriga myndigheter samt personer med föräldraansvar. Det biträde som lämnas av den anmodade centralmyndigheten bör särskilt omfatta att lokalisera barnet, antingen direkt eller genom domstolar, behöriga myndigheter eller andra organ, om detta är nödvändigt för att genomföra en begäran enligt denna förordning, och tillhandahålla annan information som är relevant vid förfaranden som rör frågor om föräldraansvar.
- (79) De anmodade centralmyndigheterna bör också vidta alla lämpliga åtgärder för att vid behov underlätta kontakter mellan domstolar, i synnerhet när det gäller tillämpningen av bestämmelserna om överföring av behörigheten, om interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder i brådskande fall, särskilt när de rör internationella bortföranden av barn och syftar till att skydda barnet från den allvarliga risk som avses i artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention, och om litispensens och mål som har samband med varandra. Det är möjligt att tillhandahållande av information för vidare direktkontakter, till exempel tillhandahållande av kontaktuppgifter till barnavårdsmyndigheter, domare i nätverk eller den behöriga domstolen, här i vissa fall är tillräckligt.
- (80) För att uppnå målen med denna förordning bör en anmodande domstol eller behörig myndighet, utan att det påverkar kraven i dess nationella processrätt, ha möjlighet att välja fritt mellan de olika kanaler som den har tillgång till för att erhålla nödvändig information.
- (81) Om det i den anmodande medlemsstaten görs en motiverad begäran om en rapport eller annan information som är relevant vid förfaranden i frågor om föräldraansvar bör centralmyndigheterna, direkt eller genom domstolarna, de behöriga myndigheterna eller andra organ i den anmodade medlemsstaten utföra en sådan begäran. Begäran bör särskilt innehålla en beskrivning av de förfaranden för vilka informationen behövs och den faktiska situation som gett upphov till dessa förfaranden.
- (82) Om en domstol i en medlemsstat redan har meddelat ett avgörande i ett mål om föräldraansvar eller överväger ett sådant avgörande och genomförandet av avgörandet ska äga rum i en annan medlemsstat, bör domstolen kunna begära att domstolarna eller de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten bistår med att genomföra avgörandet. Detta bör till exempel gälla avgöranden om beviljande av umgänge under övervakning i fall då umgänget ska utövas i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol som beslutat om umgänget är belägen eller som omfattar eventuella andra kompletterande åtgärder för domstolarna eller de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där avgörandet ska genomföras.
- (83) Om en domstol eller behörig myndighet i en medlemsstat överväger att placera ett barn i en annan medlemsstat bör ett samrådsförfarande för att inhämta godkännande genomföras före placeringen. Den domstol eller behöriga myndighet som överväger placeringen bör inhämta godkännande från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där barnet kommer att placeras innan den beslutar om eller anordnar placeringen. Dessutom bör medlemsstaterna, i linje med EU-domstolens rättspraxis, fastställa tydliga bestämmelser och förfaranden för det godkännande som avses i denna förordning, för att säkerställa rättssäkerhet och skyndsamhet. Förfarandena bör bland annat ge den behöriga myndigheten möjlighet att snabbt lämna eller vägra godkännande. Avsaknad av svar inom tre månader bör inte tolkas som godkännande och utan godkännande bör placeringen inte äga rum. Begäran om godkännande bör innehålla åtminstone en rapport om barnet samt skälen för den placering eller annan vård som föreslås, placeringens förväntade varaktighet, information om planerad finansiering, kompletterad med all annan information som den anmodade medlemsstaten kan anse vara relevant, till exempel planerad övervakning av åtgärden, arrangemang för kontakter med föräldrarna, andra anhöriga eller andra personer med vilka barnet har en nära anknytning eller skälen till att sådan kontakt inte övervägs mot bakgrund av artikel 8 i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Om en placering har godkänts för en fastställd tidsperiod bör detta godkännande med beaktande av EU-domstolens rättspraxis inte gälla avgöranden eller överenskommelser om förlängning av placeringens varaktighet. Under sådana omständigheter bör en ny begäran om godkännande göras.

- (84) Om ett avgörande om placering av ett barn på en institution eller i vård utanför det egna hemmet övervägs i den medlemsstat där barnet har hemvist bör domstolen, i ett så tidigt skede av förfarandet som möjligt, överväga lämpliga åtgärder för att säkerställa att barnets rättigheter respekteras, särskilt rätten att behålla sin identitet och rätten att upprätthålla kontakterna med föräldrarna eller i tillämpliga fall med andra anhöriga, mot bakgrund av artiklarna 8, 9 och 20 i FN:s konvention om barnets rättigheter. Om domstolen har vetskap om att barnet har en nära anknytning till en annan medlemsstat skulle lämpliga åtgärder framför allt kunna inbegripa, om artikel 37 b i Wienkonventionen om konsulära förbindelser är tillämplig, en anmälan till den konsulära myndigheten i den medlemsstaten. En sådan vetskap kan också uppmärksammas genom information som tillhandahålls av centralmyndigheten i den andra medlemsstaten. Lämpliga åtgärder skulle också kunna inbegripa en begäran enligt denna förordning till den medlemsstaten om information om en förälder, en anhörig eller andra personer som skulle kunna vara lämpade att ta hand om barnet. Beroende på omständigheterna kan domstolen också begära information om förfaranden och avgöranden som rör en förälder eller barnets syskon. Barnets bästa bör alltså vara det viktigaste kriteriet. Framför allt bör ingen av de bestämmelserna påverka nationell lag eller nationella förfaranden som är tillämpliga på avgöranden om placering som meddelas av domstolen eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat som överväger placeringen. I synnerhet bör de bestämmelserna inte medföra någon skyldighet för myndigheterna i den behöriga medlemsstaten att placera barnet i den andra medlemsstaten eller att ytterligare involvera den medlemsstaten i avgörandet eller förfarandet rörande placeringen.
- (85) Eftersom tiden är avgörande i frågor om föräldraansvar bör den information som begärs enligt denna förordnings bestämmelser om samarbete, inbegripet om insamling och utbyte av information som är relevant i förfaranden i frågor om föräldraansvar och beslutet att bevilja eller vägra godkännande av placering av ett barn i en annan medlemsstat översändas till den anmodande medlemsstaten av centralmyndigheten i den anmodade medlemsstaten senast tre månader efter det att begäran mottagits, utom i fall då detta är omöjligt på grund av exceptionella omständigheter. Detta bör inbegripa en skyldighet för den behöriga nationella myndigheten att tillhandahålla informationen, eller förklara varför den inte kan tillhandahållas, till den anmodade centralmyndigheten i så god tid att myndigheten kan rätta sig efter denna tidsfrist. Alla berörda behöriga myndigheter bör dock sträva efter att svara ännu snabbare än inom denna maximala tidsfrist.
- (86) Det faktum att centralmyndigheternas möten framför allt ska sammankallas av kommissionen inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område i enlighet med beslut 2001/470/EG bör inte hindra att andra möten mellan centralmyndigheter anordnas.
- (87) Om inte annat föreskrivs i den här förordningen bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁹⁾ vara tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter vid tillämpning av denna förordning. För att inte äventyra utförandet av en begäran enligt denna förordning, till exempel en begäran om återlämnande av ett barn i enlighet med 1980 års Haagkonvention eller en begäran till en domstol om att överväga behovet av att vidta åtgärder till skydd för barnets person eller egendom, får underrättelsen till den registrerade i enlighet med kraven i artikel 14.1–14.4 i förordning (EU) 2016/679, till exempel om uppgifter som begärs för att lokalisera barnet, skjutas upp till dess att den begäran för vilken informationen krävs har utförts. Detta undantag görs i överensstämmelse med artikel 14.5 samt artikel 23.1 f, g, i och j i förordning (EU) 2016/679. Detta bör inte hindra en mellanhand, en domstol eller en behörig myndighet till vilken informationen har översänts från att vidta åtgärder till skydd för barnet eller föranleda att sådana åtgärder vidtas om barnet riskerar att skadas eller om det finns tecken på en sådan risk.
- (88) I fall då utlämnande eller bekräftelse av den relevanta informationen skulle kunna äventyra barnets eller en annan persons hälsa, säkerhet eller frihet, till exempel om det har förekommit våld i nära relationer och en domstol har beslutat att barnets nya adress inte ska lämnas ut till sökanden, eftersträvar denna förordning en välavvägd balans. Även om det i denna förordning bör föreskrivas att en centralmyndighet, en domstol eller en behörig myndighet inte till sökanden eller till tredje part bör lämna ut eller bekräfta information som samlats in eller översänts vid tillämpning av denna förordning om den fastställer att detta skulle kunna äventyra barnets eller en annan persons hälsa, säkerhet eller frihet, bör det i förordningen likväl understrykas att detta inte bör hindra centralmyndigheterna, domstolarna och de behöriga myndigheterna från att samla in och översända information mellan sig i den mån det är nödvändigt för att fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning. Detta innebär att det bör vara

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

möjligt, när så är möjligt och lämpligt, att behandla en ansökan enligt denna förordning utan att sökanden försetts med alla uppgifter som behövs för behandlingen. Exempelvis kan en centralmyndighet, om så föreskrivs i nationell lag, väcka talan på sökandens vägnar utan att till sökanden föra vidare information om barnets vistelseort. I fall där barnets eller en annan persons hälsa, säkerhet eller frihet skulle kunna äventyras bara av att en begäran görs, bör det emellertid inte finnas en skyldighet enligt denna förordning att inge en sådan begäran.

- (89) För att säkerställa att de intyg som ska användas i samband med tillämpningen av kapitlen III och IV i denna förordning är uppdaterade, bör befogenheten att anta akter delegeras till kommissionen i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) vad gäller ändringar av bilagorna I-IX till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen utför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, bland annat på expertnivå, och att dessa samråd utförs i enlighet med de principer som fastställs i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁰⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (90) Kontinuitet mellan 1998 års konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål (nedan kallad *Bryssel II-konventionen*)⁽¹¹⁾, förordning (EG) nr 1347/2000, förordning (EG) nr 2201/2003 och den här förordningen bör säkerställas i den utsträckning bestämmelserna är oförändrade, och övergångsbestämmelser bör fastställas i detta syfte. Likaså måste kontinuitet råda när det gäller tolkningen, inbegripet EU-domstolens tolkning, av *Bryssel II-konventionen* och förordningarna (EG) nr 1347/2000 och (EG) nr 2201/2003.
- (91) Det erinras om att artikel 351 i EUF-fördraget är tillämplig på avtal som en medlemsstat ingått med ett eller flera tredjeländer före tidpunkten för dess anslutning till unionen.
- (92) Tillämplig lag i frågor om föräldraansvar bör fastställas i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i 1996 års Haagkonvention. När den konventionen tillämpas i förfaranden vid en domstol i en medlemsstat där denna förordning är tillämplig bör hänvisningen till "bestämmelserna i kapitel II" i artikel 15.1 i den konventionen läsas som "bestämmelserna i den här förordningen".
- (93) För att denna förordning ska fungera väl, bör kommissionen bedöma tillämpningen av den och föreslå nödvändiga ändringar.
- (94) Kommissionen bör göra den information som medlemsstaterna översänder allmänt tillgänglig och hålla den uppdaterad.
- (95) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (96) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (97) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 41.2 andra stycket och artikel 46 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹²⁾ och avgav ett yttrande den 15 februari 2018⁽¹³⁾.

⁽¹⁰⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 221, 16.7.1998, s. 1.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT C 120, 6.4.2018, s. 18.

- (98) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av olikheter mellan de nationella regler som rör behörighet och erkännande och verkställighet av avgöranden utan snarare, på grund av denna förordnings direkta tillämplighet och bindande karaktär, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på civilrättsliga frågor om
 - a) äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap,
 - b) tillerkännande, utövande, delegering, upphörande eller begränsande av föräldraansvar.
2. Frågorna enligt punkt 1 b kan bland annat omfatta
 - a) vårdnad och umgänge,
 - b) förmynderskap, godmanskap och motsvarande företeelser,
 - c) förordnande av och uppgifter för en person eller ett organ som ska ansvara för ett barns person eller egendom, eller företräda eller bistå ett barn,
 - d) placering av ett barn i institutionsvård eller vård utanför det egna hemmet
 - e) åtgärder till skydd för barnet i samband med förvaltning av, bevarande av eller förfogande över ett barns egendom.
3. Kapitlen III och VI i denna förordning ska, som ett komplement till 1980 års Haagkonvention, tillämpas om det olovliga bortförandet eller kvarhållandet av ett barn berör mer än en medlemsstat. Kapitel IV i denna förordning ska tillämpas på avgöranden enligt vilka ett barn ska återlämnas till en annan medlemsstat enligt 1980 års Haagkonvention och som måste verkställas i en annan medlemsstat än den där avgörandet meddelades.
4. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - a) fastställande eller bestridande av föräldraskap,
 - b) beslut om adoption, åtgärder som utgör förberedelser för adoption, ogiltigförklaring eller upphävande av adoption,
 - c) ett barns efternamn och förnamn,
 - d) myndighetsförklaring,
 - e) underhållsskyldighet,
 - f) truster och arv,
 - g) åtgärder som vidtas till följd av brottsliga gärningar som har begåtts av barn.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning avses med *avgörande* ett avgörande i en domstol i en medlemsstat, inbegripet ett förordnande, ett beslut eller en dom om beviljande av äktenskapsskillnad, hemskillnad, eller annullering av äktenskap, eller som rör frågor om föräldransvar.

Vid tillämpningen av kapitel IV omfattar avgörande

- a) ett avgörande som meddelats i en medlemsstat, enligt vilket ett barn ska återlämnas till en annan medlemsstat enligt 1980 års Haagkonvention och vilket måste verkställas i en annan medlemsstat än den där avgörandet meddelats,
- b) interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutats av en domstol som genom denna förordning är behörig att pröva målet i sak, eller åtgärder som beslutats i enlighet med artikel 27.5 jämförd med artikel 15.

Vid tillämpningen av kapitel IV omfattar avgörande inte interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutats av en sådan domstol utan att svaranden har kallats att inställa sig, såvida inte det avgörande som innehåller åtgärden har delgetts svaranden före verkställigheten.

2. I denna förordning gäller även följande definitioner:

1. *domstol*: varje sådan myndighet i en medlemsstat som är behörig i frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
2. *officiell handling*: en handling som har upprättats formellt eller registrerats som en officiell handling i en medlemsstat i frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde och vars äkthet
 - a) avser handlingens underskrift och innehåll, och
 - b) har upprättats av en offentlig myndighet eller en annan myndighet som bemyndigats för ändamålet. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om dessa myndigheter i enlighet med artikel 103.
3. *överenskommelse*: vid tillämpningen av kapitel IV, en handling som inte är en officiell handling, som har ingåtts av parterna i frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning och som har registrerats av en offentlig myndighet som meddelats till kommissionen i enlighet med artikel 103 för det ändamålet.
4. *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där avgörandet meddelats, där den officiella handlingen upprättats formellt eller registrerats eller där överenskommelsen registrerats.
5. *verkställande medlemsstat*: den medlemsstat där verkställighet begärs för avgörandet, den officiella handlingen eller överenskommelsen.
6. *barn*: varje person som är under 18 år.
7. *föräldransvar*: alla rättigheter och skyldigheter som en fysisk eller juridisk person har tillerkänts genom ett avgörande, på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättslig verkan, med avseende på ett barn eller dess egendom, inbegripet vårdnad och umgänge.
8. *person med föräldransvar*: varje person, institution eller annat organ som har föräldransvar för ett barn.

9. *vårdnad*: omfattar rättigheter och skyldigheter som hänför sig till omvårdnaden om barnets person, särskilt rätten att bestämma var ett barn ska bo.
 10. *umgänge*: rätt till umgänge med ett barn, inbegripet rätten att för en begränsad tid ta barnet till en annan plats än den där barnet har hemvist.
 11. *olovligt bortförande eller kvarhållande*: ett bortförande eller ett kvarhållande av ett barn om
 - a) bortförandet eller kvarhållandet strider mot den vårdnad som har anförtrotts en person genom ett avgörande, på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättslig verkan enligt lagen i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet, och
 - b) denna vårdnad verkligen utövades, antingen gemensamt eller för sig, vid den tidpunkt då barnet fördes bort eller hölls kvar eller skulle ha utövats om inte bortförandet eller kvarhållandet hade ägt rum.
3. Vid tillämpningen av artiklarna 3, 6, 10, 12, 13, 51, 59, 75, 94 och 102 ska begreppet *domicil* ersätta begreppet *medborgarskap* för Irland och Förenade kungariket, och det har samma innebörd som enligt rättsordningarna i dessa medlemsstater.

KAPITEL II

BEHÖRIGHET I ÄKTENSKAPSMÅL OCH I MÅL OM FÖRÄLDRAANSVAR

AVSNITT 1

Äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap

Artikel 3

Allmän behörighet

Behörighet att ta upp frågor om äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap ska tillkomma domstolarna i den medlemsstat

- a) inom vars territorium
 - i) makarna har hemvist,
 - ii) makarna senast hade hemvist om en av dem fortfarande är bosatt där,
 - iii) svaranden har hemvist,
 - iv) om ansökan är gemensam, någon av makarna har hemvist,
 - v) sökanden har hemvist om sökanden har varit bosatt där i minst ett år omedelbart innan ansökan gjordes, eller
 - vi) sökanden har hemvist om sökanden har varit bosatt där i minst sex månader omedelbart innan ansökan gjordes och sökanden är medborgare i medlemsstaten i fråga, eller
- b) i vilken båda makarna är medborgare.

Artikel 4

Genkärsmål

Den domstol vid vilken ett förfarande pågår på grundval av artikel 3 ska även ha behörighet att ta upp ett genkärsmål, i den mån som genkärålet omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

*Artikel 5***Omvandlande av hemskillnad till äktenskapsskillnad**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska den domstol i en medlemsstat som har meddelat ett avgörande som beviljar hemskillnad även vara behörig att omvandla hemskillnaden till äktenskapsskillnad, om lagen i den medlemsstaten medger det.

*Artikel 6***Behörighet i övriga fall**

1. Om inget annat följer av punkt 2 och om ingen medlemsstats domstol är behörig enligt artikel 3, 4 eller 5 ska behörigheten i varje medlemsstat bestämmas enligt den statens lag.
2. Talan mot en make som har hemvist inom en medlemsstats territorium eller som är medborgare i en medlemsstat får väckas i en annan medlemsstat endast i enlighet med artiklarna 3, 4 och 5.
3. Mot en svarande som inte har hemvist i och som inte är medborgare i en medlemsstat får varje medborgare i en medlemsstat som har hemvist på en annan medlemsstats territorium, i likhet med medborgarna i den staten, åberopa de behörighetsregler som gäller där.

*AVSNITT 2***Föräldransvar***Artikel 7***Allmän behörighet**

1. Domstolarna i en medlemsstat ska vara behöriga i mål om föräldransvar för ett barn som har hemvist i den medlemsstaten vid den tidpunkt då talan väcks.
2. Punkt 1 i denna artikel ska tillämpas med förbehåll för artiklarna 8–10.

*Artikel 8***Fortsatt behörighet avseende umgänge**

1. Om ett barn lagligen flyttar från en medlemsstat till en annan och förvärvat ny hemvist där ska, med avvikelse från artikel 7, domstolarna i den medlemsstat där barnet tidigare hade hemvist under tre månader efter flytten vara fortsatt behöriga att ändra ett avgörande om umgänge som meddelats i den medlemsstaten innan barnet flyttade, om den person som beviljats umgänge enligt det avgörandet fortfarande har hemvist i den medlemsstat där barnet tidigare hade hemvist.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas om den person med rätt till umgänge som avses i punkt 1 har godtagit att domstolarna i den medlemsstat där barnet har sin nya hemvist är behöriga och detta har skett genom att han eller hon har deltagit i förfaranden vid dessa domstolar utan att bestrida deras behörighet.

*Artikel 9***Behörighet i fall av olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn**

Vid fall av olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10, domstolarna i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet behålla sin behörighet tills barnet har förvärvat hemvist i en annan medlemsstat, och

- a) varje person, institution eller annat organ som har vårdnad om barnet har godtagit bortförandet eller kvarhållandet, eller

- b) barnet har varit bosatt i denna andra medlemsstat i minst ett år efter det att den person, den institution eller det andra organ som har vårdnad om barnet har fått eller borde ha fått kännedom om var barnet befinner sig och barnet har funnit sig till rätta i sin nya miljö och något av följande villkor är uppfyllt:
- i) Ingen ansökan om återlämnande har lämnats in till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat dit barnet har bortförts eller där barnet kvarhålls inom ett år efter det att den som har vårdnad om barnet har fått eller borde ha fått kännedom om var barnet befinner sig.
 - ii) En ansökan om återlämnande som lämnats in av den som har vårdnad om barnet har återkallats, och ingen ny ansökan har lämnats in inom den tidsfrist som anges i led i.
 - iii) En ansökan om återlämnande som lämnats in av den som har vårdnad om barnet har vägrats av en domstol i en medlemsstat på andra grunder än artikel 13 första stycket b eller artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention och talan kan inte längre föras mot det avgörandet genom ordinära rättsmedel.
 - iv) Ingen talan har väckts vid en domstol i enlighet med artikel 29.3 och 29.5 i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet.
 - v) Ett avgörande i vårdnadsfrågan som inte medför att barnet ska återlämnas har meddelats av domstolarna i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet.

Artikel 10

Val av domstol

1. Domstolarna i en medlemsstat ska vara behöriga i mål om föräldraansvar om de följande villkoren är uppfyllda:
 - a) Barnet har en nära anknytning till den medlemsstaten, särskilt genom att
 - i) åtminstone någon av personerna med föräldraansvar har hemvist i den medlemsstaten,
 - ii) den medlemsstaten är barnets tidigare hemvist, eller
 - iii) barnet är medborgare i den medlemsstaten.
 - b) Parterna samt eventuella andra personer med föräldraansvar har
 - i) fritt avtalat om behörigheten senast vid den tidpunkt då talan väcks, eller
 - ii) under förfarandets gång uttryckligen godtagit behörigheten och domstolen har säkerställt att alla parter upplysts om sin rätt att inte godta behörigheten.
 - c) Utövandet av behörigheten är till barnets bästa.
 2. Ett avtal om val av domstol enligt punkt 1 b ska vara skriftligt, daterat och undertecknat av de berörda parterna eller tas med i domstolsprotokollet i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska vara likvärdigt med *skriftligt*.
- Personer som blir parter i förfarandet efter det att talan har väckts får uttrycka sin accept efter det att talan har väckts. Om de inte motsätter sig ska deras accept anses vara underförstådd.
3. Om annat inte avtalats mellan parterna ska den behörighet som tilldelas i punkt 1 upphöra så snart som
 - a) talan mot det avgörande som förfarandet utmynnar i inte längre kan föras genom ordinära rättsmedel, eller

- b) förfarandet har avslutats av något annat skäl.
4. Den behörighet som tilldelas i punkt 1 b ii ska vara exklusiv.

Artikel 11

Behörighet grundad på barnets närvaro

- Om barnets hemvist inte kan fastställas och behörighet inte kan bestämmas på grundval av artikel 10, ska domstolarna i den medlemsstat där barnet befinner sig vara behöriga.
- Behörigheten enligt punkt 1 ska också tillämpas på flyktingbarn eller barn som har fördrivits på grund av oroligheter i den medlemsstat där de har hemvist.

Artikel 12

Överföring av behörighet till en domstol i en annan medlemsstat

1. Under exceptionella omständigheter får en domstol i en medlemsstat som är behörig att pröva målet i sak, på ansökan från en part eller självmant, om den anser att en domstol i en annan medlemsstat till vilken barnet har en särskild anknytning är bättre lämpad att bedöma barnets bästa i det enskilda fallet, låta handläggningen av målet eller en specifik del av målet vila och antingen

a) föreskriva en tidsfrist inom vilken en eller flera av parterna ska underrätta domstolen i den andra medlemsstaten om det pågående förfarandet och om möjligheten att överföra behörigheten och att väcka talan vid den domstolen, eller

b) anmoda domstolen i den andra medlemsstaten att förklara sig behörig i enlighet med punkt 2.

2. Domstolen i den andra medlemsstaten får, om det på grund av särskilda omständigheter i målet är till barnets bästa, förklara sig behörig inom sex veckor från det att

a) talan väckts vid den domstolen i enlighet med punkt 1 a, eller

b) anmodan i enlighet med punkt 1 b har mottagits.

Den domstol vid vilken talan har väckts senare eller som har anmodats att förklara sig behörig ska utan dröjsmål underrätta den domstol vid vilken talan först har väckts. Om den förklarar sig behörig, ska den domstol där talan först har väckts förklara att den inte är behörig.

3. Den domstol vid vilken talan först har väckts ska fortsätta att utöva sin behörighet om den inte har mottagit en bekräftelse på att domstolen i den andra medlemsstaten förklarat sig behörig inom sju veckor från det att

a) den tidsfrist som fastställdes för parterna att väcka talan vid en domstol i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 1 a har löpt ut, eller

b) den domstolen har mottagit anmodan i enlighet med punkt 1 b.

4. Vid tillämpning av punkt 1 ska barnet anses ha en särskild anknytning till en medlemsstat om den medlemsstaten

a) har blivit barnets hemvist efter det att talan väckts vid den domstol som avses i punkt 1,

b) var barnets tidigare hemvist,

c) är den stat där barnet är medborgare,

- d) är hemvist för någon av personerna med föräldraansvar, eller
- e) är den plats där egendom tillhörande barnet finns och tvisten rör åtgärder till skydd för barnet i samband med förvaltning eller bevarande av eller förfogande över den egendomen.
5. Om exklusiv behörighet för domstolen har fastställts enligt artikel 10 får denna domstol inte överföra behörigheten till en domstol i en annan medlemsstat.

Artikel 13

Begäran om överföring av behörighet av en domstol i en medlemsstat som inte är behörig

1. Under exceptionella omständigheter, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9, kan en domstol i en medlemsstat som inte är behörig enligt denna förordning men till vilken barnet har en särskild anknytning i enlighet med artikel 12.4, om den domstolen anser att den är bättre lämpad att bedöma barnets bästa i det enskilda fallet, begära en överföring av behörigheten från domstolen i den medlemsstat där barnet har hemvist.
2. Inom sex veckor från mottagandet av begäran enligt punkt 1 får den anmodade domstolen godta att dess behörighet överförs om den anser att en sådan överföring på grund av särskilda omständigheter i målet är till barnets bästa. Om den anmodade domstolen godtar att dess behörighet överförs ska den utan dröjsmål underrätta den anmodande domstolen. I avsaknad av ett sådant godtagande inom tidsfristen ska den anmodande domstolen inte vara behörig.

Artikel 14

Behörighet i övriga fall

Om ingen medlemsstats domstol är behörig enligt artiklarna 7–11, ska behörigheten i varje medlemsstat bestämmas enligt lagen i den medlemsstaten.

Artikel 15

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, i brådskande fall

1. Även om en domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva målet i sak, ska domstolarna i en medlemsstat i brådskande fall vara behöriga att vidta interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, i enlighet med lagen i den medlemsstaten avseende
- a) ett barn som befinner sig i den medlemsstaten, eller
- b) egendom som tillhör ett barn och som finns i den medlemsstaten.
2. Om skyddet av barnets bästa så kräver, ska den domstol som har vidtagit de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel utan dröjsmål underrätta domstolen eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är behörig enligt artikel 7 eller, i lämpliga fall, en domstol i en medlemsstat som enligt denna förordning är behörig att pröva målet i sak, antingen direkt i enlighet med artikel 86 eller via de centralmyndigheter som utsetts i enlighet med artikel 76.

3. De åtgärder som vidtas enligt punkt 1 ska upphöra att gälla så snart domstolen i den medlemsstat som enligt denna förordning är behörig att pröva målet i sak har vidtagit de åtgärder den anser lämpliga.

I lämpliga fall får den domstolen underrätta den domstol som har vidtagit interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, om sitt avgörande, antingen direkt i enlighet med artikel 86 eller via de centralmyndigheter som utsetts i enlighet med artikel 76.

Artikel 16

Prejudiciella frågor

1. Om utgången av ett förfarande vid en domstol i en medlemsstat som rör frågor som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde är beroende av att en prejudiciell fråga om föräldraansvar avgörs, får en domstol i den medlemsstaten besluta i den frågan för det förfarandets ändamål även om den medlemsstaten inte är behörig enligt denna förordning.

2. Beslut i en prejudiciell fråga enligt punkt 1 ska endast ha verkan i det förfarande där det fattades.
3. Om en rättshandling som har vidtagits eller ska vidtas för ett barns räkning i arvsområde inför domstol i en medlemsstat kräver tillstånd eller godkännande från en domstol för att vara giltig, får en domstol i den medlemsstaten besluta om en sådan rättshandling ska tillåtas eller godkännas även om den inte är behörig enligt denna förordning.
4. Artikel 15.2 ska tillämpas i enlighet med detta.

AVSNITT 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 17

Väckande av talan vid domstol

Talan ska anses ha väckts vid en domstol

- a) när stämningensansökan eller motsvarande handling har getts in till domstolen, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som krävdes av honom eller henne för att få delgivningen med svaranden verkställd,
- b) om delgivning av handlingen ska äga rum innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivningen, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som krävdes av honom eller henne för att få handlingen ingiven till domstolen, eller
- c) om förfarandet inleds självant av domstolen, när domstolen fattar beslut om att inleda förfarandet eller, om något sådant beslut inte krävs, när domstolen registrerar målet.

Artikel 18

Prövning av behörighetsfrågan

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat avser ett mål som den inte är behörig att pröva i sak enligt denna förordning och som en domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva i sak enligt denna förordning, ska den förstnämnda domstolen självant förklara sig obehörig.

Artikel 19

Prövning av frågan om målet kan tas upp

1. Om en svarande som har hemvist i en annan stat än den medlemsstat där talan väcktes inte går i svaromål, ska den behöriga domstolen låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har kunnat ta emot stämningensansökan eller en motsvarande handling i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål, eller att alla nödvändiga åtgärder i detta syfte har vidtagits.
2. I stället för punkt 1 i denna artikel ska artikel 19 i förordning (EG) nr 1393/2007 gälla, om stämningensansökan eller en motsvarande handling ska översändas från en medlemsstat till en annan enligt den förordningen.
3. Om förordning (EG) nr 1393/2007 inte är tillämplig, ska artikel 15 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur gälla, om stämningensansökan eller en motsvarande handling ska översändas till utlandet enligt den konventionen.

*Artikel 20***Litispensens och mål som har samband med varandra**

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap och målen gäller samma parter ska, till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först har väckts är behörig, den domstol vid vilken talan har väckts senare självant låta handläggningen av målet vila.
2. Om talan om föräldraansvar för ett barn, rörande samma sak, väcks vid domstolar i olika medlemsstater ska, till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först har väckts är behörig, den domstol vid vilken talan har väckts senare självant låta handläggningen av målet vila, utom i fall då behörigheten för en av domstolarna enbart har sin grund i artikel 15.
3. Om det fastställs att den domstol vid vilken talan först har väckts är behörig, ska den domstol vid vilken talan har väckts senare avvisa talan till förmån för den domstol vid vilken talan först har väckts.

I så fall har den part som har väckt den senare talan rätt att väcka sin talan vid den domstol där talan först har väckts.

4. Om talan väcks vid en domstol i en medlemsstat som har exklusiv behörighet enligt ett sådant godtagande av behörighet som avses i artikel 10, ska varje domstol i en annan medlemsstat låta handläggningen av målet vila fram till dess att den domstol där talan väckts på grundval av avtalet eller godtagandet förklarar att den är obehörig i enlighet med avtalet eller godtagandet.
5. Om och i den mån domstolen har funnit att den är exklusivt behörig i enlighet med ett godtagande av behörighet enligt artikel 10 ska varje domstol i en annan medlemsstat avvisa talan till förmån för denna domstol.

*Artikel 21***Barnets rätt att uttrycka sina åsikter**

1. När domstolarna i medlemsstaterna utövar sin behörighet enligt avsnitt 2 i detta kapitel ska de i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden, ge barn som är i stånd att bilda egna åsikter en verklig och faktisk möjlighet att uttrycka sina åsikter, antingen direkt eller genom en företrädare eller lämpligt organ.
2. Om domstolen i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden ger ett barn möjlighet att uttrycka sina åsikter enligt denna artikel ska den tillmäta barnets åsikter betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad.

KAPITEL III

INTERNATIONELLA BORTFÖRANDEN AV BARN*Artikel 22***Återlämnande av barn enligt 1980 års Haagkonvention**

Om en person, en institution eller ett annat organ som gör gällande en kränkning av rätten till vårdnad om barnet, antingen direkt eller med biträde av en centralmyndighet, ansöker hos domstolen i en medlemsstat om att den ska meddela ett avgörande på grundval av 1980 års Haagkonvention om återlämnande av ett barn under 16 år som olovligt bortförts eller kvarhållits i en annan medlemsstat än den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, ska artiklarna 23–29 och kapitel VI i denna förordning tillämpas och kompletteras 1980 års Haagkonvention.

*Artikel 23***Centralmyndigheternas mottagande och handläggning av ansökningar**

1. Den anmodade centralmyndigheten ska skyndsamt handlägga en sådan ansökan på grundval av 1980 års Haagkonvention som avses i artikel 22.

2. Om centralmyndigheten i den anmodade medlemsstaten mottar en sådan ansökan som avses i artikel 22 ska den inom fem dagar efter att ha mottagit ansökan bekräfta mottagandet. Den ska utan onödigt dröjsmål informera centralmyndigheten i den anmodande medlemsstaten, eller i förekommande fall sökanden, om vilka inledande åtgärder som vidtagits eller kommer att vidtas för att behandla ansökan, och får begära ytterligare handlingar och information som behövs.

Artikel 24

Skyndsamt domstolsförfarande

1. En domstol som erhållit en ansökan om återlämnande av ett barn som avses i artikel 22 ska skyndsamt handlägga ansökningen enligt de snabbaste förfaranden som får tillämpas enligt nationell lag.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska en domstol i första instans meddela sitt avgörande inom sex veckor efter det att talan har väckts vid den, utom i fall då detta är omöjligt på grund av exceptionella omständigheter.
3. Utom i fall då detta är omöjligt på grund av exceptionella omständigheter ska en domstol i högre instans meddela sitt avgörande inom sex veckor efter det att alla de obligatoriska etapperna i förfarandet har avslutats och domstolen är i stånd att pröva överklagandet, antingen genom förhandling eller på annat sätt.

Artikel 25

Alternativ tvistlösning

Så tidigt som möjligt och under vilket skede som helst av förfarandet ska domstolen antingen direkt, eller i lämpliga fall med biträde av centralmyndigheterna, uppmana parterna att överväga om de är villiga att delta i medling eller annan metod för alternativ tvistlösning såvida detta inte strider mot barnets bästa, är olämpligt i det enskilda fallet eller onödigt skulle försena förfarandet.

Artikel 26

Barnets rätt att uttrycka sina åsikter i återlämnandeförfaranden

Artikel 21 i denna förordning ska också tillämpas med avseende på återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention.

Artikel 27

Förfarande för återlämnande av ett barn

1. En domstol kan inte vägra att återlämna ett barn om den person som har ansökt om återlämnande av barnet inte har fått möjlighet att yttra sig.
2. Domstolen får under vilket skede som helst av förfarandet, i enlighet med artikel 15, pröva huruvida kontakt mellan barnet och den person som har ansökt om återlämnande av barnet bör säkerställas, med hänsyn tagen till barnets bästa.
3. Om en domstol överväger att vägra att återlämna ett barn enbart på grundval av artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention får den inte vägra att återlämna barnet om den part som ansöker om återlämnande av barnet lägger fram tillräcklig bevisning om, eller om domstolen på annat sätt finner att lämpliga åtgärder har vidtagits för att garantera barnets skydd efter återlämnandet.
4. Vid tillämpning av punkt 3 i denna artikel får domstolen kommunicera med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, antingen direkt i enlighet med artikel 86 eller med biträde av centralmyndigheterna.
5. Om domstolen beslutar om återlämnande av barnet får den, när så är lämpligt, vidta interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, i enlighet med artikel 15 i denna förordning för att skydda barnet från den allvarliga risk som avses i artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention, under förutsättning att prövningen och vidtagandet av sådana åtgärder inte onödigt skulle försena återlämnandeförfarandet.

6. Ett avgörande om återlämnande av barnet får förklaras interimistiskt verkställbart, utan hinder av att det överklagats, om det med tanke på barnets bästa krävs att barnet återlämnas innan överklagandet har avgjorts.

Artikel 28

Verkställighet av avgöranden enligt vilka ett barn ska återlämnas

1. En behörig verkställande myndighet som mottar en ansökan om verkställighet av ett avgörande enligt vilket ett barn ska återlämnas till en annan medlemsstat ska skyndsamt handlägga ansökan.
2. Om ett avgörande enligt punkt 1 inte har verkställts inom sex veckor från den dag då verkställighetsförfarandet inleddes ska den part som ansöker om verkställighet eller centralmyndigheten i den verkställande medlemsstaten ha rätt att från den behöriga verkställande myndigheten begära en redogörelse för skälen för förseningen.

Artikel 29

Förfarande som följer på en vägran att återlämna ett barn i enlighet med artikel 13 första stycket b och artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention

1. Denna artikel ska tillämpas om ett avgörande om vägran att återlämna ett barn till en annan medlemsstat enbart grundar sig på artikel 13 första stycket b eller artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention.
2. Den domstol som meddelar ett sådant avgörande som avses i punkt 1 ska självant utfärda ett intyg med användning av formuläret i bilaga I. Intyget ska fyllas i och utfärdas på samma språk som avgörandet. Intyget får även på begäran av en av parterna utfärdas på ett annat av Europeiska unionens institutioners officiella språk. Detta medför inte någon skyldighet för den domstol som utfärdar intyget att tillhandahålla en översättning eller translitterering av det översättningsbara innehållet i fritextfälten.
3. Om en talan om vårdnad i sak redan har väckts vid en domstol i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet vid den tidpunkt då domstolen meddelar det avgörande som avses i punkt 1 ska domstolen, om den har vetskap om detta förfarande, inom en månad från dagen för det avgörande som avses i punkt 1, till domstolen i den medlemsstaten överföra följande handlingar, antingen direkt eller via centralmyndigheterna:
 - a) En kopia av det avgörande som avses i punkt 1.
 - b) Det intyg som utfärdats enligt punkt 2.
 - c) I tillämpliga fall en utskrift, en sammanfattning eller ett protokoll från förhandlingarna inför domstolen samt alla andra handlingar den anser vara relevanta.
4. Domstolen i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet får om det är nödvändigt kräva att en part tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av det avgörande som avses i punkt 1 och varje annan handling som bifogas intyget i enlighet med punkt 3 c i den här artikeln.
5. Om, i andra fall än de som avses i punkt 3, en av parterna, inom tre månader från underrättelsen av ett avgörande enligt punkt 1, har väckt talan om vårdnad i sak vid en domstol i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, ska denna part till domstolen lämna in följande handlingar:
 - a) En kopia av det avgörande som avses i punkt 1.
 - b) Det intyg som utfärdats enligt punkt 2.
 - c) I tillämpliga fall, en utskrift eller sammanfattning eller ett protokoll från förhandlingarna inför den domstol som vägrade återlämnandet av barnet.

6. Även om det föreligger ett sådant avgörande om att inte återlämna ett barn som avses i punkt 1 ska varje avgörande om vårdnad i sak som är följden av det förfarande som avses i punkterna 3 och 5 och som medför att barnet ska återlämnas vara verkställbart i en annan medlemsstat i enlighet med kapitel IV.

KAPITEL IV

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser om erkännande och verkställighet

Underavsnitt 1

Erkännande

Artikel 30

Erkännande av ett avgörande

1. Ett avgörande som har meddelats i en medlemsstat ska erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.
2. I synnerhet, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, ska inget särskilt förfarande behöva anlitas för att uppdatera uppgifter om civilstånd i relevanta register i en medlemsstat på grundval av ett i en annan medlemsstat meddelat avgörande om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap, om detta avgörande inte längre kan överklagas enligt lagen i den medlemsstaten.
3. En berörd part får, i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 59–62 och, i lämpliga fall, avsnitt 5 i detta kapitel och kapitel VI, ansöka om ett avgörande om att det saknas sådana skäl för att vägra erkännande som avses i artiklarna 38 och 39.
4. Den lokala behörigheten för den domstol som meddelats av varje medlemsstat till kommissionen i enlighet med artikel 103 ska fastställas enligt lagen i den medlemsstat där ett förfarande i enlighet med punkt 3 i den här artikeln inleds.
5. Om frågan huruvida ett avgörande ska erkännas uppkommer som en prejudiciell fråga vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen avgöra den frågan.

Artikel 31

Handlingar som ska inges för erkännande

1. En part som i en medlemsstat vill göra gällande ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska inge
 - a) en kopia av avgörandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas, och
 - b) det relevanta intyg som utfärdats enligt artikel 36.
2. Den domstol eller behöriga myndighet vid vilken ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande får, om nödvändigt, begära att den part som gör avgörandet gällande tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av det översättningsbara innehållet i fritextfälten i det intyg som avses i punkt 1 b i den här artikeln.
3. Den domstol eller behöriga myndighet vid vilken ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande får begära att parten tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av avgörandet utöver en översättning eller translitterering av det översättningsbara innehållet i fritextfälten i intyget, om den inte kan fortsätta handläggningen utan en sådan översättning eller translitterering.

*Artikel 32***Avsaknad av handlingar**

1. Om de handlingar som anges i artikel 31.1 inte ges in får domstolen eller den behöriga myndigheten bestämma en tid inom vilken detta ska ske, godta likvärdiga handlingar eller, om den anser att den har tillräckliga uppgifter, befria parten från skyldigheten att ge in dem.
2. Om domstolen eller den behöriga myndigheten så begär, ska en översättning eller en translitterering, i enlighet med artikel 91, av sådana likvärdiga handlingar inges.

*Artikel 33***Vilandeförklaring av mål**

Den domstol vid vilken ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande får låta handläggningen av målet vila, helt eller delvis, om

- a) talan mot avgörandet har förts i ursprungsmedlemsstaten genom ordinära rättsmedel, eller
- b) en ansökan har ingetts om att domstolen ska meddela ett avgörande om att det saknas sådana skäl för att vägra erkännande som avses i artiklarna 38 och 39 eller ett avgörande om att erkännandet ska vägras med hänvisning till något av de skälen.

Underavsnitt 2

Verkställbarhet och verkställighet*Artikel 34***Verkställbara avgöranden**

1. Ett avgörande i ett mål om föräldraansvar som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbart i den medlemsstaten ska vara verkställbart i de andra medlemsstaterna utan att det krävs någon verkställbarhetsförklaring.
2. Vid verkställighet i en annan medlemsstat av ett avgörande som beviljar umgänge får ursprungsdomstolen förklara avgörandet interimistiskt verkställbart, utan hinder av att det överklagats.

*Artikel 35***Handlingar som ska inges för erkännande**

1. Vid verkställighet i en medlemsstat av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska den part som begär verkställighet, till den behöriga verkställande myndigheten inge
 - a) en kopia av avgörandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas, och
 - b) det relevanta intyg som utfärdats enligt artikel 36.
2. För verkställighet i en medlemsstat av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat och som innehåller beslut om en interimistisk åtgärd, däribland en säkerhetsåtgärd, ska den part som begär verkställighet, till den behöriga verkställande myndigheten inge
 - a) en kopia av avgörandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas,
 - b) det relevanta intyg som utfärdats i enlighet med artikel 36, där det intygas att avgörandet är verkställbart i ursprungsmedlemsstaten och att ursprungsdomstolen
 - i) är behörig att pröva målet i sak, eller
 - ii) har beslutat om åtgärden i enlighet med artikel 27.5 jämförd med artikel 15, och
 - c) bevis på delgivning av avgörandet, om åtgärden beslutades utan att svaranden kallats att inställa sig.

3. Den behöriga verkställande myndigheten får när så är nödvändigt begära att den part som begär verkställighet tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av det översättningsbara innehållet i fritextfälten i det intyg som anger den skyldighet som ska verkställas.

4. Den behöriga verkställande myndigheten får begära att den part som begär verkställighet tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av avgörandet om den inte kan fortsätta handläggningen utan en sådan översättning eller translitterering.

Underavsnitt 3

Intyg

Artikel 36

Utfärdande av intyget

1. Domstolen i en ursprungsmedlemsstat, som meddelats till kommissionen enligt artikel 103, ska på ansökan av någon av parterna utfärda ett intyg för

- a) ett avgörande i äktenskapsmål med användning av formuläret i bilaga II,
- b) ett avgörande i ett mål om föräldraansvar med användning av formuläret i bilaga III,
- c) ett avgörande enligt vilket ett barn ska återlämnas enligt artikel 2.1 a och, i tillämpliga fall, interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutats i enlighet med artikel 27.5 och som åtföljer avgörandet, med användning av formuläret i bilaga IV.

2. Intyget ska fyllas i och utfärdas på samma språk som avgörandet. Intyget får även på begäran av en av parterna utfärdas på ett annat av Europeiska unionens institutioners officiella språk. Detta medför inte någon skyldighet för den domstol som utfärdar intyget att tillhandahålla en översättning eller translitterering av det översättningsbara innehållet i fritextfälten.

3. Intygets utfärdande kan inte angripas.

Artikel 37

Rättelse av intyget

1. Domstolen i en ursprungsmedlemsstat, som meddelats till kommissionen i enlighet med artikel 103, ska på ansökan, och får självmant, rätta intyget om det på grund av ett materiellt fel eller utelämnande föreligger bristande överensstämmelse mellan det avgörande som ska verkställas och intyget.

2. Lagen i ursprungsmedlemsstaten ska tillämpas på förfarandet för rättelse av intyget.

Underavsnitt 4

Vägran av erkännande och verkställighet

Artikel 38

Skäl för att vägra erkännande av avgöranden i äktenskapsmål

Erkännande av ett avgörande som rör äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap ska vägras

- a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där erkännande begärs,
- b) om avgörandet har meddelats i någons utelämnande och den utelämnade inte har delgetts stämningensansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att svaranden kunnat förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att svaranden otvetydigt har godtagit avgörandet,

- c) om det är oförenligt med ett avgörande som har meddelats i ett förfarande mellan samma parter i den medlemsstat där erkännande begärs, eller
- d) om det är oförenligt med ett avgörande som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i en icke-medlemsstat mellan samma parter, såvida det först meddelade avgörandet uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där erkännande begärs.

Artikel 39

Skäl för att vägra erkännande av avgöranden i mål om föräldraansvar

1. Erkännandet av ett avgörande i ett mål om föräldraansvar ska vägras
 - a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där erkännande begärs, med hänsyn tagen till barnets bästa,
 - b) om avgörandet har meddelats i någons utevaro och den uteblivne inte har delgetts stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att han eller hon kunnat förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att den uteblivne otvetydigt har godtagit avgörandet,
 - c) om en person ansöker om det och gör gällande att avgörandet hindrar honom eller henne från att utöva sitt föräldraansvar, om avgörandet har meddelats utan att personen i fråga har fått möjlighet att yttra sig,
 - d) om och i den mån som avgörandet är oförenligt med ett senare avgörande i frågor om föräldraansvar som har meddelats i den medlemsstat där erkännande begärs,
 - e) om och i den mån som avgörandet är oförenligt med ett senare avgörande i frågor om föräldraansvar som har meddelats i en annan medlemsstat eller i den icke-medlemsstat där barnet har hemvist, såvida det sist meddelade avgörandet uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där erkännande begärs, eller
 - f) om förfarandet i artikel 82 inte har följts.
2. Erkännande av ett avgörande i ett mål om föräldraansvar får vägras om erkännandet gavs utan att ett barn som är i stånd att bilda egna åsikter har getts möjlighet att uttrycka sina åsikter i enlighet med artikel 21, utom när
 - a) förfarandet endast avsåg barnets egendom, förutsatt att det inte var nödvändigt att ge en sådan möjlighet mot bakgrund av sakfrågan, eller
 - b) det fanns starka skäl särskilt med beaktande av ärendets brådskande natur.

Artikel 40

Förfarande för vägran av erkännande

1. De förfaranden som föreskrivs i artiklarna 59–62 och, i tillämpliga fall, avsnitt 5 i detta kapitel samt kapitel VI, ska även tillämpas på en ansökan om vägran av erkännande.
2. Den lokala behörigheten för den domstol som meddelats av varje medlemsstat till kommissionen enligt artikel 103 ska fastställas enligt lagen i den medlemsstat där ett förfarande om icke-erkännande inleds.

*Artikel 41***Skäl för att vägra verkställighet av avgöranden i mål om föräldraansvar**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 56.6 ska verkställigheten av ett avgörande i ett mål om föräldraansvar vägras om ett av de skäl för att vägra erkännande som avses i artikel 39 föreligger.

*AVSNITT 2***Erkännande och verkställighet av vissa privilegierade avgöranden***Artikel 42***Tillämpningsområde**

1. Detta avsnitt är tillämpligt på följande typer av avgöranden förutsatt att de är föremål för ett intyg i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med artikel 47:

- a) Avgöranden i den mån de beviljar umgänge.
- b) Avgöranden enligt artikel 29.6 i den mån de medför att barnet ska återlämnas.

2. Detta avsnitt ska inte hindra en part från att söka erkännande och verkställighet av ett sådant avgörande som avses i punkt 1 i enlighet med bestämmelserna om erkännande och verkställighet i avsnitt 1 i detta kapitel.

*Underavsnitt 1***Erkännande***Artikel 43***Erkännande**

1. Ett avgörande som avses i artikel 42.1 som har meddelats i en medlemsstat ska erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande krävs och utan möjlighet att invända mot erkännandet såvida inte och i den mån som avgörandet konstateras vara oförenligt med ett senare avgörande i enlighet med vad som anges i artikel 50.

2. En part som i en medlemsstat vill göra gällande ett avgörande som avses i artikel 42.1 som har meddelats i en annan medlemsstat ska ge in

- a) en kopia av avgörandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas, och
- b) det relevanta intyg som utfärdats enligt artikel 47.

3. Artikel 31.2 och 31.3 ska tillämpas i enlighet med detta.

*Artikel 44***Vilandeförklaring av mål**

Den domstol vid vilken ett avgörande som avses i artikel 42.1 och som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande låta handläggningen av målet vila, helt eller delvis, om

- a) en ansökan har ingetts i vilken det görs gällande att avgörandet är oförenligt med ett avgörande som avses i artikel 50, eller
- b) den person mot vilken verkställighet begärs har ansökt, i enlighet med artikel 48, om återkallelse av ett intyg som utfärdats enligt artikel 47.

Underavsnitt 2

Verkställbarhet och verkställighet

Artikel 45

Verkställbara avgöranden

1. Ett avgörande som avses i artikel 42.1 som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbart i den medlemsstaten ska vara verkställbart enligt detta avsnitt i de andra medlemsstaterna utan att det krävs någon verkställbarhetsförklaring.
2. Vid verkställighet i en annan medlemsstat av ett avgörande som avses i artikel 42.1 a får domstolarna i ursprungsmedlemsstaten förklara avgörandet interimistiskt verkställbart, utan hinder av att det överklagats.

Artikel 46

Handlingar som ska ges in för verkställighet

1. Vid verkställighet i en medlemsstat av ett avgörande som avses i artikel 42.1 och som har meddelats i en annan medlemsstat ska den part som ansöker om verkställighet, till den behöriga verkställande myndigheten ge in
 - a) en kopia av avgörandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas, och
 - b) det relevanta intyg som utfärdats enligt artikel 47.
2. Vid verkställighet i en medlemsstat av ett avgörande som avses i artikel 42.1 a och som har meddelats i en annan medlemsstat får den behöriga verkställande myndigheten, om nödvändigt, begära att sökanden tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av det översättningsbara innehållet i fritextfälten i det intyg som anger den skyldighet som ska verkställas.
3. Vid verkställighet i en medlemsstat av ett avgörande som avses i artikel 42.1 och som har meddelats i en annan medlemsstat får den behöriga verkställande myndigheten, om nödvändigt, begära att sökanden tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av avgörandet om den inte kan fortsätta handläggningen utan en sådan översättning eller translitterering.

Underavsnitt 3

Intyg för privilegierade avgöranden

Artikel 47

Utfärdande av intyget

1. Den domstol som har meddelat ett avgörande som avses i artikel 42.1 ska på ansökan av en part utfärda ett intyg för
 - a) ett avgörande som beviljar umgänge, med användning av formuläret i bilaga V,
 - b) ett avgörande om vårdnaden i sak som medför att ett barn ska återlämnas och som har meddelats enligt artikel 29.6 och, med användning av formuläret i bilaga VI.
2. Intyget ska fyllas i och utfärdas på samma språk som avgörandet. Intyget får även på begäran av en av parterna utfärdas på ett annat av Europeiska unionens institutioners officiella språk. Detta medför inte någon skyldighet för den domstol som utfärdar intyget att tillhandahålla en översättning eller translitterering av det översättningsbara innehållet i fritextfälten.
3. Domstolen ska utfärda intyget endast om de följande villkoren är uppfyllda:
 - a) Alla berörda parter har fått möjlighet att yttra sig.

- b) Barnet har getts möjlighet att uttrycka sina åsikter i enlighet med artikel 21.
- c) Avgörandet har meddelats i någons uttalande och
- i) den uttalande personen har delgett stämningens ansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att han eller hon kunnat förbereda sitt svaromål, eller
- ii) det har fastställts att den uttalande personen otvetydigt har godtagit avgörandet.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln ska intyget för ett avgörande som avses i artikel 42.1 b enbart utfärdas om domstolen, när den meddelar sitt avgörande, har tagit hänsyn till de skäl och de faktiska omständigheter som ligger till grund för det tidigare avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat enligt artikel 13 första stycket b eller artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention.
5. Intyget ska inte få rättsverkningar utöver vad som följer av avgörandets verkställbarhet.
6. Intygets utfärdande kan inte angripas i andra avseenden än dem som avses i artikel 48.

Artikel 48

Rättelse och återkallelse av intyget

1. Domstolen i ursprungsmedlemsstaten, som meddelats till kommissionen i enlighet med artikel 103, ska efter ansökan, och får självmant, rätta intyget om det på grund av ett materiellt fel eller utelämnande föreligger en brist på överensstämmelse mellan avgörandet och intyget.
2. Den domstol som avses i punkt 1 i denna artikel ska, på ansökan eller självmant, återkalla intyget om det beviljats felaktigt, med beaktande av de krav som fastställs i artikel 47. Artikel 49 ska tillämpas i enlighet med detta.
3. Förfarandet, inbegripet ett eventuellt överklagande, för rättelse eller återkallelse av intyget ska regleras av lagen i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 49

Intyg om bristande eller begränsad verkställbarhet

1. Om och i den mån ett avgörande för vilket ett intyg har utfärdats i enlighet med artikel 47 har upphört att vara verkställbart eller verkställbarheten har skjutits upp eller begränsats ska, på ansökan som kan inges när som helst till domstolen i ursprungsmedlemsstaten, som meddelats till kommissionen i enlighet med artikel 103, ett intyg utfärdas i vilket bristen på eller begränsningen av verkställbarheten anges, med användning av standardformuläret i bilaga VII.
2. Intyget ska fyllas i och utfärdas på samma språk som avgörandet. Intyget får även på begäran av en av parterna utfärdas på ett annat av Europeiska unionens officiella språk. Detta medför inte någon skyldighet för den domstol som utfärdar intyget att tillhandahålla en översättning eller translitterering av det översättningsbara innehållet i fritextfälten.

Underavsnitt 4

Vägran av erkännande och verkställighet

Artikel 50

Oförenliga avgöranden

Erkännande och verkställighet av ett avgörande som avses i artikel 42.1 ska vägras om och i den mån som det är oförenligt med ett senare avgörande i frågor om föräldraansvar som rör samma barn och som har meddelats

- a) i den medlemsstat där erkännande begärs, eller

- b) i en annan medlemsstat eller i den icke-medlemsstat där barnet har hemvist, såvida det sist meddelade avgörandet uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där erkännande begärs.

AVSNITT 3

Gemensamma bestämmelser om verkställighet

Underavsnitt 1

Verkställighet

Artikel 51

Verkställighetsförfarande

1. Med förbehåll för bestämmelserna i detta avsnitt ska verkställighetsförfarandet för avgöranden som meddelats i en annan medlemsstat regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 41, 50, 56 och 57 ska ett avgörande som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbart i ursprungsmedlemsstaten verkställas i den verkställande medlemsstaten på samma villkor som ett avgörande som har meddelats i den medlemsstaten.
2. Det ska inte krävas att den part som ansöker om verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska ha en postadress i den verkställande medlemsstaten. Det ska krävas att den parten har ett befullmäktigt ombud i den verkställande medlemsstaten endast om ett sådant ombud är obligatoriskt enligt lagen i den verkställande medlemsstaten oberoende av parternas medborgarskap.

Artikel 52

Behöriga verkställande myndigheter

Ansökan om verkställighet ska ges in till den myndighet som är behörig verkställande myndighet enligt lagen i den verkställande medlemsstaten och som meddelats av den medlemsstaten till kommissionen i enlighet med artikel 103.

Artikel 53

Delvis verkställighet

1. En part som ansöker om verkställighet av ett avgörande kan ansöka om att avgörandet ska verkställas delvis.
2. Om ett avgörande omfattar flera yrkanden och verkställighet har vägrats för ett eller flera av dem ska verkställighet ändå vara möjlig för de delar av avgörandet som inte påverkas av vägran.
3. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte tillämpas för att verkställa ett avgörande om återlämnande av ett barn utan att också verkställa alla eventuella interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som har beslutats för att skydda barnet från den risk som avses i artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention.

Artikel 54

Arrangemang för utövande av umgänge

1. De behöriga verkställande myndigheterna eller domstolarna i den verkställande medlemsstaten får besluta om arrangemangen för utövande av umgänge, om de nödvändiga arrangemangen inte alls eller endast otillräckligt regleras i det avgörande som har meddelats av de domstolar i medlemsstaten som är behöriga att pröva ärendet i sak och under förutsättning att de väsentliga inslagen i det avgörandet iakttas.
2. De arrangemang som beslutas enligt punkt 1 ska upphöra att gälla till följd av ett senare avgörande som har meddelats av de domstolar i medlemsstaten som är behöriga att pröva ärendet i sak.

Artikel 55

Delgivning av intyg och avgörande

1. Om verkställighet begärs av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska det relevanta intyg som utfärdats enligt artikel 36 eller 47 delges den person mot vilken verkställighet begärs innan den första verkställighetsåtgärden vidtas. Intyget ska åtföljas av avgörandet, om detta inte redan har delgetts den personen, och, i tillämpliga fall, av detaljerna i det arrangemang som avses i artikel 54.1.

2. Om delgivningen ska verkställas i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten får den person mot vilken verkställighet begärs begära en översättning eller translitterering av

a) avgörandet, för att kunna bestrida verkställigheten,

b) i tillämpliga fall, det översättningsbara innehållet i fritextfälten i det intyg som utfärdats i enlighet med artikel 47,

om avgörandet eller intyget inte är avfattat på eller åtföljs av en översättning eller translitterering till antingen ett språk som han eller hon förstår eller det officiella språket i den medlemsstat där han eller hon har hemvist eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där han eller hon har hemvist.

3. Om en översättning eller translitterering begärs enligt punkt 2 får inga andra verkställighetsåtgärder än säkerhetsåtgärder vidtas förrän översättningen eller translittereringen har tillhandahållits den person mot vilken verkställighet begärs.

4. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas i den mån avgörandet och, i tillämpliga fall, det intyg som avses i punkt 1 redan har delgetts den person mot vilken verkställighet begärs i överensstämmelse med kraven på översättning eller translitterering i punkt 2.

Underavsnitt 2

Uppskjutande av verkställighetsförfarandet och vägran av verkställighet

Artikel 56

Uppskjutande och vägran

1. Den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen i den verkställande medlemsstaten ska självant eller på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs eller, om tillämpligt enligt nationell lag, barnet i fråga, skjuta upp verkställighetsförfarandet om avgörandets verkställbarhet har skjutits upp i ursprungsmedlemsstaten.

2. Den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen i den verkställande medlemsstaten får, på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs eller, om tillämpligt enligt nationell lag, barnet i fråga, helt eller delvis skjuta upp verkställighetsförfarandet av något av följande skäl:

a) Talan mot avgörandet har förts i ursprungsmedlemsstaten genom ordinära rättsmedel.

b) Tidsfristen för en sådan talan mot avgörandet genom ordinära rättsmedel som avses i led a har ännu inte löpt ut.

c) En ansökan om vägran av verkställighet som grundar sig på artikel 41, 50 eller 57 har lämnats in.

d) Den person mot vilken verkställighet begärs har i enlighet med artikel 48 ansökt om återkallelse av ett intyg som utfärdats i enlighet med artikel 47.

3. Om den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen skjuter upp verkställighetsförfarandena av det skäl som avses i punkt 2 b får den ange en tidsfrist inom vilken överklagande ska inges.

4. I undantagsfall får den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs eller, om tillämpligt enligt nationell lag, barnet i fråga eller en berörd part som agerar för barnets bästa, skjuta upp verkställighetsförfarandet om verkställigheten skulle innebära att barnet utsätts för en allvarlig risk för fysisk eller psykisk skada på grund av tillfälliga hinder som har uppstått efter det att avgörandet meddelades eller på grund av någon annan betydande ändring av omständigheterna.

Verkställigheten ska återupptas så snart den allvarliga risken för fysisk eller psykisk skada upphör.

5. I de fall som avses i punkt 4 ska den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen innan de vägrar verkställighet enligt punkt 6 vidta lämpliga åtgärder för att underlätta verkställighet i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden och i enlighet med barnets bästa.

6. Om den allvarliga risk som avses i punkt 4 är av bestående karaktär, får den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen, på ansökan, vägra verkställighet av avgörandet.

Artikel 57

Skäl för uppskjutande eller vägran av verkställighet enligt nationell lag

De skäl för uppskjutande eller vägran av verkställighet som gäller enligt lagen i den verkställande medlemsstaten ska tillämpas såvida dessa inte är oförenliga med tillämpningen av artiklarna 41, 50 och 56.

Artikel 58

Behörighet för myndigheter eller domstolar som prövar vägran av verkställighet

1. Ansökan om vägran av verkställighet som grundar sig på artikel 39 ska lämnas in till den domstol som meddelats av varje medlemsstat till kommissionen enligt artikel 103. Ansökan om vägran av verkställighet på andra grunder som anges i eller tillåts enligt denna förordning ska lämnas in till den myndighet eller domstol som meddelats av varje medlemsstat till kommissionen enligt artikel 103.

2. Den lokala behörigheten för den myndighet eller domstol som meddelats av varje medlemsstat till kommissionen enligt artikel 103 ska fastställas enligt lagen i den medlemsstat där ett förfarande i enlighet med punkt 1 i den här artikeln inleds.

Artikel 59

Ansökan om vägran av verkställighet

1. Förfarandet vid ansökan om vägran av verkställighet ska, i den mån det inte omfattas av denna förordning, regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.

2. Sökanden ska tillhandahålla den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen en kopia av avgörandet och, om tillämpligt och möjligt, det relevanta intyg som utfärdats i enlighet med artikel 36 eller 47.

3. Den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen får när så är nödvändigt begära att sökanden tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91, av det översättningsbara innehållet i fritextfälten i det relevanta intyg som utfärdats enligt artikel 36 eller 47 och som anger den skyldighet som ska verkställas.

4. Om den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen inte kan fortsätta handläggningen utan en translitterering eller översättning av avgörandet får den begära att sökanden tillhandahåller en sådan översättning eller translitterering i enlighet med artikel 91.

5. Den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen får befria sökanden från skyldigheten att ge in de handlingar som avses i punkt 2 om

a) den redan innehar dem, eller

b) den finner det orimligt att begära att sökanden ska tillhandahålla dem.

I det fall som avses i första stycket b får den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen begära att den andra parten tillhandahåller dessa handlingar.

6. Det ska inte krävas att den part som ansöker om vägran av verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska ha en postadress i den verkställande medlemsstaten. Det ska krävas att den parten har ett befullmäktigat ombud i den verkställande medlemsstaten endast om ett sådant ombud är obligatoriskt enligt lagen i den verkställande medlemsstaten oberoende av parternas medborgarskap.

Artikel 60

Skyndsamma förfaranden

Den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen ska agera utan onödigt dröjsmål i förfaranden rörande ansökan om vägran av verkställighet.

Artikel 61

Överklagande eller annat angripande

1. En part får överklaga eller på annat sätt angripa ett avgörande med anledning av ansökan om vägran av verkställighet.
2. Ett överklagande eller annat angripande ska ges in till den myndighet eller domstol som den verkställande medlemsstaten har meddelat till kommissionen enligt artikel 103 såsom den myndighet eller domstol till vilken ett sådant överklagande eller annat angripande ska ges in.

Artikel 62

Ytterligare överklagande eller annat angripande

Ett avgörande som meddelats med anledning av ett överklagande eller annat angripande får bara överklagas eller angripas i de fall de domstolar vid vilka ett ytterligare överklagande eller annat angripande ska ges in har meddelats till kommissionen av den berörda medlemsstaten enligt artikel 103.

Artikel 63

Vilandeförklaring av ärenden

1. Den behöriga verkställande myndigheten eller den domstol till vilken en ansökan om vägran av verkställighet ges in eller som handlägger ett överklagande som getts in enligt artikel 61 eller 62 får låta handläggningen av ärendet vila av något av följande skäl:
 - a) Talan mot avgörandet har förts i ursprungsmedlemsstaten genom ordinära rättsmedel.
 - b) Tidsfristen för en sådan talan mot avgörandet genom ordinära rättsmedel som avses i led a har ännu inte löpt ut.
 - c) Den person mot vilken verkställighet begärs har ansökt om återkallelse i enlighet med artikel 48 av ett intyg som utfärdats enligt artikel 47.
2. Om den behöriga verkställande myndigheten eller domstolen låter handläggningen av ärendet vila av det skäl som avses i punkt 1 b får den ange den tidsfrist inom vilken sådan talan ska föras.

AVSNITT 4

Officiella handlingar och överenskommelser

Artikel 64

Tillämpningsområde

Detta avsnitt är tillämpligt i mål om äktenskapsskillnad, hemskillnad och föräldraansvar på officiella handlingar som har upprättats formellt eller registrerats, och på överenskommelser som har registrerats, i en medlemsstat som förklarar sig behörig enligt kapitel II.

*Artikel 65***Erkännande och verkställighet av officiella handlingar och överenskommelser**

1. Officiella handlingar och överenskommelser om hemskillnad och äktenskapsskillnad som har bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten ska erkännas i andra medlemsstater utan att något särskilt förfarande krävs. Avsnitt 1 i detta kapitel ska tillämpas i enlighet med detta, såvida inget annat föreskrivs i det här avsnittet.
2. Officiella handlingar och överenskommelser i mål om föräldraansvar som har bindande rättsverkan och är verkställbara i ursprungsmedlemsstaten ska erkännas och verkställas i andra medlemsstater utan att det krävs någon verkställbarhetsförklaring. Avsnitten 1 och 3 i detta kapitel ska tillämpas i enlighet med detta, såvida inget annat föreskrivs i det här avsnittet.

*Artikel 66***Intyg**

1. Domstolen eller den behöriga myndigheten i en ursprungsmedlemsstat, som meddelats till kommissionen enligt artikel 103, ska på ansökan av någon av parterna utfärda ett intyg om en officiell handling eller en överenskommelse

- a) i äktenskapsfrågor med användning av formuläret i bilaga VIII,
- b) i frågor om föräldraansvar med användning av formuläret i bilaga IX.

Det intyg som avses i led b ska innehålla en sammanfattning av den verkställbara förpliktelse som ingår i den officiella handlingen eller överenskommelsen.

2. Intyget får utfärdas endast om de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Den medlemsstat som bemyndigade den offentliga myndigheten eller annan myndighet att formellt upprätta eller registrera den officiella handlingen eller att registrera överenskommelsen var behörig enligt kapitel II.
- b) Den officiella handlingen eller överenskommelsen har bindande rättsverkan i den medlemsstaten.

3. Trots vad som sägs i punkt 2 får intyget inte utfärdas i frågor om föräldraansvar om något tyder på att den officiella handlingens eller överenskommelsens innehåll strider mot barnets bästa.

4. Intyget ska upprättas på det språk som den officiella handlingen eller överenskommelsen är upprättad på. Det får också på begäran av en av parterna utfärdas på ett annat av Europeiska unionens institutioners officiella språk. Detta medför inte någon skyldighet för den domstol eller behöriga myndighet som utfärdar intyget att tillhandahålla en översättning eller translitterering av det översättningsbara innehållet i fritextfälten.

5. Om intyget inte inges får den officiella handlingen eller överenskommelsen inte erkännas eller verkställas i en annan medlemsstat.

*Artikel 67***Rättelse och återkallelse av intyget**

1. Domstolen eller den behöriga medlemsstaten i ursprungsmedlemsstaten, som meddelats till kommissionen i enlighet med artikel 103, ska på ansökan, och får självmant, rätta intyget om det på grund av ett materiellt fel eller utelämnande föreligger en brist på överensstämmelse mellan den officiella handlingen eller överenskommelsen och intyget.
2. Den domstol eller behöriga myndighet som avses i punkt 1 i denna artikel ska på ansökan eller självmant återkalla intyget om det beviljats felaktigt, med beaktande av de krav som fastställs i artikel 66.
3. Förfarandet, inbegripet överklagande, för rättelse eller återkallelse av intyget ska regleras av lagen i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 68

Skäl för att vägra erkännande eller verkställighet

1. Erkännande av en officiell handling eller överenskommelse om hemskillnad eller äktenskapsskillnad ska vägras om
 - a) ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där erkännande begärs,
 - b) det är oförenligt med ett avgörande, en officiell handling eller en överenskommelse mellan samma parter i den medlemsstat där erkännande begärs, eller
 - c) det är oförenligt med ett avgörande, en officiell handling eller en överenskommelse som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i en icke-medlemsstat mellan samma parter, såvida det avgörande, den officiella handling eller den överenskommelse som meddelats först uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där erkännande begärs.
2. Erkännande eller verkställighet av en officiell handling eller överenskommelse i frågor om föräldraansvar ska vägras
 - a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där erkännande begärs, med hänsyn tagen till barnets bästa,
 - b) om en person ansöker om det och hävdar att den officiella handlingen eller överenskommelsen hindrar honom eller henne från att utöva sitt föräldraansvar, om den officiella handlingen upprättats eller registrerats utan den personens delaktighet eller om överenskommelsen ingåtts och registrerats utan den personens delaktighet,
 - c) om och i den mån den är oförenlig med ett senare avgörande eller en senare officiell handling eller överenskommelse i frågor om föräldraansvar som har meddelats i den medlemsstat där erkännande eller verkställighet begärs,
 - d) om och i den mån den är oförenlig med ett senare avgörande eller en senare officiell handling eller överenskommelse i frågor om föräldraansvar som har meddelats i en annan medlemsstat eller i den icke-medlemsstat där barnet har hemvist, såvida det avgörande, den officiella handling eller den överenskommelse som meddelats sist uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där erkännande eller verkställighet begärs.
3. Erkännande eller verkställighet av en officiell handling eller överenskommelse i frågor om föräldraansvar får vägras om den officiella handlingen upprättades formellt eller registrerades, eller om överenskommelsen registrerades, utan att ett barn som är i stånd att bilda egna åsikter har getts möjlighet att uttrycka sina åsikter.

AVSNITT 5

Övriga bestämmelser

Artikel 69

Förbud mot omprövning av ursprungsdomstolens behörighet

Behörigheten för domstolen i ursprungsmedlemsstaten får inte omprövas. En prövning av huruvida ett avgörande strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) enligt artikel 38 a och artikel 39 a får inte avse behörighetsreglerna i artiklarna 3–14.

Artikel 70

Olikheter i tillämplig lag

Erkännande av ett avgörande i äktenskapsmål får inte vägras på den grunden att lagen i den medlemsstat där ett sådant erkännande begärs inte tillåter äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap under samma omständigheter.

*Artikel 71***Förbud mot omprövning i sak**

Ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat får aldrig omprövas i sak.

*Artikel 72***Överklagande i vissa medlemsstater**

Om ett avgörande meddelats i Irland, Cypern eller Förenade kungariket ska varje form av överklagande som står till buds i ursprungsmedlemsstaten anses som sådan talan mot avgörande genom ordinära rättsmedel som avses i detta kapitel.

*Artikel 73***Kostnader**

Detta kapitel ska även tillämpas vid fastställande av de kostnader och avgifter som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna förordning och till verkställighet av varje beslut om sådana kostnader och avgifter.

*Artikel 74***Rättshjälp**

1. Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten helt eller delvis har fått rättshjälp eller varit befriad från kostnader och avgifter, ska han eller hon vid de förfaranden som avses i artiklarna 30.3, 40 och 59 vara berättigad till rättshjälp eller befrielse från kostnader och avgifter i största möjliga utsträckning enligt lagen i den verkställande medlemsstaten.

2. Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten har varit befriad från alla kostnader i samband med ett förfarande vid en administrativ myndighet som meddelats till kommissionen enligt artikel 103 ska han eller hon vid alla förfaranden som avses i artiklarna 30.3, 40 och 59 vara berättigad till rättshjälp i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. För detta ändamål ska den parten lämna in en förklaring utfärdad av den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten, som visar att han eller hon uppfyller de ekonomiska villkoren för att helt eller delvis beviljas rättshjälp eller befrielse från kostnader och avgifter.

*Artikel 75***Säkerhet, borgen eller deposition**

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av en part som i en medlemsstat begär verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat på den grunden att han eller hon är utländsk medborgare eller att han eller hon inte har hemvist i den verkställande medlemsstaten.

KAPITEL V

SAMARBETE I FRÅGOR OM FÖRÄLDRAANSVAR*Artikel 76***Utseende av centralmyndigheter**

Varje medlemsstat ska utse en eller flera centralmyndigheter med uppgift att bistå vid tillämpningen av denna förordning i frågor om föräldraansvar och ska ange deras territoriella eller materiella befogenheter. Om en medlemsstat har utsett mer än en centralmyndighet ska meddelanden i princip skickas direkt till den behöriga centralmyndigheten. Om ett meddelande skickas till en centralmyndighet som inte är behörig, ska denna sända det vidare till den behöriga centralmyndigheten och informera avsändaren om detta.

*Artikel 77***Centralmyndigheternas allmänna uppgifter**

1. Centralmyndigheterna ska lämna information om nationell lagstiftning och nationella förfaranden och tjänster som finns att tillgå i frågor om föräldraansvar och vidta de åtgärder som de anser är lämpliga för att förbättra tillämpningen av denna förordning.

2. Centralmyndigheterna ska samarbeta sinsemellan och främja samarbete mellan de behöriga myndigheterna i sina medlemsstater för att uppnå syftena med denna förordning.
3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 får det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område anlitas.

Artikel 78

Begäran genom centralmyndigheter

1. Centralmyndigheter ska på begäran av en centralmyndighet i en annan medlemsstat samarbeta i enskilda ärenden för att uppnå syftena med denna förordning.
2. Begäranden i enlighet med detta kapitel får göras av en domstol eller en behörig myndighet. Begäranden i enlighet med artikel 79 c och g och artikel 80.1 c får också göras av personer med föräldraansvar.
3. Utom i brådskande fall och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 86 ska en begäran i enlighet med detta kapitel lämnas in till centralmyndigheten i den medlemsstat där den anmodande domstolen eller behöriga myndigheten finns eller där sökanden har hemvist.
4. Denna artikel ska inte hindra centralmyndigheter eller behöriga myndigheter från att ingå eller upprätthålla befintliga överenskommelser eller arrangemang med centralmyndigheter eller behöriga myndigheter i en eller flera andra medlemsstater för att möjliggöra direkta kontakter i förbindelserna med varandra.
5. Detta kapitel ska inte hindra en person med föräldraansvar från att ansöka direkt vid domstolar i en annan medlemsstat.
6. Ingenting i artiklarna 79 och 80 ska innebära att en centralmyndighet åläggs att utöva befogenheter som endast får utövas av rättsliga myndigheter i enlighet med lagen i den anmodade medlemsstaten.

Artikel 79

Anmodade centralmyndigheters särskilda uppgifter

Anmodade centralmyndigheter ska, direkt eller via domstolar, behöriga myndigheter eller andra organ vidta alla lämpliga åtgärder för att

- a) i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden biträda med att ta reda på var ett barn befinner sig, om det kan antas att barnet befinner sig på den anmodade medlemsstatens territorium och den informationen är nödvändig för att utföra en ansökan eller begäran enligt denna förordning,
- b) insamla och utbyta information som är relevant i förfaranden i frågor om föräldraansvar enligt artikel 80,
- c) informera och biträda personer med föräldraansvar som söker erkännande och verkställighet av avgöranden inom den anmodade centralmyndighetens territorium, i synnerhet rörande umgänge och återlämnande av barn, inklusive, vid behov, information om hur de kan få rättshjälp,
- d) underlätta kontakt mellan domstolar, behöriga myndigheter och andra berörda organ, i synnerhet när det gäller tillämpning av artikel 81,
- e) underlätta kontakt mellan domstolar vid behov, i synnerhet när det gäller tillämpning av artiklarna 12, 13, 15 och 20,
- f) lämna information och biträde som kan vara till nytta för domstolar och behöriga myndigheter vid tillämpningen av artikel 82, och
- g) underlätta överenskommelser mellan personer med föräldraansvar genom medling eller andra metoder för alternativ tvistlösning och underlätta gränsöverskridande samarbete i detta syfte.

*Artikel 80***Samarbete med avseende på insamling och utbyte av information som är relevant i förfaranden i frågor om föräldraansvar**

1. Centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet har eller har haft hemvist eller där det befinner eller har befunnit sig, direkt eller genom domstolar, behöriga myndigheter eller andra organ, efter en motiverad begäran

a) ska tillhandahålla en rapport, om en sådan är tillgänglig, eller utarbета och tillhandahålla en rapport om

i) barnets situation,

ii) varje pågående förfarande som rör frågor om föräldraansvar för barnet, eller

iii) avgöranden som har meddelats i frågor om föräldraansvar för barnet,

b) ska tillhandahålla eventuell övrig information som är relevant i förfaranden i frågor om föräldraansvar i den anmodande medlemsstaten, särskilt angående situationen för en förälder, anhörig eller annan person som kan vara lämplig att ta hand om barnet, om detta krävs med hänsyn till barnets situation, eller

c) får begära att domstolen eller den behöriga myndigheten i dess medlemsstat överväger huruvida åtgärder behöver vidtas till skydd för barnets person eller egendom.

2. I fall då barnet utsätts för allvarlig fara ska den domstol eller den behöriga myndighet som överväger att vidta eller har vidtagit åtgärder till skydd för barnet, om den är medveten om att barnets vistelseort har ändrats till, eller att barnet befinner sig i, en annan medlemsstat, underrätta domstolarna eller de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om den fara som råder och de åtgärder som vidtagits eller övervägs. Denna information får överföras direkt eller genom centralmyndigheterna.

3. De begäranden som avses i punkterna 1 och 2 och eventuella ytterligare handlingar ska åtföljas av en översättning till det officiella språket i den anmodade medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där begäran ska handläggas eller till ett annat språk som den anmodade medlemsstaten uttryckligen godtar. Medlemsstaterna ska meddela sådant godtagande till kommissionen i enlighet med artikel 103.

4. Den information som avses i punkt 1 ska översändas till den anmodande centralmyndigheten senast tre månader efter mottagandet av begäran utom i fall då detta är omöjligt på grund av exceptionella omständigheter.

*Artikel 81***Genomförande av avgöranden i mål om föräldraansvar i en annan medlemsstat**

1. En domstol i en medlemsstat får begära att domstolarna eller de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat bistår med genomförandet av avgöranden i mål om föräldraansvar som har meddelats enligt denna förordning, särskilt i fråga om att säkerställa det faktiska utövandet av umgänge.

2. Den begäran som avses i punkt 1 och eventuella åtföljande handlingar ska åtföljas av en översättning till det officiella språket i den anmodade medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där begäran ska handläggas eller till ett annat språk som den anmodade medlemsstaten uttryckligen godtar. Medlemsstaterna ska meddela sådant godtagande till kommissionen i enlighet med artikel 103.

*Artikel 82***Placering av barnet i en annan medlemsstat**

1. Om en domstol eller en behörig myndighet avser att placera barnet i en annan medlemsstat, ska den först inhämta godkännande från behörig myndighet i den andra medlemsstaten. För detta ändamål ska centralmyndigheten i den anmodande medlemsstaten till centralmyndigheten i den anmodade medlemsstat där barnet ska placeras översända en begäran om godkännande som inbegriper en rapport om barnet tillsammans med skälen för den placering eller vård som föreslås, information om planerad finansiering och all annan information som den anser vara relevant, såsom placeringens förväntade varaktighet.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas när barnet ska placeras hos en förälder.

Medlemsstater får besluta att deras godkännande i enlighet med punkt 1 inte krävs för placeringar inom deras territorium hos vissa kategorier av nära anhöriga utöver föräldrar. Dessa kategorier ska meddelas till kommissionen enligt artikel 103.

3. Centralmyndigheten i en annan medlemsstat får informera en domstol eller en behörig myndighet som överväger en placering av ett barn om en nära anknytning som barnet har till den medlemsstaten. Detta ska inte påverka nationell lag och nationella förfaranden i den medlemsstat som överväger placeringen.

4. Den begäran och alla eventuella ytterligare handlingar som avses i punkt 1 ska åtföljas av en översättning till det officiella språket i den anmodade medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där begäran ska handläggas eller till ett annat språk som den anmodade medlemsstaten uttryckligen godtar. Medlemsstaterna ska meddela sådant godtagande till kommissionen i enlighet med artikel 103.

5. Den placering som avses i punkt 1 får endast beslutas eller arrangeras av den anmodande medlemsstaten efter det att den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten har godkänt placeringen.

6. Avgörandet om att bevilja eller vägra godkännande ska översändas till den anmodande centralmyndigheten senast tre månader från mottagandet av begäran utom i fall då detta är omöjligt på grund av exceptionella omständigheter.

7. Formerna för att inhämta godkännande ska regleras av nationell lag i den anmodade medlemsstaten.

8. Denna artikel ska inte hindra centralmyndigheter eller behöriga myndigheter från att ingå eller upprätthålla befintliga överenskommelser eller arrangemang med centralmyndigheter eller behöriga myndigheter i en eller flera andra medlemsstater som underlättar samrådsförfarandet för att erhålla ett godkännande i förbindelserna med varandra.

*Artikel 83***Centralmyndigheters kostnader**

1. Centralmyndigheternas biträde enligt denna förordning ska vara kostnadsfritt.

2. Varje centralmyndighet ska bära sina egna kostnader vid tillämpning av denna förordning.

*Artikel 84***Möten mellan centralmyndigheter**

1. Centralmyndigheterna ska för att underlätta tillämpningen av denna förordning sammanträda regelbundet.

2. Centralmyndigheternas möten ska framför allt sammankallas av kommissionen inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område i enlighet med beslut 2001/470/EG.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 85

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska gälla för handläggning av begäranden och ansökningar enligt kapitlen III–V.

Artikel 86

Samarbete och kontakt mellan domstolar

1. Vid tillämpning av denna förordning får domstolarna samarbeta och ha kontakt direkt med, eller begära information direkt från, varandra, förutsatt att denna kontakt respekterar de processuella rättigheter som tillkommer parterna i förfarandet och informationens konfidentialitet.
2. Det samarbete som avses i punkt 1 får genomföras på ett sätt som domstolen anser lämpligt. Det kan särskilt gälla
 - a) kontakt vid tillämpning av artiklarna 12 och 13,
 - b) information i enlighet med artikel 15,
 - c) information om pågående förfaranden vid tillämpning av artikel 20, och
 - d) kontakt vid tillämpning av kapitlen III–V.

Artikel 87

Insamling och översändning av information

1. Den anmodade centralmyndigheten ska översända varje ansökan, begäran eller den information som dessa innehåller i frågor om föräldraansvar eller internationella bortföranden av barn, beroende på vad som är lämpligt, enligt denna förordning till domstolen eller den behöriga myndigheten i sin medlemsstat eller till en mellanhand, beroende på vad som är lämpligt enligt nationell lag och nationella förfaranden.
2. En mellanhand, en domstol eller en behörig myndighet till vilken den information som avses i punkt 1 har översänts enligt denna förordning får endast använda den för tillämpningen av denna förordning.
3. Den mellanhand, den domstol eller den behöriga myndighet som i den anmodade staten innehar eller är behörig att insamla information som krävs för att utföra en begäran eller en ansökan enligt denna förordning ska tillhandahålla den informationen till den anmodade centralmyndigheten på dess begäran i de fall där den anmodade centralmyndigheten inte har direkt tillgång till informationen.
4. Den anmodade centralmyndigheten ska vid behov översända den information som erhållits enligt denna artikel till den anmodande centralmyndigheten i enlighet med nationell lag och nationella förfaranden.

Artikel 88

Underrättelse till den registrerade

Om det finns en risk för att skyldigheten att informera den registrerade enligt artikel 14.1–14.4 i förordning (EU) 2016/679 negativt kan påverka en effektiv handläggning av den begäran eller ansökan enligt denna förordning för vilken informationen översändes, får den skjutas upp till dess att handläggningen av begäran eller ansökan har avslutats.

Artikel 89

Förbud mot att lämna ut information

1. En centralmyndighet, en domstol eller en behörig myndighet får inte lämna ut eller bekräfta information som insamlats eller översänts vid tillämpningen av kapitlen III–VI om den fastställer att detta skulle kunna äventyra barnets eller en annan persons hälsa, säkerhet eller frihet.

2. Ett sådant fastställande i en medlemsstat ska beaktas av centralmyndigheterna, domstolarna och de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna, särskilt i fall av våld i nära relationer.

3. Inget i denna artikel ska hindra centralmyndigheter, domstolar och behöriga myndigheter från att insamla och till varandra översända information om det är nödvändigt för att fullgöra skyldigheterna enligt kapitlen III–VI.

Artikel 90

Legalisering eller annat liknande förfarande

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas inom ramen för denna förordning.

Artikel 91

Språk

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 55.2 a ska, om en översättning eller translitterering krävs enligt denna förordning, en sådan översättning eller translitterering göras till det officiella språket i den berörda medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfarandena på den plats där ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande eller en ansökan ges in, i enlighet med lagen i den medlemsstaten.

2. Översättningar eller translittereringar av det översättningsbara innehållet i fritextfälten i de intyg som avses i artiklarna 29, 36, 47, 49 och 66 får göras till ett eller flera av Europeiska unionens institutioners övriga officiella språk som den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 103 har meddelat att den kan godta.

3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilket eller vilka av Europeiska unionens institutioners officiella språk utöver det eller de egna språken som kan godtas för meddelanden till centralmyndigheterna.

4. Varje översättning som krävs för tillämpningen av kapitlen III och IV ska göras av en person som är kvalificerad för att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

KAPITEL VII

DELEGERADE AKTER

Artikel 92

Ändring av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 93 med avseende på ändring av bilagorna I–IX i syfte att uppdatera eller göra tekniska ändringar av de bilagorna.

Artikel 93

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 92 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 22 juli 2019.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 92 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 92 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.
7. Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter och om eventuella invändningar mot dessa och om återkallelse av rådets delegering av befogenheter.

KAPITEL VIII

FÖRHÅLLANDE TILL ANDRA INSTRUMENT

Artikel 94

Förhållande till andra instrument

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel och artiklarna 95–100 ska denna förordning, för medlemsstaterna, ersätta sådana konventioner som gällde vid ikraftträdandet av förordning (EG) nr 2201/2003, som ingåtts mellan två eller flera medlemsstater och som avser frågor som regleras i den här förordningen.
2. Finland och Sverige gavs möjlighet att, i enlighet med artikel 59.2 i förordning (EG) nr 2201/2003 och om inte annat följde av de villkor som anges i leden b och c i den bestämmelsen, avge en förklaring om att konventionen av den 6 februari 1931 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, tillsammans med slutprotokollet till den konventionen, ska tillämpas, helt eller delvis, i förbindelserna mellan dem, i stället för bestämmelserna i den förordningen. Deras respektive förklaringar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* som en bilaga till förordning (EG) nr 2201/2003. Dessa medlemsstater kan när som helst återkalla förklaringarna, helt eller delvis.
3. Bestämmelser om domstols behörighet i varje framtida överenskommelse mellan de medlemsstater som anges i punkt 2 rörande frågor som regleras av denna förordning, ska vara i linje med de behörighetsregler som föreskrivs i denna förordning.
4. Principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet när det gäller unionens medborgare ska iakttas.
5. Avgöranden meddelade av en domstol i någon av de nordiska stater som har avgett en förklaring enligt punkt 2 ska erkännas och verkställas i de andra medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i kapitel IV avsnitt 1, om domstolen har grundat sin behörighet på en bestämmelse som har en motsvarighet i kapitel II.
6. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna
 - a) en kopia av de överenskommelser och de enhetliga lagar varigenom dessa överenskommelser genomförs som avses i punkt 3,
 - b) varje uppsägning eller ändring av de överenskommelser och enhetliga lagar som avses i punkterna 2 och 3.

Sådan information ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 95

Förhållande till vissa multilaterala konventioner

När det gäller en fråga som omfattas av denna förordning ska denna förordning, i förbindelserna mellan medlemsstaterna, ha företräde framför följande konventioner:

- a) Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om myndigheters behörighet och tillämplig lag i frågor om skydd för underåriga.

- b) Luxemburgkonventionen av den 8 september 1967 om erkännande av domar rörande äktenskaps giltighet.
- c) Haagkonventionen av den 1 juni 1970 om erkännande av äktenskapsskillnader och hemskillnader.
- d) Europeiska konventionen av den 20 maj 1980 om erkännande och verkställighet av avgöranden rörande vårdnad om barn samt om återställande av vård av barn.

Artikel 96

Förhållande till 1980 års Haagkonvention

Om ett barn olovligt har bortförts till, eller olovligt kvarhålls i, en annan medlemsstat än den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, ska bestämmelserna i 1980 års Haagkonvention fortsätta att tillämpas, med de kompletteringar som följer av bestämmelserna i kapitlen III och VI i denna förordning. Om ett avgörande meddelat i en medlemsstat enligt vilket barnet ska återlämnas i enlighet med 1980 års Haagkonvention måste erkännas av och verkställas i en annan medlemsstat till följd av ett senare olovligt bortförande eller kvarhållande av barnet ska kapitel IV tillämpas.

Artikel 97

Förhållande till 1996 års Haagkonvention

1. I förhållande till 1996 års Haagkonvention ska denna förordning tillämpas
 - a) med förbehåll för punkt 2 i denna artikel, när barnet i fråga har hemvist inom en medlemsstats territorium,
 - b) när det är fråga om att ett avgörande som meddelats av en domstol i en medlemsstat ska erkännas och verkställas på en annan medlemsstats territorium, även om barnet i fråga har hemvist inom territoriet i en stat som är part i den konventionen och i vilken denna förordning inte är tillämplig.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 gäller följande:
 - a) Om parterna har överenskommit om behörighet för en domstol i en stat som är part i 1996 års Haagkonvention och i vilken denna förordning inte är tillämplig, ska artikel 10 i den konventionen tillämpas.
 - b) Med avseende på överföring av behörighet mellan en domstol i en medlemsstat och en domstol i en stat som är part i 1996 års Haagkonvention och i vilken denna förordning inte är tillämplig, ska artiklarna 8 och 9 i den konventionen tillämpas.
 - c) Om ett förfarande avseende föräldraansvar pågår vid en domstol i en stat som är part i 1996 års Haagkonvention och i vilken denna förordning inte är tillämplig vid den tidpunkt då ett förfarande anhängiggörs vid en domstol i en medlemsstat avseende samma barn och rörande samma sak, ska artikel 13 i den konventionen tillämpas.

Artikel 98

Giltighetens omfång

1. De överenskommelser och konventioner som avses i artiklarna 94–97 ska fortsätta att gälla i frågor som inte regleras i denna förordning.
2. De konventioner som avses i artiklarna 95–97 i denna förordning, särskilt 1980 och 1996 års Haagkonventioner, ska fortsätta att gälla mellan de medlemsstater som är parter i de konventionerna, i överensstämmelse med artiklarna 95–97 i denna förordning.

Artikel 99

Fördrag med Heliga stolen

1. Denna förordning ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av det den 18 maj 2004 i Vatikanstaten undertecknade internationella fördraget (konkordatet) mellan Heliga stolen och Portugal.

2. Ett avgörande om äktenskaps ogiltighet som meddelats i enlighet med det fördrag som anges i punkt 1 ska erkännas i medlemsstaterna enligt villkoren i kapitel IV avsnitt 1.
3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ska även gälla för följande internationella fördrag med Heliga stolen:
 - a) Lateranfödraget av den 11 februari 1929 mellan Italien och Heliga stolen, ändrat genom den överenskommelse och det tilläggsprotokoll som undertecknades i Rom den 18 februari 1984.
 - b) Överenskommelsen av den 3 januari 1979 mellan Heliga stolen och Spanien om rättsliga frågor.
 - c) Fördraget mellan Heliga stolen och Malta om erkännande av civilrättsliga verkningar på konkordatäktenskap och på beslut av kyrkliga myndigheter och domstolar om sådana äktenskap av den 3 februari 1993, inbegripet tillämpningsprotokollet av samma datum, med ett tredje tilläggsprotokoll av den 27 januari 2014.
4. Erkännande av avgöranden enligt punkt 2 får i Spanien, Italien och Malta underkastas samma förfaranden och samma kontroller som är tillämpliga på sådana avgöranden av kyrkliga domstolar som meddelats i enlighet med de internationella fördrag med Heliga stolen som anges i punkt 3.
5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna
 - a) en kopia av de fördrag som anges i punkterna 1 och 3,
 - b) varje uppsägning eller ändring av dessa fördrag.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 100

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts, på officiella handlingar (*actes authentiques*) som har upprättats formellt eller registrerats och på överenskommelser som har registrerats den 1 augusti 2022 eller senare.
2. Förordning (EG) nr 2201/2003 ska fortsätta att tillämpas på avgöranden som meddelats i rättsliga förfaranden som har inletts, på officiella handlingar som har upprättats formellt eller registrerats och på överenskommelser som har blivit verkställbara i den medlemsstat där de ingåtts före den 1 augusti 2022 och som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

Artikel 101

Övervakning och utvärdering

1. Senast den 22 augusti 2032 ska kommissionen, med stöd av information från medlemsstaterna, för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om efterhandsutvärderingen av denna förordning. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
2. Med början den 2 augusti 2025 ska medlemsstaterna på begäran tillhandahålla kommissionen följande information, om sådan finns tillgänglig, som är relevant för utvärderingen av hur denna förordning fungerar och tillämpas:
 - a) Antal avgöranden i äktenskapsmål eller i mål om föräldraansvar där behörigheten baserats på de grunder som anges i denna förordning.
 - b) Med avseende på ansökningar om verkställighet av ett avgörande enligt artikel 28.1, antal ärenden där verkställighet inte ägt rum inom sex veckor från den tidpunkt då verkställighetsförfarandena inleddes.

- c) Antal ansökningar om vägran av erkännande av ett avgörande enligt artikel 40 och antal ärenden där vägran av erkännande beviljats.
- d) Antal ansökningar om vägran av verkställighet av ett avgörande enligt artikel 58 och antal ärenden där vägran av verkställighet beviljats.
- e) Antal överklaganden som getts in enligt artikel 61 respektive 62.

Artikel 102

Medlemsstater med två eller flera rättssystem

Med avseende på en medlemsstat där två eller flera rättssystem eller regelverk tillämpas i olika territoriella enheter ska beträffande frågor som regleras av denna förordning

- a) en hänvisning till hemvist i medlemsstaten avse hemvist inom en territoriell enhet,
- b) en hänvisning till medborgarskap avse anknytning till den territoriella enhet som anges i lagen i den medlemsstaten,
- c) en hänvisning till myndigheten i en medlemsstat avse myndigheten i den berörda territoriella enheten i den medlemsstaten,
- d) en hänvisning till reglerna i den anmodade medlemsstaten avse reglerna i den territoriella enhet där en fråga om behörighet, erkännande eller verkställighet uppkommer.

Artikel 103

Uppgifter som ska meddelas kommissionen

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen följande:
 - a) Varje myndighet som avses i artiklarna 2.2.2 b, 2.2.3 och 74.2.
 - b) De domstolar och myndigheter som är behöriga att utfärda intyg enligt artiklarna 36.1 och 66 samt de domstolar som är behöriga att rätta intyg enligt artiklarna 37.1, 48.1, 49 och 66.3 jämförda med artikel 37.1.
 - c) De domstolar som avses i artiklarna 30.3, 52, 40.1, 58.1 och 62 samt de myndigheter och domstolar som avses i artikel 61.2.
 - d) De behöriga verkställande myndigheter som avses i artikel 52.
 - e) De rättsmedel som avses i artiklarna 61 och 62.
 - f) Namn på, adress till och sätt att komma i kontakt med de centralmyndigheter som har utsetts enligt artikel 76.
 - g) I tillämpliga fall de kategorier av nära anhöriga som avses i artikel 82.2.
 - h) De språk som godtas i meddelandena till centralmyndigheterna enligt artikel 91.3.
 - i) De språk som godtas för översättningar enligt artiklarna 80.3, 81.2, 82.4 och 91.2.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de uppgifter som avses i punkt 1 senast den 23 april 2021.
3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla ändringar av de uppgifter som avses i punkt 1.
4. Kommissionen ska offentliggöra de uppgifter som avses i punkt 1 på lämpligt sätt, inbegripet genom den europeiska e-juridikportalen.

Artikel 104

Upphävande

1. Med förbehåll för artikel 100.2 i denna förordning ska förordning (EG) nr 2201/2003 upphöra att gälla den 1 augusti 2022.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 105

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 augusti 2022, med undantag för artiklarna 92, 93 och 103, som ska tillämpas från och med den 22 juli 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Luxemburg den 25 juni 2019.

På rådets vägnar

A. ANTON

Ordförande

BILAGA I

INTYG SOM SKA UTFÄRDAS AV DOMSTOLEN EFTER ETT AVGÖRANDE OM VÄGRAN ATT ÅTERLÄMNA ETT BARN TILL EN ANNAN MEDLEMSSTAT SOM ENBART GRUNDAR SIG PÅ ARTIKEL 13 FÖRSTA STYCKET B ELLER ARTIKEL 13 ANDRA STYCKET, ELLER BÅDA, I 1980 ÅRS HAAGKONVENTION ⁽¹⁾

(Artikel 29.2 i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽²⁾)

Information till de personer som mottar detta intyg i enlighet med artikel 29.5 i förordningen

Om, vid den tidpunkt för avgörandet om vägran att återlämna barnet, angivet i punkt 3, inga förfaranden om vårdnaden i sak ännu har påbörjats i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, kan du väcka talan vid en domstol i den staten genom en ansökan om vårdnad i enlighet med artikel 29.5 i förordningen.

Om talan väcks vid domstolen inom tre månader från underrättelsen av avgörandet om vägran att återlämna barnet, kommer ett avgörande om vårdnaden i sak som är följden av det förfarandet och som medför att barnet ska återlämnas till den medlemsstaten att vara verkställbart i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 29.6 i förordningen, utan att något särskilt förfarande krävs och utan att det finns någon möjlighet att invända mot att det erkänns, såvida inte och i den mån som sådan oförenlighet med ett avgörande som avses i artikel 50 i förordningen konstateras, under förutsättning att ett sådant intyg i enlighet med artikel 47 har utfärdats för avgörandet. Om talan väcks vid domstolen efter utgången av de tre månaderna eller om villkoren för att utfärda ett intyg i enlighet med artikel 47 i förordningen inte är uppfyllda kommer det efterföljande avgörandet i sak om vårdnaden erkännas och verkställas i andra medlemsstater i enlighet med kapitel IV avsnitt 1 i förordningen.

Den part som väcker talan vid domstolen i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet ska ge in följande handlingar till den domstolen:

- a) En kopia av avgörandet om vägran att återlämna barnet.
- b) Detta intyg.
- c) I tillämpliga fall en utskrift, en sammanfattning eller ett protokoll från förhandlingarna i enlighet med punkt 4.1.

Information till den domstol som mottar detta intyg i enlighet med artikel 29.3 i förordningen ⁽³⁾

Detta intyg har utfärdats eftersom det/de barn som anges i punkt 5 olovligen bortfördes eller kvarhölls i den medlemsstat där den domstol som utfärdar det här intyget är belägen. Talan om återlämnande av barnet/barnen har väckts i enlighet med 1980 års Haagkonvention eftersom den person som anges i punkt 6.1 hävdade att barnets/barnens bortförande eller kvarhållande stred mot vårdnaden samt att gemensam eller ensam vårdnad vid tidpunkten för bortförandet eller kvarhållandet antingen utövades eller skulle ha utövats om inte bortförandet eller kvarhållandet i enlighet med 1980 års Haagkonvention hade ägt rum. Denna domstol har vägrat återlämnande av ett eller flera av de barn som förfarandet gäller grundat enbart på artikel 13 första stycket b eller artikel 13 andra stycket, eller båda, i 1980 års Haagkonvention.

Om ett förfarande om vårdnaden i sak redan pågår i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, vid den tidpunkt då denna domstol meddelade sitt avgörande, angivet i punkt 3, om vägran att återlämna barnet grundat enbart på artikel 13 första stycket b eller artikel 13 andra stycket, eller båda, i 1980 års Haagkonvention, föreskriver artikel 29.3 i förordningen att denna domstol, om den har vetskap om detta förfarande, inom en månad från dagen för avgörandet, till den domstol där talan väckts om vårdnaden i sak ska överföra följande handlingar, antingen direkt eller via centralmyndigheterna:

⁽¹⁾ Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (nedan kallad 1980 års Haagkonvention).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad förordningen).

⁽³⁾ Beträffande fall där en part i enlighet med artikel 29.5 i förordningen väcker talan om vårdnaden i sak i den medlemsstat där barnet/barnen hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet efter det att denna domstol har meddelat det avgörande som avses i punkt 3, se avsnittet "Information till de personer som mottar detta intyg i enlighet med artikel 29.5 i förordningen".

- a) En kopia av dess avgörande om vägran att återlämna barnet.
- b) Detta intyg.
- c) I tillämpliga fall en utskrift, en sammanfattning eller ett protokoll från förhandlingarna i enlighet med punkt 4.1 samt alla övriga handlingar som denna domstol anser vara relevanta i enlighet med punkt 4.2.

Den domstol vid vilken talan väckts om vårdnaden i sak får vid behov begära att en part tillhandahåller en översättning eller translitterering, i enlighet med artikel 91 i förordningen, av avgörandet och varje annan handling som bifogas detta intyg (artikel 29.4 i förordningen).

- I. DEN URSPRUNGSMEDLEMSSTAT SOM MEDDELAT AVGÖRANDET OM VÄGRAN ATT ÅTERLÄMNA BARNET/BARNEN* (4)
☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	
2. DEN DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT AVGÖRANDET OCH SOM UTFÄRDAR INTYGET*
- 2.1 Namn*
- 2.2 Adress*
- 2.3 Tfn, fax, e-post*
3. AVGÖRANDE*
- 3.1 Datum (dd/mm/åååå)*
- 3.2 Referensnummer*
4. ANDRA HANDLINGAR (SOM FÅR DELAS MED PARTERNA)*
- 4.1 En utskrift, en sammanfattning eller ett protokoll från förhandlingarna*
- 4.1.1 Ja
- 4.1.2 Nej
- 4.2 Andra handlingar domstolen anser vara relevanta* (5)
- 4.2.1 Ja (ange)
- 4.2.2 Nej

(4) Fält markerade med (*) måste fyllas i.

(5) Fylls i endast vid tillämpning av artikel 29.3 i förordningen.

5. BARN ⁽⁶⁾ SOM INTE SKA ÅTERLÄMNAS I ENLIGHET MED AVGÖRANDET*
- 5.1 Barn 1*
- 5.1.1 Samtliga efternamn*
- 5.1.2 Samtliga förnamn*
- 5.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
- 5.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.2 Barn 2
- 5.2.1 Samtliga efternamn
- 5.2.2 Samtliga förnamn
- 5.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.3 Barn 3
- 5.3.1 Samtliga efternamn
- 5.3.2 Samtliga förnamn
- 5.3.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.3.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.3.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
6. PERSONER ⁽⁷⁾ SOM BERÖRS AV ÅTERLÄMNANDEFÖRFARANDET*
- 6.1 Person som ansöker om återlämnande av barnet/barnen*
- 6.1.1 Fysisk person
- 6.1.1.1 Samtliga efternamn
- 6.1.1.2 Samtliga förnamn
- 6.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 6.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

⁽⁶⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

⁽⁷⁾ Om det gäller fler än två personer, bifoga ytterligare en sida.

- 6.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet
- 6.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 6.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ
- 6.1.2.1 Fullständigt namn
- 6.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.2 Svarande*
- 6.2.1 Fysisk person
- 6.2.1.1 Samtliga efternamn
- 6.2.1.2 Samtliga förnamn
- 6.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 6.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 6.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet
- 6.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 6.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ
- 6.2.2.1 Fullständigt namn
- 6.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
7. AVGÖRANDET OM VÄGRAN ATT ÅTERLÄMNA BARNET/BARNEN ⁽⁸⁾ TILL EN ANNAN MEDLEMSSTAT GRUNDAR SIG ENBART PÅ EN, ELLER PÅ BÅDA, AV DE FÖLJANDE BESTÄMMELSERNA*
- 7.1 Barn 1*
- 7.1.1 Artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention
- 7.1.2 Artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention
- 7.2 Barn 2
- 7.2.1 Artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention
- 7.2.2 Artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention
- 7.3 Barn 3
- 7.3.1 Artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention

⁽⁸⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

7.3.2 Artikel 13 andra stycket i 1980 års Haagkonvention

8. PÅGÅR VID TIDPUNKTEN FÖR AVGÖRANDET ENLIGT PUNKT 3 FÖRFARANDE OM VÅRDNADEN I SAK REDAN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR BARNET/BARNEN HADE HEMVIST OMEDELBART FÖRE DET OLOVLIGA BORTFÖRANDET ELLER KVARHÅLLANDET?

8.1 Nej

8.2 Inte känt av domstolen

8.3 Ja

8.3.1 Domstol vid vilken talan väckts om vårdnaden i sak

8.3.1.1 Namn

8.3.1.2 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8.3.1.3 Tfn, fax, e-post (om uppgifterna finns tillgängliga)

8.3.2 Referensnummer (om uppgiften finns tillgänglig)

8.3.3 Part 1 ⁽⁹⁾

8.3.3.1 Fysisk person

8.3.3.1.1 Samtliga efternamn

8.3.3.1.2 Samtliga förnamn

8.3.3.2 Juridisk person, institution eller annat organ

8.3.3.2.1 Fullständigt namn

8.3.4 Part 2

8.3.4.1 Fysisk person

8.3.4.1.1 Samtliga efternamn

8.3.4.1.2 Samtliga förnamn

8.3.4.2 Juridisk person, institution eller annat organ

8.3.4.2.1 Fullständigt namn

8.3.5 Det/de berörda barn ⁽¹⁰⁾ som anges i punkt 5:

8.3.5.1 Barn 1

8.3.5.2 Barn 2

8.3.5.3 Barn 3

⁽⁹⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹⁰⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

9. UNDERRÄTTELSE OM AVGÖRANDET OM VÄGRAN ATT ÅTERLÄMNA BARNET/BARNEN HAR SKETT ENLIGT FÖLJANDE TILL:*

9.1 Person 1 enligt punkt 6.1*

9.1.1 Nej

9.1.2 Inte känt av domstolen

9.1.3 Ja

9.1.3.1 Dagen då personen underrättades (dd/mm/åååå)

9.1.3.2 Personen underrättades om avgörandet på följande språk:

BG ES CS DE ET EL EN FR

GA HR IT LV LT HU MT NL

PL PT RO SK SL FI SV

9.2 Person 2 enligt punkt 6.2*

9.2.1 Nej

9.2.2 Inte känt av domstolen

9.2.3 Ja

9.2.3.1 Dagen då personen underrättades (dd/mm/åååå)

9.2.3.2 Personen underrättades om avgörandet på följande språk:

BG ES CS DE ET EL EN FR

GA HR IT LV LT HU MT NL

PL PT RO SK SL FI SV

10. FÖR KÄNNEDOM: HAR ÅTGÄRDER VIDTAGITS FÖR ATT SÄKERSTÄLLA KONTAKT MELLAN BARNET/BARNEN OCH DEN PERSON SOM HAR ANSÖKT OM ÅTERLÄMNANDE AV BARNET/BARNEN ENLIGT ARTIKEL 27.2 I FÖRORDNINGEN?

10.1 Nej

10.2 Ja

10.2.1 Om ja, bifoga en kopia eller en sammanfattning av avgörandet.

Om ytterligare blad bifogats, ange antalet sidor: ...

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå)

Namn-teckning och/eller stämpel

BILAGA II

INTYG OM AVGÖRANDE I ÄKTENSKAPSMÅL
(Artikel 36.1 a i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan av någon av parterna utfärdas för ett avgörande om beviljande av äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap av den domstol i ursprungsmedlemsstaten som meddelats kommissionen enligt artikel 103 i förordningen.

1. URSPRUNGSMEDLEMSSTAT* ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. DOMSTOL SOM UTFÄRDAR INTYGET*

2.1 Namn*

2.2 Adress*

2.3 Tfn, fax, e-post*

3. DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT AVGÖRANDET (om annan)

3.1 Namn

3.2 Adress

4. AVGÖRANDE*

4.1 Datum (dd/mm/åååå)*

4.2 Referensnummer*

4.3 Typ av avgörande*

4.3.1 Äktenskapsskillnad4.3.2 Annullering av äktenskap4.3.3 Hemskillnad

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad *förordningen*).

⁽²⁾ Fält markerade med (*) måste fyllas i.

- 5. ÄKTENSKAP*
- 5.1 Makar*
- 5.1.1
 - 5.1.1.1 Samtliga efternamn*
 - 5.1.1.2 Samtliga förnamn*
 - 5.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
 - 5.1.1.4 Födelseort
 - 5.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
 - 5.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet
 - 5.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 5.1.2
 - 5.1.2.1 Samtliga efternamn*
 - 5.1.2.2 Samtliga förnamn*
 - 5.1.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
 - 5.1.2.4 Födelseort
 - 5.1.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
 - 5.1.2.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.1.2.6.1 I enlighet med avgörandet
 - 5.1.2.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 5.2 Datum, land och ort för vigsel*
- 5.2.1 Datum (dd/mm/åååå)*
- 5.2.2 Land*
- 5.2.3 Ort (om uppgiften finns tillgänglig)

6. MEDDELADES AVGÖRANDET I NÅGONS UTEVARO?*

6.1 Nej

6.2 Ja

6.2.1 Part som uteblivit enligt punkt ... (fyll i)

6.2.2 Har parten delgetts stämmningsansökan eller likvärdig handling?

6.2.2.1 Nej

6.2.2.2 Inte känt av domstolen

6.2.2.3 Ja

6.2.2.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

7. KAN AVGÖRANDET ÖVERKLAGAS ENLIGT LAGEN I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*

7.1 Nej

7.2 Ja

8. DATUM DÅ AVGÖRANDET VINNERS LAGA KRAFT I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DET MEDDELADES (dd/mm/åååå)*

9. NAMN PÅ DEN/DE PART(ER) SOM FÅTT RÄTTSHJÄLP I ENLIGHET MED ARTIKEL 74.1 I FÖRORDNINGEN

9.1 Part(er)

9.1.1 enligt punkt 5.1.1.

9.1.2 enligt punkt 5.1.2.

10. KOSTNADER ⁽³⁾

10.1 Avgörandet täcker även frågor om föräldransvar, och informationen om kostnader som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna förordning anges endast i det intyg som rör avgöranden i mål om föräldransvar.

10.2 I enlighet med avgörandet ska ⁽⁴⁾

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

⁽³⁾ Denna punkt omfattar även fall där beslut om kostnaderna fattas i ett separat avgörande. Det faktum att kostnaderna ännu inte har fastställts bör inte i sig hindra domstolen från att utfärda intyget om en part vill ansöka om erkännande av avgörandet i sak.

⁽⁴⁾ Om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, bifoga ytterligare en sida.

betala

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

följande belopp

☐ euro (EUR)	☐ bulgariska lev (BGN)	☐ kroatiska kuna (HRK)
☐ tjeckiska koruna (CZK)	☐ ungerska forint (HUF)	☐ polska zloty (PLN)
☐ pund sterling (GBP)	☐ rumänska leu (RON)	☐ svenska kronor (SEK)
☐ annan (ange ISO-kod):		

- 10.3 Ytterligare information som kan vara av betydelse (till exempel fast belopp eller procent, utdömd ränta, delade kostnader, om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, huruvida hela beloppet får krävas in från vem som helst av parterna):

.....

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå)

Namnteckning och/eller stämpel

BILAGA III

INTYG OM AVGÖRANDE I MÅL OM FÖRÄLDRAANSVAR

(Artikel 36.1 b i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan av någon av parterna utfärdas för ett avgörande i mål om föräldraansvar av den domstol i ursprungsmedlemsstaten som meddelats kommissionen enligt artikel 103 i förordningen.

1. URSPRUNGSMEDLEMSSTAT* ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. DOMSTOL SOM UTFÄRDAR INTYGET

2.1 Namn*

2.2 Adress*

2.3 Tfn, fax, e-post*

3. DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT AVGÖRANDET (om annan)

3.1 Namn

3.2 Adress

4. AVGÖRANDE*

4.1 Datum (dd/mm/åååå)*

4.2 Referensnummer*

5. BARN ⁽³⁾ SOM OMFATTAS AV AVGÖRANDET*

5.1 Barn 1*

5.1.1 Samtliga efternamn*

5.1.2 Samtliga förnamn*

(1) Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad *förordningen*).

(2) Fält markerade med (*) måste fyllas i.

(3) Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

- 5.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
- 5.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.2 Barn 2
- 5.2.1 Samtliga efternamn
- 5.2.2 Samtliga förnamn
- 5.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.3 Barn 3
- 5.3.1 Samtliga efternamn
- 5.3.2 Samtliga förnamn
- 5.3.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.3.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.3.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
6. VÅRDNAD ⁽⁴⁾
- 6.1 Vårdnad som har anförtrotts i enlighet med avgörandet ⁽⁵⁾
.....
- 6.2 Har tillerkänts följande part(er) ⁽⁶⁾
- 6.2.1 Part 1
- 6.2.1.1 Fysisk person
- 6.2.1.1.1 Samtliga efternamn
- 6.2.1.1.2 Samtliga förnamn
- 6.2.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 6.2.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

⁽⁴⁾ Vänligen observera att termen *vårdnad* definieras i artikel 2.2.9 i förordningen.

⁽⁵⁾ Kopiera in berörd del av beslutet.

⁽⁶⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

6.2.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

6.2.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

6.2.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet

6.2.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

6.2.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ

6.2.1.2.1 Fullständigt namn

6.2.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

6.2.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

6.2.2 Part 2

6.2.2.1 Fysisk person

6.2.2.1.1 Samtliga efternamn

6.2.2.1.2 Samtliga förnamn

6.2.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

6.2.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

6.2.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

6.2.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

6.2.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet

6.2.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

6.2.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ

6.2.2.2.1 Fullständigt namn

6.2.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

6.2.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

6.3 Avgörandet medför överlämnande av barnet/barnen

6.3.1 Nej

6.3.2 Ja

- 6.3.2.1 Närmare uppgifter om överlämnandet som är relevanta för verkställighet om de inte redan angetts under punkt 6.1 (till exempel vem överlämnandet sker till, vilket barn/vilka barn som avses samt om det rör sig om återkommande överlämnanden eller ett enda)
-

7. UMGÄNGE

- 7.1 Umgänge beviljat i enlighet med avgörandet ⁽⁷⁾
-

- 7.2 Har beviljats följande part(er) ⁽⁸⁾

7.2.1 Part 1

- 7.2.1.1 Samtliga efternamn

- 7.2.1.2 Samtliga förnamn

- 7.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

- 7.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

- 7.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

- 7.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.6.1 I enlighet med avgörande

7.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

7.2.2 Part 2

- 7.2.2.1 Samtliga efternamn

- 7.2.2.2 Samtliga förnamn

- 7.2.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

- 7.2.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

- 7.2.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

- 7.2.2.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.2.6.1 I enlighet med avgörande

⁽⁷⁾ Kopiera in berörd del av beslutet.

⁽⁸⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

7.2.2.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

7.3 Avgörandet medför överlämnande av barnet/barnen

7.3.1 Nej

7.3.2 Ja

7.3.2.1 Närmare uppgifter om överlämnandet som är relevanta om de inte redan angetts under punkt 7.1 (till exempel vem överlämnandet sker till, vilket barn/vilka barn som avses samt om det rör sig om återkommande överlämnanden eller ett enda)

.....

8. ANDRA RÄTTIGHETER I FRÅGOR OM FÖRÄLDRAANSVAR

8.1 Rättighet(er) i enlighet med avgörandet ⁽⁹⁾

.....

8.2 Har tillerkänts följande part(er) ⁽¹⁰⁾

8.2.1 Part 1

8.2.1.1 Fysisk person

8.2.1.1.1 Samtliga efternamn

8.2.1.1.2 Samtliga förnamn

8.2.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

8.2.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

8.2.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet

8.2.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

8.2.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ

8.2.1.2.1 Fullständigt namn

8.2.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

⁽⁹⁾ Kopiera in berörd del av beslutet.

⁽¹⁰⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

8.2.2 Part 2

8.2.2.1 Fysisk person

8.2.2.1.1 Samtliga efternamn

8.2.2.1.2 Samtliga förnamn

8.2.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

8.2.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

8.2.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet

8.2.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

8.2.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ

8.2.2.2.1 Fullständigt namn

8.2.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8.3 Avgörandet medför överlämnande av barnet/barnen

8.3.1 Nej8.3.2 Ja8.3.2.1 Närmare uppgifter om överlämnandet som är relevanta för verkställighet om de inte redan angetts under punkt 8.1 (till exempel vem överlämnandet sker till, vilket barn/vilka barn som avses samt om det rör sig om återkommande överlämnanden eller ett enda)

.....

9. BESLUTAS DET OM INTERIMISTISK(A) ÅTGÄRD(ER), DÄRIBLAND SÄKERHETSÅTGÄRD(ER), I AVGÖRANDET?*

9.1 Nej9.2 Ja9.2.1 Beskrivning av den beslutade åtgärden/de beslutade åtgärderna ⁽¹⁾

.....

⁽¹⁾ Kopiera in berörd del av beslutet.

10. KAN AVGÖRANDET ÖVERKLAGAS ENLIGT LAGEN I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*
- 10.1 Nej
- 10.2 Ja
11. ÄR AVGÖRANDET VERKSTÄLLBART I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*
- 11.1 Avseende vårdnad i enlighet med punkt 6
- 11.1.1 Nej
- 11.1.1.1 Avgörandet inbegriper inte någon verkställbar förpliktelse (i tillämpliga fall).
- 11.1.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart):
.../.../.....
- 11.1.3 Ja, men bara gentemot den part ⁽¹²⁾ som anges i punkt (fyll i)
- 11.1.3.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart gentemot denna part:
.../.../.....
- 11.1.4 Ja, men endast följande del(ar) av avgörandet (ange)
- 11.1.4.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då denna del/dessa delar av avgörandet blev verkställbar/verkställbara: .../.../.....
- 11.2 Avseende umgänge i enlighet med punkt 7
- 11.2.1 Nej
- 11.2.1.1 Avgörandet inbegriper inte någon verkställbar förpliktelse (i tillämpliga fall).
- 11.2.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart):
.../.../.....
- 11.2.3 Ja, men bara gentemot den part ⁽¹³⁾ som anges i punkt (fyll i)
- 11.2.3.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart gentemot denna part:
.../.../.....
- 11.2.4 Ja, men endast följande del(ar) av avgörandet (ange)
- 11.2.4.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då denna del/dessa delar av avgörandet blev verkställbar/verkställbara: .../.../.....
- 11.3 Avseende andra rättigheter i frågor om föräldraansvar i enlighet med punkt 8
- 11.3.1 Nej

⁽¹²⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹³⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

11.3.1.1 Avgörandet inbegriper inte någon verkställbar förpliktelse (i tillämpliga fall).

11.3.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart):
.../.../.....

11.3.3 Ja, men bara gentemot den part ⁽¹⁴⁾ som anges i punkt (fyll i)

11.3.3.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart gentemot denna part:
.../.../.....

11.3.4 Ja, men endast följande del(ar) av avgörandet (ange)

11.3.4.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då denna del/dessa delar av avgörandet blev verkställbar/verk-
ställbara: .../.../.....

12. HAR AVGÖRANDET FRÅN OCH MED DAGEN FÖR UTFÄRDANDET AV DETTA INTYG DELGETTS DEN PART/DE
PARTER ⁽¹⁵⁾ GENTEMOT VILKEN/VILKA VERKSTÄLLIGHET BEGÄRS?*

12.1 Den part som anges i punkt (fyll i)

12.1.1 Nej

12.1.2 Inte känt av domstolen

12.1.3 Ja

12.1.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

12.1.3.2 Avgörandet delgavs på följande språk:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

12.2 Den part som anges i punkt (fyll i)

12.2.1 Nej

12.2.2 Inte känt av domstolen

12.2.3 Ja

12.2.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

⁽¹⁴⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.
⁽¹⁵⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

12.2.3.2 Avgörandet delgavs på följande språk (ett eller flera):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

13. MEDDELADES AVGÖRANDET I NÅGONS UTEVARO?*

13.1 Nej13.2 Ja13.2.1 Part(er) som uteblivit ⁽¹⁶⁾ enligt punkt (fyll i)

13.2.2 Har parten delgetts stämningsansökan eller likvärdig handling?

13.2.2.1 Nej13.2.2.2 Inte känt av domstolen13.2.2.3 Ja

13.2.2.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

14. DET/DE BARN ⁽¹⁷⁾ SOM ANGES I PUNKT 5 VAR I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER*14.1 Det barn som anges i punkt 5.114.1.1 Ja (fyll i så fall i punkt 15)14.1.2 Nej14.2 Det barn som anges i punkt 5.214.2.1 Ja (fyll i så fall i punkt 15)14.2.2 Nej14.3 Det barn som anges i punkt 5.314.3.1 Ja (fyll i så fall i punkt 15)14.3.2 Nej

⁽¹⁶⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹⁷⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

15. HAR DET/DE BARN SOM VAR I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER I ENLIGHET MED PUNKT 14 GETTS EN VERKLIG OCH FAKTISK MÖJLIGHET ATT UTTRYCKA SINA ÅSIKTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 21 I FÖRORDNINGEN?

15.1 Det barn som anges i punkt 5.1

15.1.1 Ja

15.1.2 Nej, av följande skäl:

15.2 Det barn som anges i punkt 5.2

15.2.1 Ja

15.2.2 Nej, av följande skäl:

15.3 Det barn som anges i punkt 5.3

15.3.1 Ja

15.3.2 Nej, av följande skäl:

16. NAMN PÅ DEN/DE PART(ER) (18) SOM FÅTT RÄTTSHJÄLP I ENLIGHET MED ARTIKEL 74.1 I FÖRORDNINGEN

16.1 Part(er)

16.1.1 Enligt punkt (fyll i)

16.1.2 Enligt punkt (fyll i)

17. KOSTNADER (19)

17.1 Avgörandet omfattar även äktenskapsfrågor och informationen om kostnader som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna förordning anges endast i detta intyg.

17.2 I enlighet med avgörandet ska (20)

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

betala

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

följande belopp

(18) Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.
(19) Denna punkt omfattar även fall där beslut om kostnaderna fattas i ett separat avgörande. Det faktum att kostnaderna ännu inte har fastställts bör inte i sig hindra domstolen från att utfärda intyget om en part vill ansöka om erkännande eller verkställighet av avgörandet i sak.
(20) Om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, bifoga ytterligare en sida.

☐ euro (EUR)	☐ bulgariska lev (BGN)	☐ kroatiska kuna (HRK)
☐ tjeckiska koruna (CZK)	☐ ungerska forint (HUF)	☐ polska zloty (PLN)
☐ pund sterling (GBP)	☐ rumänska leu (RON)	☐ svenska kronor (SEK)
☐ annan (ange ISO-kod):		

17.3 Ytterligare information som kan vara av betydelse (till exempel fast belopp eller procent, utdömd ränta, delade kostnader, om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, huruvida hela beloppet får krävas in från vem som helst av parterna):

.....

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå)

Namn-teckning och/eller stämpel

BILAGA IV

INTYG OM AVGÖRANDE ENLIGT VILKA ETT BARN SKA ÅTERLÄMNAS TILL EN ANNAN MEDLEMSSTAT I ENLIGHET MED 1980 ÅRS HAAGKONVENTION ⁽¹⁾ OCH EVENTUELLA KOMPLETTERANDE INTERIMISTISKA ÅTGÄRDER, DÄRIBLAND SÄKERHETSÅTGÄRDER, SOM VIDTAGITS I ENLIGHET MED ARTIKEL 27.5 I FÖRORDNINGEN

(Artikel 36.1 c i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽²⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan av någon av parterna utfärdas av den domstol i ursprungsmedlemsstaten för ett avgörande om återlämnande och som meddelats kommissionen enligt artikel 103 i förordningen, om avgörandet om återlämnande behöver verkställas i en annan medlemsstat på grund av ytterligare ett bortförande av barnet/barnen efter det att återlämnande beslutats eller om avgörandet om återlämnande innehåller en interimistisk åtgärd, till exempel en säkerhetsåtgärd, som grundas på artikel 27.5 i förordningen för att skydda barnet från den allvarliga risk som avses i artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention.

1. URSPRUNGSMEDLEMSTAT FÖR AVGÖRANDET OM ÅTERLÄMNANDE AV BARNET/BARNEN* ⁽³⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. DOMSTOL SOM UTFÄRDAR INTYGET

2.1 Namn*

2.2 Adress*

2.3 Tfn, fax, e-post*

3. DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT AVGÖRANDET (om annan)

3.1 Namn

3.2 Adress

4. AVGÖRANDE*

4.1 Datum (dd/mm/åååå)*

4.2 Referensnummer*

⁽¹⁾ Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (nedan kallad 1980 års Haagkonvention).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad förordningen).

⁽³⁾ Fält markerade med (*) måste fyllas i.

5. BARN ⁽⁴⁾ SOM SKA ÅTERLÄMNAS I ENLIGHET MED AVGÖRANDET*
- 5.1 Barn 1*
- 5.1.1 Samtliga efternamn*
- 5.1.2 Samtliga förnamn*
- 5.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
- 5.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.2 Barn 2
- 5.2.1 Samtliga efternamn
- 5.2.2 Samtliga förnamn
- 5.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.3 Barn 3
- 5.3.1 Samtliga efternamn
- 5.3.2 Samtliga förnamn
- 5.3.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.3.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.3.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
6. MEDLEMSSTAT TILL VILKEN BARNET/BARNEN BÖR ÅTERLÄMNAS I ENLIGHET MED AVGÖRANDET*
☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

⁽⁴⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

7. OM OCH I DEN MÅN DET ANGES I AVGÖRANDET SKA BARNET/BARNEN ÅTERLÄMNAS TILL ⁽⁵⁾

7.1 Part 1

7.1.1 Fysisk person

7.1.1.1 Samtliga efternamn

7.1.1.2 Samtliga förnamn

7.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

7.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

7.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga):

7.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet

7.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

7.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ

7.1.2.1 Fullständigt namn

7.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

7.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2 Part 2

7.2.1 Fysisk person

7.2.1.1 Samtliga efternamn

7.2.1.2 Samtliga förnamn

7.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

7.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

7.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet

⁽⁵⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

7.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

7.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ

7.2.2.1 Fullständigt namn

7.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8. PRAKTISKA ARRANGEMANG FÖR ÅTERLÄMNANDET (OM OCH I DEN MÅN DETTA ANGES I AVGÖRANDET) ⁽⁶⁾

.....

9. OMFATTAR AVGÖRANDET EN ELLER FLERA INTERIMISTISKA ÅTGÄRDER, DÄRIBLANDSÄKERHETSÅTGÄRDER, SOM GRUNDAS PÅ ARTIKEL 27.5 I FÖRORDNINGEN FÖR ATT SKYDDA BARNET FRÅN DEN ALLVARLIGA RISK SOM AVSES I ARTIKEL 13 FÖRSTA STYCKET B I 1980 ÅRS HAAGKONVENTION?

9.1 Nej

9.2 Ja

9.2.1 Beskrivning av den beslutade åtgärden/de beslutade åtgärderna ⁽⁷⁾

.....

10. PART ⁽⁸⁾ GENTEMOT VILKEN VERKSTÄLLIGHET BEGÄRS*

10.1 Samtliga efternamn*

10.2 Samtliga förnamn*

10.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*

10.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

10.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

10.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

10.6.1 I enlighet med avgörandet

10.6.2 Eventuell ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

11. KAN AVGÖRANDET ÖVERKLAGAS ENLIGT LAGEN I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*

11.1 Nej

11.2 Ja

⁽⁶⁾ Kopiera in relevant del av beslutet.

⁽⁷⁾ Kopiera in relevant del av beslutet.

⁽⁸⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

12. ÄR AVGÖRANDET VERKSTÄLLBART I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*
- 12.1 Nej
- 12.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart): .../.../.....
- 12.3 Ja, men bara gentemot den part (9) som anges i punkt ... (fyll i)
- 12.3.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart gentemot denna part: .../.../.....
13. HAR AVGÖRANDET FRÅN OCH MED DAGEN FÖR UTFÄRDANDET AV DETTA INTYG DELGETTS DEN PART/DE PARTER (10) GENTEMOT VILKEN/VILKA VERKSTÄLLIGHET BEGÄRS ENLIGT PUNKT 10*?
- 13.1 Nej
- 13.2 Inte känt av domstolen
- 13.3 Ja
- 13.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)
- 13.3.2 Avgörandet delgavs på följande språk (ett eller flera):
☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		
14. MEDDELADES AVGÖRANDET I NÅGONS UTEVARO?*
- 14.1 Nej
- 14.2 Ja
- 14.2.1 Part som uteblivit enligt punkt ... (fyll i)
- 14.2.2 Parten har delgetts stämningsansökan eller motsvarande handling.
- 14.2.2.1 Nej
- 14.2.2.2 Inte känt av domstolen
- 14.2.2.3 Ja
- 14.2.2.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

(9) Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

(10) Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

15. DET/DE BARN ⁽¹¹⁾ SOM ANGES I PUNKT 5 VAR I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER*
- 15.1 Det barn som anges i punkt 5.1
- 15.1.1 Ja (fyll i så fall i punkt 16)
- 15.1.2 Nej
- 15.2 Det barn som anges i punkt 5.2
- 15.2.1 Ja (fyll i så fall i punkt 16)
- 15.2.2 Nej
- 15.3 Det barn som anges i punkt 5.3
- 15.3.1 Ja (fyll i så fall i punkt 16)
- 15.3.2 Nej
16. HAR DET/DE BARN ⁽¹²⁾ SOM VAR I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER I ENLIGHET MED PUNKT 15 GETTS EN VERKLIG OCH FAKTISK MÖJLIGHET ATT UTTRYCKA SINA ÅSIKTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 21 I FÖRORDNINGEN?
- 16.1 Det barn som anges i punkt 5.1
- 16.1.1 Ja
- 16.1.2 Nej, av följande skäl
- 16.2 Det barn som anges i punkt 5.2
- 16.2.1 Ja
- 16.2.2 Nej, av följande skäl
- 16.3 Det barn som anges i punkt 5.3
- 16.3.1 Ja
- 16.3.2 Nej, av följande skäl
17. NAMN PÅ DEN/DE PART(ER) ⁽¹³⁾ SOM FÅTT RÄTTSHJÄLP I ENLIGHET MED ARTIKEL 74.1 I FÖRORDNINGEN

⁽¹¹⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹²⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹³⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

17.1 Part(er)

17.1.1 Enligt punkt ... (fyll i)

17.1.2 Enligt punkt ... (fyll i)

18. KOSTNADER ⁽¹⁴⁾

18.1 I enlighet med avgörandet ska ⁽¹⁵⁾

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

betala

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

följande belopp

euro (EUR) bulgariska lev (BGN) kroatiska kuna (HRK)

tjeckiska koruna (CZK) ungerska forint (HUF) polska zloty (PLN)

pund sterling (GBP) rumänska leu (RON) svenska kronor (SEK)

annan (ange ISO-kod):

18.2 Ytterligare information om kostnader som kan vara av betydelse (till exempel fast belopp eller procent, utdömd ränta, delade kostnader, om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, huruvida hela beloppet får krävas in från vem som helst av parterna):

.....

Om ytterligare sidor har bifogats, ange antalet sidor: ...

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå)

Namnteckning och/eller stämpel

⁽¹⁴⁾ Denna punkt omfattar även fall där beslut om kostnaderna fattas i ett separat avgörande. Det faktum att kostnaderna ännu inte har fastställts bör inte i sig hindra domstolen från att utfärda intyget om en part vill ansöka om erkännande eller verkställighet av avgörandet i sak.

⁽¹⁵⁾ Om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, bifoga ytterligare en sida.

BILAGA V

INTYG OM VISSA AVGÖRANDE SOM BEVILJAR UMGÄNGE

(Artikel 42.1 a och artikel 47.1 a i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan av någon av parterna utfärdas av den domstol som har meddelat avgörandet endast om villkoren i artikel 47.3 i förordningen, vilka anges i punkterna 11–14, är uppfyllda. Annars ska bilaga III till förordningen användas.

1. URSPRUNGSMEDLEMSSTAT* ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. DEN DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT AVGÖRANDET OCH SOM UTFÄRDAR INTYGET*

2.1 Namn*

2.2 Adress*

2.3 Tfn, fax, e-post*

3. AVGÖRANDE*

3.1 Datum (dd/mm/åååå)*

3.2 Referensnummer*

4. BARN ⁽³⁾ SOM OMFATTAS AV AVGÖRANDET*

4.1 Barn 1*

4.1.1 Samtliga efternamn*

4.1.2 Samtliga förnamn*

4.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*

4.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad *förordningen*).

⁽²⁾ Fält markerade med (*) måste fyllas i.

⁽³⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

- 4.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga):
- 4.2 Barn 2
 - 4.2.1 Samtliga efternamn
 - 4.2.2 Samtliga förnamn
 - 4.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
 - 4.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 4.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga):
- 4.3 Barn 3
 - 4.3.1 Samtliga efternamn
 - 4.3.2 Samtliga förnamn
 - 4.3.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
 - 4.3.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 4.3.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga):
- 5. PART(ER) ⁽⁴⁾ SOM BEVILJATS UMGÄNGE^{*}
 - 5.1 Part 1^{*}
 - 5.1.1 Samtliga efternamn^{*}
 - 5.1.2 Samtliga förnamn^{*}
 - 5.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)^{*}
 - 5.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
 - 5.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.1.6.1 I enlighet med avgörandet
 - 5.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

⁽⁴⁾ Om fler än två parter har beviljats umgänge, bifoga ytterligare en sida.

- 5.2 Part 2
- 5.2.1 Samtliga efternamn
- 5.2.2 Samtliga förnamn
- 5.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.2.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.2.6.1 I enlighet med avgörandet
- 5.2.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
6. UMGÄNGE SOM BEVILJATS I ENLIGHET MED AVGÖRANDET OCH PRAKTISKA ARRANGEMANG FÖR UTÖVANDE AV UMGÄNGET (I DEN UTSTRÄCKNING DET ANGES I AVGÖRANDET) ⁽⁵⁾
-
7. PART(ER) ⁽⁶⁾ GENTEMOT VILKEN/VILKA VERKSTÄLLIGHET BEGÄRS*
- 7.1. Part 1*
- 7.1.1 Fysisk person
- 7.1.1.1 Samtliga efternamn
- 7.1.1.2 Samtliga förnamn
- 7.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 7.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 7.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 7.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
- 7.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet
- 7.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 7.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ
- 7.1.2.1 Fullständigt namn

⁽⁵⁾ Kopiera in relevant del av förordnandet.

⁽⁶⁾ Om verkställighet begärs gentemot fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

7.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

7.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2 Part 2

7.2.1 Fysisk person

7.2.1.1 Samtliga efternamn

7.2.1.2 Samtliga förnamn

7.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

7.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

7.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet

7.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

7.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ

7.2.2.1 Fullständigt namn

7.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8. KAN AVGÖRANDET ÖVERKLAGAS ENLIGT LAGEN I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*

8.1 Nej

8.2 Ja

9. ÄR AVGÖRANDET VERKSTÄLLBART I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*

9.1 Nej

9.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart): .../.../.....

9.3 Ja, men bara gentemot den part (7) som anges i punkt ... (fyll i)

9.3.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart gentemot denna part: .../.../.....

(7) Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

9.4 Ja, men endast följande del(ar) av avgörandet (ange)

9.4.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då denna del/ dessa delar av avgörandet blev verkställbar/verkställbara:
.../.../.....

10. HAR AVGÖRANDET FRÅN OCH MED DAGEN FÖR UTFÅRDANDET AV DETTA INTYG DELGETTS DEN PART/DE PARTER ⁽⁸⁾ GENTEMOT VILKEN/VILKA VERKSTÄLLIGHET BEGÄRS?*

10.1 Den part som anges i punkt 7.1*

10.1.1 Nej

10.1.2 Inte känt av domstolen

10.1.3 Ja

10.1.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

10.1.3.2 Avgörandet delgavs på följande språk:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

10.2 Den part som anges i punkt 7.2

10.2.1 Nej

10.2.2 Inte känt av domstolen

10.2.3 Ja

10.2.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

10.2.3.2 Avgörandet delgavs på följande språk:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

⁽⁸⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

11. HAR ALLA BERÖRDA PARTER FÅTT MÖJLIGHET ATT YTTRA SIG?*
- 11.1 Ja (om inte ska bilaga III till förordningen användas)
12. VAR DET/DE BARN (9) SOM ANGES I PUNKT 4 I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER?*
- 12.1 Det barn som anges i punkt 4.1
- 12.1.1 Ja (fyll i så fall i punkt 13)
- 12.1.2 Nej
- 12.2 Det barn som anges i punkt 4.2
- 12.2.1 Ja (fyll i så fall i punkt 13)
- 12.2.2 Nej
- 12.3 Det barn som anges i punkt 4.3
- 12.3.1 Ja (fyll i så fall i punkt 13)
- 12.3.2 Nej
13. HAR DET/DE BARN SOM VAR I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER I ENLIGHET MED PUNKT 12 GETTS EN VERKLIG OCH FAKTISK MÖJLIGHET ATT UTTRYCKA SINA ÅSIKTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 21 I FÖRORDNINGEN?
- 13.1 Det barn som anges i punkt 4.1
- 13.1.1 Ja (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)
- 13.2 Det barn som anges i punkt 4.2
- 13.2.1 Ja (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)
- 13.3 Det barn som anges i punkt 4.3
- 13.3.1 Ja (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)
14. MEDDELADES AVGÖRANDET I NÅGONS UTEVARO?*
- 14.1 Nej
- 14.2 Ja
- 14.2.1 Part ⁽¹⁰⁾ som uteblivit enligt punkt ... (fyll i)
- 14.2.2 Den uteblivna parten har delgetts stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att den personen kunnat förbereda sitt svaromål.

(9) Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

(10) Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

14.2.2.1 Ja

14.2.2.1.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

14.2.2.2 Nej, men den uteblivna parten godtog ändå otvetydigt avgörandet (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)

15. NAMN PÅ DEN/DE PART(ER) ⁽¹¹⁾ SOM FÅTT RÄTTSHJÄLP I ENLIGHET MED ARTIKEL 74.1 I FÖRORDNINGEN

15.1 Part(er)

15.1.1 Enligt punkt ... (fyll i)

15.1.2 Den part som anges i punkt ... (fyll i)

16. KOSTNADER ⁽¹²⁾

16.1 Avgörandet omfattar även äktenskapsfrågor och informationen om kostnader som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna förordning anges endast i det intyg som rör avgöranden i äktenskapsmål.

16.2 Avgörandet täcker även andra frågor om föräldraansvar och informationen om kostnader som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna förordning anges endast i det intyg som rör avgöranden i mål om föräldraansvar.

16.3 I enlighet med avgörandet ska ⁽¹³⁾

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

betala

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

följande belopp

euro (EUR)

bulgariska lev (BGN)

kroatiska kuna (HRK)

tjeckiska koruna (CZK)

ungerska forint (HUF)

polska zloty (PLN)

pund sterling (GBP)

rumänska leu (RON)

svenska kronor (SEK)

annan (ange ISO-kod):

⁽¹¹⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹²⁾ Denna punkt omfattar även fall där beslut om kostnaderna fattas i ett separat avgörande. Det faktum att kostnaderna ännu inte har fastställts bör inte i sig hindra domstolen från att utfärda intyget om en part vill ansöka om erkännande eller verkställighet av avgörandet i sak.

⁽¹³⁾ Om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, bifoga ytterligare en sida.

- 16.4 Ytterligare information om kostnader som kan vara av betydelse (till exempel fast belopp eller procent, utdömd ränta, delade kostnader, om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, huruvida hela beloppet får krävas in från vem som helst av parterna):

.....

Om ytterligare sidor har bifogats till, ange antalet sidor: ...

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå) ...

Namn-teckning och/eller stämpel

BILAGA VI

INTYG OM VISSA AVGÖRANDE GÄLLANDE VÅRDNADE I SAK SOM MEDDELATS ENLIGT ARTIKEL 29.6 I FÖRORDNINGEN
OCH SOM MEDFÖR ATT BARNET SKA ÅTERLÄMNAS(Artikel 29.6, artikel 42.1 b och artikel 47.1 b i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan av någon av parterna utfärdas av den domstol som meddelat avgörandet enligt artikel 29.6 om avgörandet medför att barnet ska återlämnas och endast om villkoren i artikel 47.3 och 47.4 i förordningen, vilka anges nedan i punkterna 11–15, är uppfyllda. Om inte, ska bilaga III till förordningen användas.

1. URSPRUNGSMEDLEMSSTAT* ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. DEN DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT AVGÖRANDET OCH SOM UTFÄRDAR INTYGET*

2.1 Namn*

2.2 Adress*

2.3 Tfn, fax, e-post*

3. AVGÖRANDE*

3.1 Datum (dd/mm/åååå)*

3.2 Referensnummer*

4. BARN ⁽³⁾ SOM SKA ÅTERLÄMNAS ENLIGT AVGÖRANDET*

4.1 Barn 1*

4.1.1 Samtliga efternamn*

4.1.2 Samtliga förnamn*

4.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*

4.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskaps-
mål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad *förordningen*).

⁽²⁾ Fält markerade med (*) måste fyllas i.

⁽³⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

- 4.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 4.2 Barn 2
- 4.2.1 Samtliga efternamn
- 4.2.2 Samtliga förnamn
- 4.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 4.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 4.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 4.3 Barn 3
- 4.3.1 Samtliga efternamn
- 4.3.2 Samtliga förnamn
- 4.3.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 4.3.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 4.3.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
5. OM OCH I DEN MÅN DET ANGES I AVGÖRANDET: BARNET/BARNEN SKA ÅTERLÄMNAS TILL ⁽⁴⁾
- 5.1 Part 1
- 5.1.1 Fysisk person
- 5.1.1.1 Samtliga efternamn
- 5.1.1.2 Samtliga förnamn
- 5.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 5.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet
- 5.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 5.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ

⁽⁴⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

- 5.1.2.1 Fullständigt namn
 - 5.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.2 Part 2
- 5.2.1 Fysisk person
 - 5.2.1.1 Samtliga efternamn
 - 5.2.1.2 Samtliga förnamn
 - 5.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
 - 5.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
 - 5.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet
 - 5.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
 - 5.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ
 - 5.2.2.1 Fullständigt namn
 - 5.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)
 - 5.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
6. PRAKTISKA ARRANGEMANG FÖR ÅTERLÄMNANDET (OM OCH I DEN MÅN DETTA ANGES I AVGÖRANDET) (5)
.....
7. PART (6) GENTEMOT VILKEN VERKSTÄLLIGHET BEGÄRS*
- 7.1 Samtliga efternamn *
 - 7.2 Samtliga förnamn *
 - 7.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
 - 7.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 7.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

(5) Kopiera in berörd del av beslutet.

(6) Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

7.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.6.1 I enlighet med avgörandet

7.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

8. KAN AVGÖRANDET ÖVERKLAGAS ENLIGT LAGEN I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*

8.1 Nej8.2 Ja

9. ÄR DEN DEL AV AVGÖRANDET SOM MEDFÖR ATT BARNET/BARNEN SKA ÅTERLÄMNAS VERKSTÄLLBAR I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?*

9.1 Nej9.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart): .../.../.....9.3 Ja, men bara gentemot den part (?) som anges i punkt ... (fyll i)

9.3.1 Ange det datum (dd/mm/åååå) då avgörandet blev verkställbart gentemot denna part: .../.../.....

10. HAR AVGÖRANDET FRÅN OCH MED DAGEN FÖR UTFÄRDANDET AV DETTA INTYG DELGETTS DEN PART (8) SOM ANGES I PUNKT 7 GENTEMOT VILKEN VERKSTÄLLIGHET BEGÄRS?*

10.1 Nej10.2 Inte känt av domstolen10.3 Ja

10.3.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

10.3.2 Avgörandet delgavs på följande språk:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

(*) Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

(*) Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

11. HAR ALLA BERÖRDA PARTER FÅTT MÖJLIGHET ATT YTTRA SIG?*
- 11.1 Ja (om inte ska bilaga III till förordningen användas)
12. VAR DET/DE BARN ⁽⁹⁾ SOM ANGES I PUNKT 4 I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER?*
- 12.1 Det barn som anges i punkt 4.1
- 12.1.1 Ja (fyll i så fall i punkt 13)
- 12.1.2 Nej
- 12.2 Det barn som anges i punkt 4.2
- 12.2.1 Ja (fyll i så fall i punkt 13)
- 12.2.2 Nej
- 12.3 Det barn som anges i punkt 4.3
- 12.3.1 Ja (fyll i så fall i punkt 13)
- 12.3.2 Nej
13. HAR DET/DE BARN SOM VAR I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER I ENLIGHET MED PUNKT 12 GETTS EN VERKLIG OCH FAKTISK MÖJLIGHET ATT UTTRYCKA SINA ÅSIKTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 21 I FÖRORDNINGEN?
- 13.1 Det barn som anges i punkt 4.1
- 13.1.1 Ja (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)
- 13.2 Det barn som anges i punkt 4.2
- 13.2.1 Ja (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)
- 13.3 Det barn som anges i punkt 4.3
- 13.3.1 Ja (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)
14. MEDDELADES AVGÖRANDET I NÅGONS UTEVARO?*
- 14.1 Nej
- 14.2 Ja
- 14.2.1 Part som uteblivit ⁽¹⁰⁾ enligt punkt ... (fyll i)
- 14.2.2 Den uteblivna parten har delgetts stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att den personen kunnat förbereda sitt svaromål.

⁽⁹⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹⁰⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

14.2.2.1 Ja

14.2.2.1 Delgivningsdatum (dd/mm/åååå)

14.2.2.2 Nej, men den uteblivna parten godtog ändå otvetydigt avgörandet (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)

15. HAR DOMSTOLEN MEDDELAT AVGÖRANDET MED BEAKTANDE AV DE SKÄL OCH DE FAKTISKA OMSTÄNDIGHETER SOM LÅG TILL GRUND FÖR DET TIDIGARE AVGÖRANDE SOM MEDDELATS I EN ANNAN MEDLEMSSTAT ENLIGT ARTIKEL 13 FÖRSTA STYCKET B ELLER ARTIKEL 13 ANDRA STYCKET I HAAGKONVENTIONEN AV DEN 25 OKTOBER 1980 OM DE CIVILA ASPEKTERNA PÅ INTERNATIONELLA BORTFÖRANDEN AV BARN?*

15.1 Ja (om inte, ska bilaga III till förordningen användas)

16. INBEGRIPER AVGÖRANDET INTERIMISTISK(A) ÅTGÄRD(ER), DÄRIBLAND SÄKERHETSÅTGÄRD(ER)?*

16.1 Nej

16.2 Ja

16.2.1 Beskrivning av den beslutade åtgärden/de beslutade åtgärderna ⁽¹¹⁾

.....

17. NAMN PÅ DEN PART/DE PARTER ⁽¹²⁾ SOM FÅTT RÄTTSHJÄLP I ENLIGHET MED ARTIKEL 74.1 I FÖRORDNINGEN

17.1 Part(er)

17.1.1 Den part som anges i punkt ... (fyll i)

17.1.2 Den part som anges i punkt ... (fyll i)

18. KOSTNADER ⁽¹³⁾

18.1 I enlighet med avgörandet ska ⁽¹⁴⁾

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

betala

..... (samtliga efternamn)

..... (samtliga förnamn)

följande belopp

⁽¹¹⁾ Kopiera in berörd del av beslutet.

⁽¹²⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹³⁾ Denna punkt omfattar även fall där beslut om kostnaderna fattas i ett separat avgörande. Det faktum att kostnaderna ännu inte har fastställts bör inte i sig hindra domstolen från att utfärda intyget om en part vill ansöka om erkännande eller verkställighet av avgörandet i sak.

⁽¹⁴⁾ Om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, bifoga ytterligare en sida.

☐ euro (EUR)	☐ bulgariska lev (BGN)	☐ kroatiska kuna (HRK)
☐ tjeckiska koruna (CZK)	☐ ungerska forint (HUF)	☐ polska zloty (PLN)
☐ pund sterling (GBP)	☐ rumänska leu (RON)	☐ svenska kronor (SEK)
☐ annan (ange ISO-kod):		

- 18.2 Ytterligare information om kostnader som kan vara av betydelse (till exempel fast belopp eller procent, utdömd ränta, delade kostnader, om fler än en part har ålagts att betala kostnaderna, huruvida hela beloppet får krävas in från vem som helst av parterna):

.....

Om ytterligare sidor har bifogats, ange antalet sidor: ...

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå)

Namnteckning och/eller stämpel

BILAGA VII

INTYG OM BRISTANDE ELLER BEGRÄNSAD VERKSTÄLLBARHET FÖR VISSA AVGÖRANDEN VILKA BEVILJAR UMGÄNGE ELLER MEDFÖR ATT BARNET SKA ÅTERLÄMNAS OCH FÖR VILKA ETT INTYG HAR UTFÄRDATS I ENLIGHET MED ARTIKEL 47 I FÖRORDNINGEN

(Artikel 49 i rådets förordning (EG) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan utfärdas om och i den mån ett avgörande för vilket intyg har utfärdats i enlighet med artikel 47 i förordningen har upphört att vara verkställbart eller verkställbarheten har skjutits upp eller begränsats i ursprungsmedlemsstaten.

1. URSPRUNGSMEDLEMSSTAT* ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. DOMSTOL SOM UTFÄRDAR INTYGET

2.1 Namn*

2.2 Adress*

2.3 Tfn, fax, e-post*

3. AVGÖRANDE SOM HAR UPPHÖRT ATT VARA VERKSTÄLLBART ELLER VARS VERKSTÄLLBARHET HAR SKJUTITS UPP ELLER BEGRÄNSATS*

3.1 Den domstol som meddelade avgörandet (om annan än i punkt 2)

3.1.1 Namn

3.1.2 Adress

3.1.3 Tfn, fax, e-post

3.2 Närmare uppgifter om avgörandet*

3.2.1 Datum (dd/mm/åååå)*

3.2.2 Referensnummer*

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad *förordningen*).

⁽²⁾ Fält markerade med (*) måste fyllas i.

- 3.3 Närmare uppgifter om det ursprungliga intyget
- 3.3.1 Datum (dd/mm/åååå) (om uppgiften är känd)
- 3.3.2 Intyg i enlighet med
- 3.3.2.1 artikel 47.1 a i förordningen för ett avgörande som beviljar umgänge
- 3.3.2.2 artikel 47.1 b i förordningen för ett avgörande om vårdnaden i sak som meddelats i enlighet med artikel 29.6 i förordningen och som medför att ett eller flera barn ska återlämnas
4. VERKSTÄLLBARHETEN FÖR DET AVGÖRANDE SOM AVSES I PUNKT 3*
- 4.1 har upphört
- 4.2 har skjutits upp
- 4.2.1 I tillämpliga fall, närmare uppgifter om för hur lång tid verkställbarheten har skjutits upp: ...
- 4.3 har begränsats
- 4.3.1 I tillämpliga fall, närmare uppgifter om begränsningens omfattning:
5. DEN VERKAN/DE VERKNINGAR SOM ANGES I PUNKT 4*
- 5.1 uppstod på grund av lag
- 5.1.1 I tillämpliga fall, ange relevant(a) bestämmelse(r):
- 5.2 beslutades i ett avgörande.
- 5.2.1 Den domstol som meddelade avgörandet (om annan än i punkt 2)
- 5.2.1.1 Namn
- 5.2.1.2 Adress
- 5.2.1.3 Tfn, fax, e-post
- 5.2.2 Närmare uppgifter om avgörandet:
- 5.2.2.1 Datum (dd/mm/åååå)
- 5.2.2.2 Referensnummer
- 5.2.2.3 Innehåll ⁽³⁾

Utfärdat i, den (dd/mm/åååå)

Namnteckning och/eller stämpel

⁽³⁾ Kopiera in relevant del av beslutet.

BILAGA VIII

INTYG OM EN OFFICIELL HANDLING ELLER EN ÖVERENSKOMMELSE OM ÄKTENSKAPSSKILLNAD ELLER HEMSKILLNAD

(Artikel 66.1 a i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan av någon av parterna utfärdas endast om den medlemsstat som bemyndigade den offentliga myndigheten eller annan myndighet att formellt upprätta eller registrera den officiella handlingen eller registrera överenskommelsen var behörig enligt kapitel II avsnitt 1 i denna förordning, i enlighet med vad som anges i punkt 2, och den officiella handlingen eller överenskommelsen har bindande rättsverkan i den medlemsstaten, i enlighet med vad som anges i punkt 7.5 eller 8.4.

1. URSPRUNGSMEDLEMSSTAT* ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN VAR BEHÖRIG ENLIGT KAPITEL II AVSNITT 1 I FÖRORDNINGEN*

2.1 Ja

3. DOMSTOL ELLER BEHÖRIG MYNDIGHET SOM UTFÄRDAT INTYGET*

3.1 Namn*

3.2 Adress*

3.3 Tfn, fax, e-post*

4. TYP AV HANDLING*

4.1 Officiell handling (fyll i så fall i punkt 7)4.2 Överenskommelse (fyll i så fall i punkt 8)

5. FÖREMÅLET FÖR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN ELLER ÖVERENSKOMMELSEN*

5.1 Äktenskapsskillnad5.2 Hemskillnad

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldransvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad *förordningen*).

⁽²⁾ Fält markerade med (*) måste fyllas i.

- 6. ÄKTENSKAP*
- 6.1 Makar*
- 6.1.1
 - 6.1.1.1 Samtliga efternamn*
 - 6.1.1.2 Samtliga förnamn*
 - 6.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
 - 6.1.1.4 Födelseort
 - 6.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
 - 6.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 6.1.1.6.1 I enlighet med den officiella handlingen eller överenskommelsen
 - 6.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 6.1.2
 - 6.1.2.1 Samtliga efternamn*
 - 6.1.2.2 Samtliga förnamn*
 - 6.1.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
 - 6.1.2.4 Födelseort
 - 6.1.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
 - 6.1.2.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
 - 6.1.2.6.1 I enlighet med den officiella handlingen eller överenskommelsen
 - 6.1.2.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)
- 6.2 Datum, land och ort för vigsel*
- 6.2.1 Datum (dd/mm/åååå)*
- 6.2.2 Land*
- 6.2.3 Ort (om uppgiften finns tillgänglig)

7. OFFICIELL HANDLING
- 7.1 Offentlig myndighet eller annan myndighet, bemyndigad för detta ändamål, som har upprättat eller registrerat den officiella handlingen (om annan domstol eller behörig myndighet än den som anges i punkt 3)
- 7.1.1 Namn
- 7.1.2 Adress
- 7.2 Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen upprättades av den myndighet som anges i punkt 3 eller i punkt 7.1
- 7.3 Den officiella handlingens referensnummer (om tillämpligt)
- 7.4 Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen registrerades i ursprungsmedlemsstaten (om annat datum än det som anges i punkt 7.2)
- 7.4.1 Referensnummer i registret (om tillämpligt)
- 7.5 Datum (dd/mm/åååå) från och med vilket den officiella handlingen har bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten
8. ÖVERENSKOMMELSE
- 8.1 Offentlig myndighet som registrerat överenskommelsen (om annan domstol eller behörig myndighet än den som anges i punkt 3)
- 8.1.1 Namn
- 8.1.2 Adress
- 8.2 Datum (dd/mm/åååå) då överenskommelsen registrerades
- 8.3 Referensnummer i registret (om tillämpligt)
- 8.4 Datum (dd/mm/åååå) från och med vilket överenskommelsen har bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå)

Namn-teckning och/eller stämpel

BILAGA IX

INTYG OM EN OFFICIELL HANDLING ELLER ÖVERENSKOMMELSE I FRÅGOR OM FÖRÄLDRAANSVAR

(Artikel 66.1 b i rådets förordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIKTIGT

Ska på ansökan av någon av parterna utfärdas endast om den medlemsstat som bemyndigade den offentliga myndigheten eller en annan myndighet att formellt upprätta eller registrera den officiella handlingen eller registrera överenskommelsen var behörig enligt kapitel II avsnitt 2 i förordningen, i enlighet med vad som anges i punkt 2, och den officiella handlingen eller överenskommelsen har bindande rättsverkan i den medlemsstaten, i enlighet med vad som anges i punkt 12.5 eller 13.4.

Intyget får inte utfärdas om något tyder på att den officiella handlingens eller överenskommelsens innehåll strider mot barnets bästa.

1. URSPRUNGSMEDLEMSSTAT* ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjeckien (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grekland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrike (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Lettland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungern (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederländerna (NL)	☐ Österrike (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumänien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakien (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Förenade kungariket (UK)	

2. URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN VAR BEHÖRIG ENLIGT KAPITEL II AVSNITT 2 I FÖRORDNINGEN*

2.1 Ja

3. DOMSTOL ELLER BEHÖRIG MYNDIGHET SOM UTFÄRDAT INTYGET*

3.1 Namn*

3.2 Adress*

3.3 Tfn, fax, e-post*

4. TYP AV HANDLING*

4.1 Officiell handling (fyll i så fall i punkt 12)4.2 Överenskommelse (fyll i så fall i punkt 13)5. PARTER ⁽³⁾ I DEN OFFICIELLA HANDLINGEN/ÖVERENSKOMMELSEN

5.1 Part 1*

(1) Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskaps-
mål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1) (nedan kallad *förordningen*).

(2) Fält markerade med(*) måste fyllas i.

(3) Om det gäller fler än två parter, lägg till ytterligare en sida.

5.1.1 Fysisk person

5.1.1.1 Samtliga efternamn

5.1.1.2 Samtliga förnamn

5.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

5.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

5.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

5.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

5.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet

5.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

5.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ

5.1.2.1 Fullständigt namn

5.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

5.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

5.2 Part 2

5.2.1 Fysisk person

5.2.1.1 Samtliga efternamn

5.2.1.2 Samtliga förnamn

5.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

5.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

5.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

5.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

5.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet

5.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

5.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ

- 5.2.2.1 Fullständigt namn
- 5.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)
- 5.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)
6. BARN ⁽⁴⁾ SOM OMFATTAS AV DEN OFFICIELLA HANDLINGEN ELLER ÖVERENSKOMMELSEN*
- 6.1 Barn 1*
- 6.1.1 Samtliga efternamn*
- 6.1.2 Samtliga förnamn*
- 6.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)*
- 6.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 6.2 Barn 2
- 6.2.1 Samtliga efternamn
- 6.2.2 Samtliga förnamn
- 6.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 6.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
- 6.3 Barn 3
- 6.3.1 Samtliga efternamn
- 6.3.2 Samtliga förnamn
- 6.3.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)
- 6.3.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)
- 6.3.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)
7. VÅRDNAD ⁽⁵⁾
- 7.1 Vårdnad som har anförtrotts eller överenskommit i den officiella handlingen eller överenskommelsen ⁽⁶⁾
-

⁽⁴⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

⁽⁵⁾ Vänligen observera att termen *vårdnad* definieras i artikel 2.2.9 i förordningen.

⁽⁶⁾ Kopiera in relevant del av den officiella handlingen eller överenskommelsen.

7.2 Har tillerkänts följande part(er) (7)

7.2.1 Part 1

7.2.1.1 Fysisk person

7.2.1.1.1 Samtliga efternamn

7.2.1.1.2 Samtliga förnamn

7.2.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

7.2.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

7.2.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet

7.2.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

7.2.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ

7.2.1.2.1 Fullständigt namn

7.2.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.2 Part 2

7.2.2.1 Fysisk person

7.2.2.1.1 Samtliga efternamn

7.2.2.1.2 Samtliga förnamn

7.2.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

7.2.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

7.2.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

(7) Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

7.2.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet

7.2.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

7.2.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ

7.2.2.2.1 Fullständigt namn

7.2.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

7.2.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

7.3 Medför den officiella handlingen eller överenskommelsen överlämnande av barnet/barnen?

7.3.1 Nej

7.3.2 Ja

7.3.2.1 Närmare uppgifter om överlämnandet som är relevanta för verkställighet om de inte redan angetts under punkt 7.1 (till exempel vem överlämnandet sker till, vilket barn/vilka barn som avses samt om det rör sig om återkommande överlämnanden eller ett enda)

.....

8. UMGÄNGE

8.1 Umgänge som har tillerkänts eller överenskommit i den officiella handlingen eller överenskommelsen ⁽⁸⁾

.....

8.2 Har tillerkänts följande part(er) ⁽⁹⁾

8.2.1 Part 1

8.2.1.1 Samtliga efternamn

8.2.1.2 Samtliga förnamn

8.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

8.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

8.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.1.6.1 I enlighet med den officiella handlingen eller överenskommelsen

8.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

⁽⁸⁾ Kopiera in relevant del av den officiella handlingen eller överenskommelsen.

⁽⁹⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

8.2.2 Part 2

8.2.2.1 Samtliga efternamn

8.2.2.2 Samtliga förnamn

8.2.2.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

8.2.2.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.2.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga):

8.2.2.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

8.2.2.6.1 I enlighet med den officiella handlingen eller överenskommelsen

8.2.2.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

8.3 Medför den officiella handlingen eller överenskommelsen överlämnande av barnet/barnen?

8.3.1 Nej8.3.2 Ja8.3.2.1 Närmare uppgifter om överlämnandet som är relevanta om de inte redan angetts under punkt 8.1 (till exempel vem överlämnandet sker till, vilket barn/vilka barn som avses samt om det rör sig om återkommande överlämnanden eller ett enda)

.....

9. ANDRA RÄTTIGHETER I FRÅGOR OM FÖRÄLDRAANSVAR9.1 Rättighet(er) som har tillerkänts eller överenskommit i den officiella handlingen eller överenskommelsen ⁽¹⁰⁾

.....

9.2 Har tillerkänts följande part(er) ⁽¹¹⁾

9.2.1 Part 1

9.2.1.1 Fysisk person

9.2.1.1.1 Samtliga efternamn

9.2.1.1.2 Samtliga förnamn

9.2.1.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

⁽¹⁰⁾ Kopiera in relevant del av den officiella handlingen eller överenskommelsen.⁽¹¹⁾ Om det gäller fler än två parter, bifoga ytterligare en sida.

9.2.1.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

9.2.1.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

9.2.1.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

9.2.1.1.6.1 I enlighet med avgörandet

9.2.1.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

9.2.1.2 Juridisk person, institution eller annat organ

9.2.1.2.1 Fullständigt namn

9.2.1.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

9.2.1.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

9.2.2 Part 2

9.2.2.1 Fysisk person

9.2.2.1.1 Samtliga efternamn

9.2.2.1.2 Samtliga förnamn

9.2.2.1.3 Födelsedatum (dd/mm/åååå)

9.2.2.1.4 Födelseort (om uppgiften finns tillgänglig)

9.2.2.1.5 Id-nummer eller socialförsäkringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgifterna finns tillgängliga)

9.2.2.1.6 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

9.2.2.1.6.1 I enlighet med avgörandet

9.2.2.1.6.2 Ytterligare information (till exempel om annan aktuell adress)

9.2.2.2 Juridisk person, institution eller annat organ

9.2.2.2.1 Fullständigt namn

9.2.2.2.2 Registreringsnummer (i tillämpliga fall och om uppgiften finns tillgänglig)

9.2.2.2.3 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)

9.3 Medför den officiella handlingen eller överenskommelsen överlämnande av barnet/barnen?

9.3.1 Nej

9.3.2 Ja

9.3.2.1 Närmare uppgifter om överlämnandet som är relevanta för verkställighet om de inte redan angetts under punkt 9.1 (till exempel vem överlämnandet sker till, vilket barn/vilka barn som avses samt om det rör sig om återkommande överlämnanden eller ett enda)

.....

10. VAR DET/DE BARN ⁽¹²⁾ SOM ANGES I PUNKT 6 I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER?*

10.1 Det barn som anges i punkt 6.1

10.1.1 Ja (fyll i så fall i punkt 11)

10.1.2 Nej

10.2 Det barn som anges i punkt 6.2

10.2.1 Ja (fyll i så fall i punkt 11)

10.2.2 Nej

10.3 Det barn som anges i punkt 6.3

10.3.1 Ja (fyll i så fall i punkt 11)

10.3.2 Nej

11. HAR DET/DE BARN ⁽¹³⁾ SOM VAR I STÅND ATT BILDA EGNA ÅSIKTER I ENLIGHET MED PUNKT 10 GETTS EN VERKLIG OCH FAKTISK MÖJLIGHET ATT UTTRYCKA SINA ÅSIKTER?

11.1 Det barn som anges i punkt 6.1

11.1.1 Ja

11.1.2 Nej, av följande skäl:

11.2 Det barn som anges i punkt 6.2

11.2.1 Ja

11.2.2 Nej, av följande skäl:

⁽¹²⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹³⁾ Om det gäller fler än tre barn, bifoga ytterligare en sida.

- 11.3 Det barn som anges i punkt 6.3
- 11.3.1 Ja
- 11.3.2 Nej, av följande skäl:
12. OFFICIELL HANDLING
- 12.1 Offentlig myndighet eller annan myndighet, bemyndigad för detta ändamål, som har upprättat eller registrerat den officiella handlingen (om annan domstol eller behörig myndighet än den som anges i punkt 3)
- 12.1.1 Namn
- 12.1.2 Adress
- 12.2 Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen upprättades av den myndighet som anges i punkt 3 eller i punkt 12.1
- 12.3 Den officiella handlingens referensnummer (om tillämpligt)
- 12.4 Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen registrerades i ursprungsmedlemsstaten (om annat datum än det som anges i punkt 12.2)
- 12.4.1 Referensnummer i registret (om tillämpligt)
- 12.5 Datum (dd/mm/åååå) från och med vilket den officiella handlingen har bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten
13. ÖVERENSKOMMELSE
- 13.1 Offentlig myndighet som registrerade överenskommelsen (om annan domstol eller behörig myndighet än den som anges i punkt 3)
- 13.1.1 Namn
- 13.1.2 Adress
- 13.2 Datum (dd/mm/åååå) då överenskommelsen registrerades
- 13.3 Referensnummer i registret (om tillämpligt)
- 13.4 Datum (dd/mm/åååå) från och med vilket överenskommelsen har bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten
14. ÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN ELLER ÖVERENSKOMMELSEN VERKSTÄLLBAR I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN? *
- 14.1 Avseende vårdnad i enlighet med punkt 7
- 14.1.1 Nej
- 14.1.1.1 Den officiella handlingen eller överenskommelsen innehåller inte någon verkställbar förpliktelse.
- 14.1.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen eller överenskommelsen blev verkställbar)

.../.../.....

- 14.1.3 Ja, men bara gentemot den part ⁽¹⁴⁾ som anges i punkt ... (fyll i)
- 14.1.4 Ja, men endast följande del(ar) av den officiella handlingen eller överenskommelsen (ange)
- 14.2 Avseende umgänge i enlighet med punkt 8
- 14.2.1 Nej
- 14.2.1.1 Den officiella handlingen eller överenskommelsen innehåller inte någon verkställbar förpliktelse.
- 14.2.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen eller överenskommelsen blev verkställbar)
- .../.../.....
- 14.2.3 Ja, men bara gentemot den part ⁽¹⁵⁾ som anges i punkt ... (fyll i)
- 14.2.4 Ja, men endast följande del(ar) av den officiella handlingen eller överenskommelsen (ange)
- 14.3 Avseende andra rättigheter i enlighet med punkt 9
- 14.3.1 Nej
- 14.3.1.1 Den officiella handlingen eller överenskommelsen innehåller inte någon verkställbar förpliktelse.
- 14.3.2 Ja, utan några begränsningar (ange det datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen eller överenskommelsen blev verkställbar)
- .../.../.....
- 14.3.3 Ja, men bara gentemot den part ⁽¹⁶⁾ som anges i punkt ... (fyll i)
- 14.3.4 Ja, men endast följande del(ar) av den officiella handlingen eller överenskommelsen (ange)

Utfärdat i ..., den (dd/mm/åååå)

Namnteckning och/eller stämpel

⁽¹⁴⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹⁵⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

⁽¹⁶⁾ Om det gäller fler än en part, bifoga ytterligare en sida.

BILAGA X

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 2201/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 1.3
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6.2
Artikel 7	Artikel 6.1 och 6.3
Artikel 8.1	Artikel 7.1
Artikel 8.2	Artikel 7.2
Artikel 9.1	Artikel 8.1
Artikel 9.2	Artikel 8.2
Artikel 10	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 11.1	Artikel 22
—	Artikel 23
Artikel 11.2	Artikel 26
Artikel 11.3	Artikel 24.1
—	Artikel 24.2
—	Artikel 24.3
—	Artikel 25
Artikel 11.4	Artikel 27.3
Artikel 11.5	Artikel 27.1
—	Artikel 27.2
—	Artikel 27.4
—	Artikel 27.5
—	Artikel 27.6
—	Artikel 28
—	Artikel 29.1 och 29.2

Förordning (EG) nr 2201/2003	Denna förordning
Artikel 11.6	Artikel 29.3
—	Artikel 29.4
Artikel 11.7	Artikel 29.5
Artikel 11.8	Artikel 29.6
Artikel 12	—
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15.1, 15.2 a och b och 15.4	Artikel 12.1
Artikel 15.3	Artikel 12.4
—	Artikel 12.2 och 12.3
—	Artikel 12.5
Artikel 15.2c	Artikel 13.1
—	Artikel 13.2
Artikel 16	Artikel 17 a och b
—	Artikel 17 c
—	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
—	Artikel 20.4 och 20.5
—	Artikel 21
Artikel 20.1	Artikel 15.1
Artikel 20.2	Artikel 15.3
—	Artikel 15.2
Artikel 21.1 och 21.2	Artikel 30.1 och 30.2
Artikel 21.3	Artikel 30.3 och 30.4
Artikel 21.4	Artikel 30.5
Artikel 22	Artikel 38
Artikel 23 a, c, d, e och f	Artikel 39 a, b, c, d och e
Artikel 23 b	Artikel 39.2
Artikel 24	Artikel 69

Förordning (EG) nr 2201/2003	Denna förordning
Artikel 25	Artikel 70
Artikel 26	Artikel 71
—	Artikel 72
Artikel 27.1	Artiklarna 33 a och 44 a
—	Artikel 33 b
—	Artikel 44 b
Artikel 27.2	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
—	Artikel 34
—	Artikel 35
—	Artikel 40
—	Artikel 41
Artikel 30	—
Artikel 31	—
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34	—
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 53
—	Artikel 53.3
Artikel 37.1	Artikel 31.1
—	Artikel 31.2 och 31.3
Artikel 37.2	—
Artikel 38	Artikel 32
Artikel 39	Artikel 36
Artikel 40	Artiklarna 42 och 47.1
—	Artikel 45
—	Artikel 46
—	Artikel 47.2
Artikel 41.1	Artikel 43.1
Artikel 41.2	Artikel 47.3

Förordning (EG) nr 2201/2003	Denna förordning
—	Artikel 47.4, 47.5 och 47.6
Artikel 42.1	Artikel 43.1
Artikel 42.2	Artikel 47.3
Artikel 43	Artiklarna 37 och 48
—	Artikel 49
—	Artikel 50
Artikel 44	—
Artikel 45.1	Artikel 31.1
Artikel 45.2	Artikel 31.2
—	Artikel 31.3
Artikel 46	Artikel 65
Artikel 47.1	Artikel 51.1
—	Artikel 51.2
—	Artikel 52
Artikel 48	Artikel 54
—	Artikel 55
—	Artikel 56
—	Artikel 57
—	Artikel 58
—	Artikel 59
—	Artikel 60
—	Artikel 61
—	Artikel 62
—	Artikel 63
—	Artikel 64
—	Artikel 66
—	Artikel 67
—	Artikel 68
Artikel 49	Artikel 73
Artikel 50	Artikel 74.1
—	Artikel 74.2
Artikel 51	Artikel 75

Förordning (EG) nr 2201/2003	Denna förordning
Artikel 52	Artikel 90
Artikel 53	Artikel 76
Artikel 54	Artikel 77.1
—	Artikel 77.2 och 77.3
—	Artikel 78
—	Artikel 79 a
Artikel 55.1 a	Artikel 79 b
Artikel 55.1 b	Artikel 79 c
—	Artikel 79 d
Artikel 55.1 c	Artikel 79 e
Artikel 55.1 d	Artikel 79 f
Artikel 55.1 e	Artikel 79 g
—	Artikel 80
—	Artikel 81
Artikel 56.1	Artikel 82.1
—	Artikel 82.2, 82.3 och 82.4
Artikel 56.2	Artikel 82.5
—	Artikel 82.6
Artikel 56.3	Artikel 82.7
—	Artikel 82.8
Artikel 57.1 och 57.2	—
Artikel 57.3	Artikel 83.1
Artikel 57.4	Artikel 83.2
Artikel 58	Artikel 84
—	Artikel 85
—	Artikel 86
—	Artikel 87
—	Artikel 88
—	Artikel 89
—	Artikel 91
Artikel 59	Artikel 94
Artikel 60 a, b, c och d	Artikel 95

Förordning (EG) nr 2201/2003	Denna förordning
Artikel 60 e	Artikel 96
Artikel 61	Artikel 97.1
—	Artikel 97.2
Artikel 62	Artikel 98
Artikel 63	Artikel 99
Artikel 64.1	Artikel 100.1
Artikel 64.2, 64.3 och 64.4	—
—	Artikel 100.2
Artikel 65.1	Artikel 101.1
—	Artikel 101.2
Artikel 66	Artikel 102
Artikel 67	Artikel 103
Artikel 68	Artikel 103
Artikel 69	Artikel 92
Artikel 70	—
—	Artikel 93
Artikel 71	Artikel 104
Artikel 72	Artikel 105
Bilaga I	Bilaga II
—	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga III
—	Bilaga IV
Bilaga III	Bilaga V
Bilaga IV	Bilaga VI
—	Bilaga VII
—	Bilaga VIII
—	Bilaga IX

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV